

รายงานวิจัย

เรื่อง

การทดลองสอนเพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่านภาษาอังกฤษ
โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น

ผู้วิจัย

บัณฑิต อนุญาหงษ์

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2554

คำนำ

รายงานการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอิง จากสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และโดยผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญแข ประจณปัจจนิก ช่วยเหลือแนะนำและกรุณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ด้วยความเมตตา นับแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ.ดร. เสี่ยม โตรัตน์ ผศ. ดร. บำรุง โตรัตน์ และ รศ. ดร.วิสาข์ จัติวัตร ที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือแนะนำและกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ด้วยความเมตตา นับแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษฎา วิสวธีรานนท์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการวิจัยตลอดปีการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณฝ่ายวิจัยและการบริการวิชาการที่ได้ให้ทุนอุดหนุนในการทำการวิจัยครั้งนี้ และได้อนุเคราะห์ผู้วิจัยให้ได้รับความสะดวกสบายในการดำเนินการวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นปีการศึกษา 2554 ชั้นปีที่ 1 ให้ความร่วมมือในการทดลองแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอโน้มระลึกถึงพระคุณบุพการี บิดามารดา และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนตลอดมา คุณค่าความดีงามและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่พระครูสุทรพัฒนกิจ (เพี้ย วิมโล) บิดาผู้ล่วงลับไป และขอขอบคุณเพื่อน ๆ คณาจารย์สำนักวิชาพื้นฐานและภาษาที่ให้ความสนใจและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

บัณฑิต อนุญาหงษ์

21 ต.ค. 2554

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและ 3) เพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 8 บทเรียน

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่1 สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่1 ปีการศึกษา2554 จำนวน 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 8 บท แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ

การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง 12 คาบเรียนๆละ 90 นาที รวมทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเมื่อเรียนจบในแต่ละบทให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบประจำบทและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนหลังจากที่เรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ครบทั้ง 8 บท ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 84.30/84.53 ซึ่งถือว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
3. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับสูงมาก

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, ยกระดับความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop and test the efficiency of EFL supplementary reading materials to enhance reading ability of weak students in English 2) to compare the students' English reading achievement before and after using EFL supplementary reading materials for first year undergraduate students, Thai-Nichi Institute of Technology and 3) to find out the students' satisfaction towards the EFL supplementary reading materials in 8 units.

The subjects were 72 first year undergraduate students at the Thai-Nichi Institute of Technology, Bangkok, during their first academic year 2011. The experiment consisted of 8 units of EFL supplementary reading materials, the English reading achievement test, and a questionnaire for surveying the students' satisfaction with the effectiveness of the materials.

The experimental process and data collection were conducted as follows: The subjects were given a 30-item English reading achievement pretest followed by 8 units of EFL supplementary reading materials over 12 class sessions in 12 weeks. After the completion of each unit, the English reading formative test was administered to measure the subjects' English reading achievement and a questionnaire was used for surveying the subjects' satisfaction on their EFL supplementary reading materials.

The t-test was used to compare the subjects' English reading achievement before and after the class. The average of the eight English reading formative test scores was compared with the post-test scores in order to determine the efficiency of the instructional materials. The mean and standard deviation of the questionnaire scores were used to measure the students' satisfaction with the materials.

The results of the study were as follows:

1. The EFL supplementary reading materials were highly effective. Students scored 84.30 on the English reading formative tests and 84.53 on the post-test.
2. The students' English reading achievement after the EFL supplementary reading materials was significantly higher than before, with lessons constructed at 0.05 level.
3. The students were very satisfied with the eight English reading lessons.

Key words: EFL supplementary reading materials, Enhancing EFL Reading Ability

สารบัญ

บทที่	หน้า
คำนำ	
บทคัดย่อ	
Abstract	
สารบัญ	
บัญชีตาราง	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ปัญหาในการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษา.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนภาษา.....	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการอ่าน.....	16
ความหมายของการอ่าน.....	17
ความเข้าใจในการอ่าน.....	19
องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน.....	21
ความสามารถในการอ่าน.....	23
จิตวิทยาการอ่าน.....	24
แนวคิดและทฤษฎีการสอนอ่าน.....	25
องค์ประกอบที่ควรคำนึงในการสอนอ่าน.....	27
กระบวนการในการสอนอ่าน.....	29
เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน.....	32

สารบัญ (ต่อ)

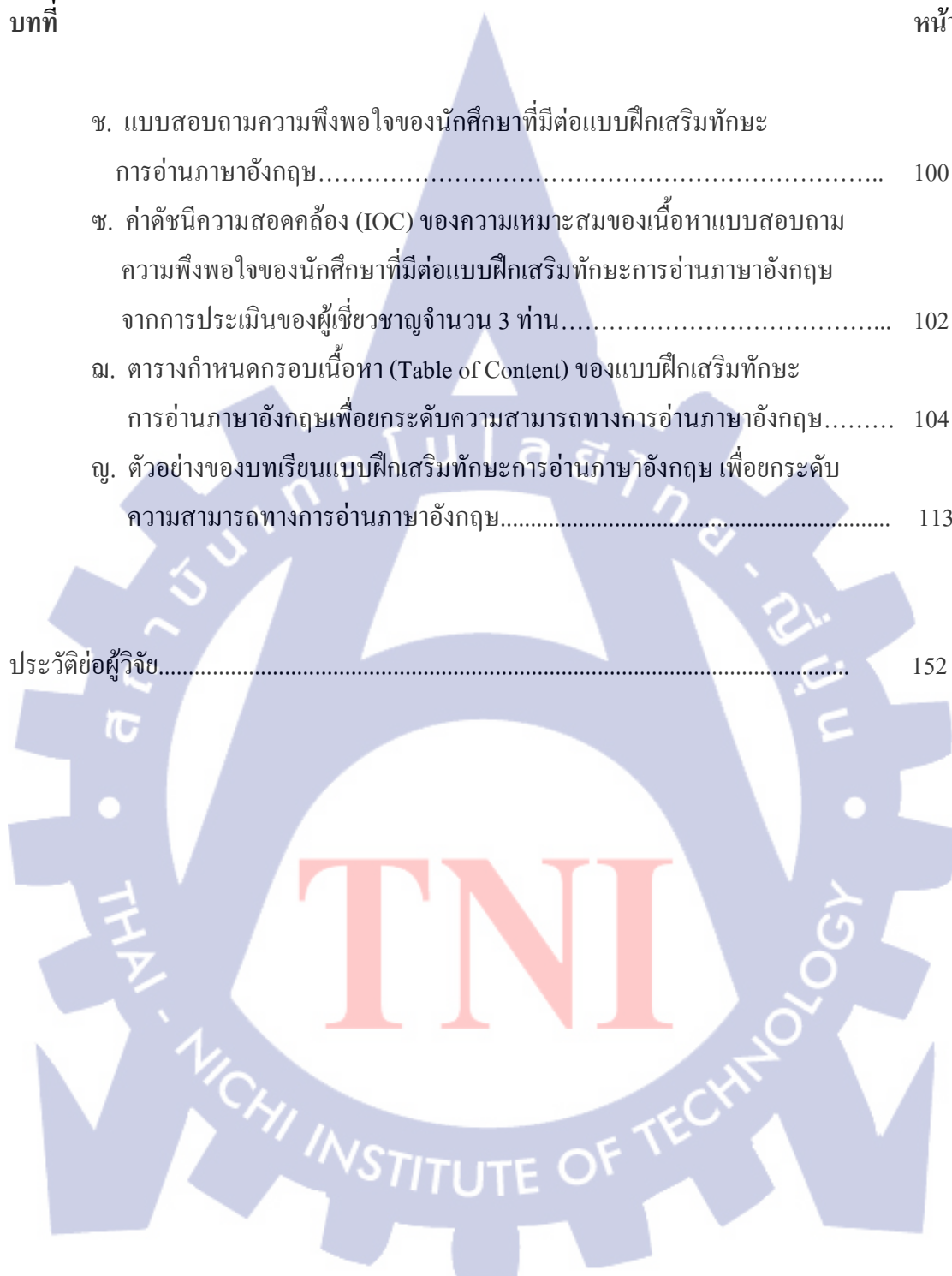
บทที่	หน้า
ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
งานวิจัยในประเทศ.....	35
งานวิจัยต่างประเทศ.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
ตัวแปรที่ศึกษา.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ.....	38
แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน.....	41
การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจ.....	42
วิธีดำเนินการทดลอง.....	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เครื่องมือเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยงค์ พรหมวงศ์ 2520: 136).....	49
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	53

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	61
การอภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	71
ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ ในการเรียนการสอน.....	71
ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบทเรียน.....	72
ข้อเสนอแนะในการวิจัยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครั้งต่อไป..	72
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	79
ก. เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถ ทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	80
ข. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของโครงสร้างเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ในการสร้าง แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	83
ค. ตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ (Table of Test Specification).....	85
ง. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ.....	87
จ. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	94
ฉ. ค่า p ค่า r ของแบบทดสอบ.....	98

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ซ. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ.....	100
ซ. คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเหมาะสมของเนื้อหาแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน.....	102
ณ. ตารางกำหนดกรอบเนื้อหา (Table of Content) ของแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	104
ญ. ตัวอย่างของบทเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับ ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	113
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	152

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบหลังเรียนในขั้นการทดลองรายบุคคล.....	44
2 คะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ และ แบบทดสอบหลังเรียนในขั้นการทดลองกลุ่มเล็ก	45
3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับคะแนนเฉลี่ยของคะแนน แบบทดสอบแต่ละบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	50
4 ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง.....	51
5 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียน ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และผลต่าง ของคะแนนในการทดสอบ..	54
6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนน ผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน.....	55
7 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ.....	56
8 เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทาง การอ่านภาษาอังกฤษ.....	81
9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของโครงสร้างเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ในการสร้าง แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน.....	84
10 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test specification).....	86
11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	95
12 ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทาง การอ่านภาษาอังกฤษ.....	99
13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเหมาะสมของเนื้อหาแบบสอบถามความ พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากการ ประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน.....	103

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14	ตารางกำหนดกรอบเนื้อหา (Table of Content) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ..... 105

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นยุคแห่งการติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน ทำให้ภาษากลายเป็นกุญแจสำคัญในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความรู้เทคโนโลยีและวิทยาการต่างระหว่างนานาประเทศ และในบรรดาภาษาต่างประเทศที่ใช้เพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและใช้สื่อสารกันอย่างแพร่หลายมากที่สุด ผู้รู้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคิด วัฒนธรรมของชนชาติอื่น ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540:1) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวจัดการศึกษา มาตรา 24 เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และมาตรา 30 ที่ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542)

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นสถานศึกษาที่ได้เปิดสอนเพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณภาพในด้านเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังได้มีนโยบายให้นักศึกษามีศักยภาพที่ดีในด้านการสื่อสารด้วยภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่

ได้วางไว้ ในการนี้สถาบันได้จัดให้มีการเปิดสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นวิชาบังคับ 3 รายวิชาให้แก่นักศึกษาทุกคณะของสถาบันฯ (คู่มือนักศึกษา 2554: 24) ซึ่งทำให้มีความมั่นใจได้ในระดับหนึ่งว่า นักศึกษาที่เรียนจบไปจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ใช้การได้ดี ขณะเดียวกันทางสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ยังได้จัดเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ ให้แก่นักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษอีก เช่น การจัดเตรียมตำราเรียนที่มีความเหมาะสม จัดหาครูผู้สอนที่มีคุณภาพและมีทักษะในการสอน รวมทั้งการจัดหาเทคนิควิชาการสอนที่มีประสิทธิภาพและการจัดเตรียมสื่อการสอนประเภทต่างๆ ที่มีความเหมาะสมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรในยุคโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถนำประเทศสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้จัดการเรียนการสอนภาษาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ของทุกปี ซึ่งที่ผ่านมา นักศึกษาจำนวนมากไม่น้อยที่อ่อนทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากขาดทักษะภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา และผลการสอบในปีที่ผ่านมาพบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อ่อนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (รายงานบันทึกคะแนนแผนกภาษาอังกฤษ 2553: 2) ดังนั้นเพื่อแก้ไขปัญหาในด้านทักษะการอ่านของนักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษขึ้น เพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทดลองสอนและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่อนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่อนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่อนภาษาอังกฤษ

ปัญหาในการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่านภาษาอังกฤษ หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่

3. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่อ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่อ่านภาษาอังกฤษ หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

3. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความพึงพอใจที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 900 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำจำนวน 72 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น การทำอาหาร การใช้ชีวิตในสังคม การเดินทาง อาหาร การดูทีวี การเดิน เทศกาลลอยกระทง เป็นต้น

3. ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 1 ชั่วโมง 15 นาที เป็นระยะเวลา 4 เดือน รวมทั้งหมด 12 ครั้ง คือระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน ถึงวันที่ 16 กันยายน 2554

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้กำหนดไว้ 75/75 (ชัยงค์ พรหมวงศ์ 2520: 135) ซึ่งถือว่าให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการยอมรับหรือไม่ยอมรับประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ไว้ที่ร้อยละ 2.5-5.0 กล่าวคือ

1. เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 2.5 ขึ้นไป ถือว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพดีมาก

2. เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพดี

3. เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับได้หรืออยู่ในระดับพอใช้

4. เมื่อประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้และน้อยกว่าร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิภาพต่ำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้กิจกรรมการสอนการอ่าน ประกอบด้วย กิจกรรมก่อนอ่าน (Pre-reading activity) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading activity) และกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading activity) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เช่น การทำอาหาร การใช้ชีวิตในสังคม การเดินทาง อาหาร การดูทีวี การเดิน เทศกาลลอยกระทง เป็นต้น จำนวน 8 บท โดยการนำเสนอเนื้อหา แบบฝึกทักษะ และทำการทดสอบผู้เรียนตามลำดับขั้นที่ได้จัดเรียงลำดับไว้ ผู้เรียนจะได้มีโอกาสเรียนตามลำดับบทและกิจกรรมการสอนตามลำดับความยากง่าย ซึ่งนำเสนอในรูปแบบของตัวหนังสือ ภาพประกอบ ตลอดจนการถาม การทำกิจกรรมตามลำดับและมีการสอบประจำบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าตนเองมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากน้อยเพียงใด

2. **แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึง แบบทดสอบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีศัพท์ สาระ และมีเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในการวัดระดับความสามารถในการอ่านของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที

ทั้งนี้แบบทดสอบได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโครงสร้าง และความเหมาะสมของภาษา รวมทั้งตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบโดยอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านและอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษชาวต่างประเทศ จำนวน 1 ท่าน ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ทำการตรวจและคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 ได้แบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ

3. **ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึง คะแนนของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียน

4. **นักศึกษา** หมายถึง นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

5. **ประสิทธิภาพของบทเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ** เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดย 75 ตัวแรก คือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำบททุกบทของนักศึกษาทุกคนรวมกัน และ 75 ตัวหลังคือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้ จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

6. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งประกอบด้วยความพึงพอใจเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งทางด้านเนื้อหา คำอธิบายแต่ละเนื้อหา ภาพ ตัวอักษร รวมทั้งความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจหลังการเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทุกบทแล้ว

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษา แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนภาษา แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน แนวคิดและทฤษฎีการสอนอ่าน และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับดำเนินการวิจัยโดยเสนอผลการศึกษาลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษา
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนภาษา
5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
6. แนวคิดและทฤษฎีการสอนอ่าน
7. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกาเย่

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษา

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ได้รับความนิยมอย่างมาก คือ แนวคิดของ แครชเชน (Krashen 1981: 35 - 40) ซึ่งได้กล่าวถึงสมมุติฐานการเรียนรู้ภาษาที่สองไว้ 5 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. สมมุติฐานเกี่ยวกับการเรียนและการรู้ภาษา (The Acquisition-Learning Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของคนเรามี 2 แบบ คือ การรู้ภาษา(Language Acquisition) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะไม่ได้คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เพราะมุ่งที่ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และไม่เน้นเรื่องกฎเกณฑ์ของภาษา จึงมักไม่รู้ว่าได้เรียนกฎเกณฑ์ของภาษาไปแล้วและเมื่อได้ยินภาษาผิดจะรู้สึกได้ แต่ไม่สามารถบอกได้ว่าผิดกฎข้อไหน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและไม่เป็นทางการ ส่วนแบบที่สอง คือ การเรียนภาษา เป็นการเรียนรู้ภาษาแบบเป็นทางการ ในลักษณะที่รู้ตัว เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเป็นหลัก ทำให้สามารถอธิบายกฎเกณฑ์ของภาษาได้แต่ไม่มีการใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. สมมุติฐานเกี่ยวกับขั้นตอนในการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Order Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า การรู้ภาษานั้นเป็นไปอย่างมีขั้นตอน ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างบางอย่างก่อนโครงสร้างอื่น ๆ เช่น เด็กจะเรียนรู้หน่วยคำประเภทพหูพจน์ /-s/ และที่แสดงกริยาที่กำลังดำเนินอยู่ /-ing/ ก่อนที่จะเรียนรู้หน่วยคำ /-s/ ที่แสดงความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยาและการใช้ /'s/ ที่แสดงความเป็นเจ้าของ

3. สมมุติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบภาษา (The Monitor Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า การรู้ภาษาและการเรียนภาษานำไปใช้ประโยชน์ได้ต่างกัน โดยที่การรู้ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงได้อย่างคล่องแคล่ว ส่วนการเรียนภาษามีประโยชน์ช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษาหรือทำหน้าที่เป็นกลไกทดสอบภาษา ในชีวิตประจำวันการเรียนภาษาซึ่งเป็นการเรียนกฎเกณฑ์นำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่มากนัก เพราะมีเงื่อนไข 3 ประการ คือ ต้องใช้เวลาสำหรับการตรวจสอบทำให้พูดได้ช้า ต้องมุ่งความสนใจไปที่รูปแบบภาษาทำให้เนื้อหาที่จะพูดมีความสำคัญลดลงไป และต้องรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งมีอยู่มากมายจึงเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก

4. สมมุติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า ข้อมูลทางภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอนต้องเป็นข้อมูล que ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible Input) เป็นข้อมูลที่มีความหมายมีเนื้อหาน่าสนใจและเกี่ยวข้องกับ ผู้เรียน โดยที่เนื้อหาของข้อมูลภาษาต้องมีความรู้หรือเพิ่มระดับความรู้ในลักษณะ $i + 1$ ขึ้นไปเรื่อย ๆ

5. สมมุติฐานเกี่ยวกับการกรองทางจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) มีสาระสำคัญว่า ปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง คือ ปัจจัยด้านเจตคติอาทิเช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้แม้ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลที่เขาสามารถเข้าใจได้ก็ตาม

จากสมมุติฐานทั้ง 5 ประการ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535: 25) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองนั้น การรู้ภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ส่วนการเรียนแบบเรียนภาษา (Learning) จะช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา อย่างไรก็ตามยังต้องมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา คือ ข้อมูลทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ และเจตคติของผู้เรียนซึ่งควรมีความวิตกกังวลน้อย แรงจูงใจสูง นอกจากนี้เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ ความถนัด วยของผู้เรียน ฯลฯ ก็เป็นส่วนประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองเช่นกัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษา

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้อาจกล่าวได้ว่าพัฒนามาจากแนวความคิดของ นอม ชอมสกี (Noam Chomsky, 1965) ที่ว่าทุกคนมีความสามารถที่จะเข้าใจภาษา (Competence) และความสามารถในการแสดงออกทางภาษา (Performance) ในช่วง ค.ศ.1975 ได้มีการเสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ การสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) โดยมีความเชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียง

ระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์และโครงสร้างเท่านั้นแต่ภาษา คือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537:107) ดังนั้น ในการเรียนภาษาอังกฤษจุดมุ่งหมายของวิธีสอนส่วนใหญ่จึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงความสามารถในการใช้ภาษา หรือตีความที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพสังคม มีผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

อมรา แสงจันทร์ (2524:11-12) ได้กล่าวถึงแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า แนวการสอนนี้ มีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นการเรียนภาษาเพื่อความหมายเป็นสำคัญ ซึ่งตรงข้ามกับแบบที่เรียกว่าแนวการสอนที่เน้นไวยากรณ์ (Grammatical Approach) ที่เน้นกฎไวยากรณ์ของภาษาและยัติการศึกษ และการอธิบายภาษาของนักภาษาศาสตร์เป็นหลัก ส่วนแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นี้จะเน้นที่หน้าที่ (Function) ของโครงสร้างต่างๆ ของภาษา เพื่อให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมาย

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro, 1983:5) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาที่สองในปัจจุบันว่า เน้นที่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารซึ่งรวมถึงความเหมาะสมและการยอมรับการใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้ภาษานั้นอยู่ ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษากลุ่มหนึ่งกำลังส่งเสริมการใช้วิธีสอนแบบผสมผสาน (Eclectic Approach) ซึ่งมีการนำเสนอกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ สถานการณ์ และหัวข้อเนื้อหาแบบเดิม แต่มีการเพิ่มกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อใช้ตามความมุ่งหมาย (Functional Notional Approach) ซึ่งเป็นแนวทางการสอนที่เน้นความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน แนวหรือแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) นี้ เป็นแนวการสอนที่รวมทั้งทฤษฎีการสื่อสาร ไวยากรณ์ ความหมายสถานการณ์และจิตวิทยาของมนุษย์ไว้ด้วยกัน

ริเวอร์ส และเทมเปอร์ลี (Rivers and Temperley, 1978:3-5) มีความเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถที่จะใช้ภาษาได้ตอบอย่างอิสระกับผู้อื่นได้ นอกจากนั้นที่ชอมสกี (Chomsky 1965 :14-15) ได้เคยอธิบายมาแล้วเกี่ยวกับความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) ได้กล่าวถึงความสามารถทางภาษาของมนุษย์ว่ามี 2 ระดับ คือ 1) ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) หมายถึงความสามารถภายในที่เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติของทุกคนในฐานะเป็นเจ้าของภาษาความสามารถนี้ประกอบด้วยความสามารถที่จะสร้างและเข้าใจประโยคต่างๆ ในภาษาได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด เป็นความสามารถที่จะบอกได้ว่าประโยคใดมีความหมายกำกวมหรือ ประโยคใดมีความหมายเหมือนกัน ประโยคใดถูกไวยากรณ์หรือประโยคใดผิดไวยากรณ์ ตลอดจนความรู้ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างภายในของประโยคได้อย่างถูกต้องชัดเจน 2) ความสามารถในการแสดงออก (Linguistic Performance) หมายถึง ความสามารถที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในการแสดงออกจริง โดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่ในสมอง แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาของชอมสกี นี้ได้มีผู้แสดงความคิดเห็นไว้เป็นจำนวนมาก ดังเช่น ไฮม์ส (Hymes, 1981:5-26) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางภาษา และความสามารถในการแสดงออกทางภาษาของ ชอมสกี ว่า ไม่ใช่เป็นความสามารถในการนำภาษาไปใช้ (Language Use) ทั้งนี้

เพราะ ขอมสก็ ไม่ได้กล่าวถึงบทบาททางด้านจิตวิทยา เช่นความจำการรับรู้ เป็นต้น ไสมส์ ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น มิใช่เป็นเพียงความรู้ด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ เพื่อที่จะสามารถเข้าใจและพูดออกมาได้อย่างมีความหมายได้เท่านั้นยังต้องประกอบด้วยความรู้ด้านกฎเกณฑ์ทางสังคมของภาษาด้วย กล่าวคือ ต้องมีกฎเกณฑ์การใช้ภาษาจริง (Rules of Use) ซึ่งถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ดังกล่าวนี้แล้ว กฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ (Rules of Grammar) ก็ไม่มีประโยชน์ นอกจากนี้แล้ว ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องของหลักทางภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยาด้วย นอกจากนี้ ไสมส์ (Hymes) ยังได้เสนอแนะองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารว่าต้องประกอบด้วยความรู้และความสามารถดังนี้ คือรู้ว่าประโยคที่ผลิตออกมานั้นถูกต้องหรือเป็นไปตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์หรือไม่ เช่น เมื่อเห็นประโยค The was cheese green. ก็รู้ทันทีว่าประโยคนี้ไม่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ รู้ว่าประโยคที่ผลิตออกมานั้นมีความหมายที่ใช้กันอยู่จริงหรือเป็นที่ยอมรับ เช่น ประโยค “The mouse the cat the dog the man married beat chased ate had white tail” ประโยคนี้ อาจเป็นไปได้ในทางไวยากรณ์ แต่ไม่เป็นที่ยอมรับเพราะซับซ้อนเกินไป และเราไม่พูดประโยคเช่นนี้ในสภาพจริง รู้ว่าประโยคนั้นๆ ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพสังคม คือ รู้ว่าประโยคนั้นควรจะพูดกับใครในสถานการณ์ใด และรู้ว่าประโยคนั้นๆ เป็นภาษาที่ใช้กันจริงโดยเจ้าของภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนภาษาสามารถพูด หรือแสดงออกทางภาษาได้เหมือนเจ้าของภาษา เพราะบางครั้งประโยคถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แต่ไม่นิยมใช้กัน

สรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแนวการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเน้นการเรียนรู้ภาษาเพื่อสื่อความหมายเป็นสำคัญ และมีการเพิ่มกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษา

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กำลังมีบทบาทสำคัญในปัจจุบัน โดยเน้นที่การสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจตรงกับจุดประสงค์ที่ตนต้องการ มีการส่งเสริมให้มีการแสดงออกทางภาษา โดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เข้าช่วย ให้มีการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ซึ่งกันและกัน หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ได้มีผู้เสนอหลักการเรียนการสอนในลักษณะต่างๆ ดังนี้

ฮาร์เมอร์(Harmer, 1999 :166-167) ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารว่า ควรให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาโดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนๆ ในชั้นเรียน กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร คือ กิจกรรมซึ่งผู้เรียนมีจุดประสงค์ และมีความต้องการที่จะสื่อสารซึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเอง โดยการแสดงออกทางเนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบทางภาษา (Form) และสามารถเลือกใช้ภาษา แต่ละแบบได้ถูกต้อง ในขณะที่ผู้เรียนกำลังแสดงออกทางภาษาเพื่อสื่อความหมายอยู่นั้น ผู้สอนจะไม่ขัดจังหวะและปล่อยให้แสดงออกอย่างเสรี คือ ไม่กำหนดขอบเขต ของข้อมูลที่จะนำมาสื่อสาร

เอสกี (Esky, 1986:6) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การที่จะประสบผลสำเร็จตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นควรจัดห้องเรียนให้แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งเป็นการสอนกลุ่มใหญ่ ห้องเรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร อาจประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ การทำงานเป็นกลุ่ม การให้นักเรียนออกไปรายงาน รวมทั้งกิจกรรมอื่นๆ ที่มุ่งสำหรับผู้เรียน ในจำนวนกิจกรรมดังกล่าวนี้ การแสดงบทบาทสมมติการทำงานเป็นคู่และการทำงานกลุ่มย่อย จะมีประสิทธิผลมากที่สุด แนวคิดดังกล่าวนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ กูดแมน (Goodman, 1972:29) ที่ได้กล่าวถึงข้อดีของการทำงานเป็นกลุ่มไว้ว่า จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม และฝึกให้นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นใหม่ๆ ตลอดจนสถานการณ์ที่ขัดแย้งกัน นอกจากนี้จะช่วยให้มีการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ระหว่างครูและนักเรียนมากกว่า การสอนเป็นกลุ่มใหญ่ และที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ช่วยให้การทำกิจกรรมและการเข้าร่วมของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มอร์โรว์ (Morrow, 1981: 59-66) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่ามีทั้งหมด 5 หลักการ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

หลักการที่ 1: Know what you are doing. หลักการนี้กล่าวว่าการเรียนใดๆ หรือทำกิจกรรมใดๆ ก็ตามต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายแน่นอน และเป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการจะเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้น เช่น ต้องการให้นักเรียนสามารถอ่านคำแนะนำ เขียนจดหมาย จองห้อง ฟังการพยากรณ์เรื่องอากาศได้เข้าใจ หรือสามารถถามทิศทางได้ นอกจากนี้กิจกรรมต่างๆ ที่ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมการฝึกฝนรูปแบบของภาษาที่สามารถที่จะนำสิ่งนั้นไปเชื่อมโยงกับกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Task) ได้ และเป็นสิ่งที่มีโอกาสเกิดขึ้นจริงในสถานการณ์ของภาษาต่างประเทศนั้น

หลักการที่ 2: The whole is more important than the sum of the parts. หลักการนี้ถือว่า การแยกสอนเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้เท่ากับการสอนทั้งหมด

หลักการที่ 3: The processes are as important as the forms. หลักการนี้ถือว่าการจะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมที่จะทดลองกระบวนการสื่อสาร การฝึกรูปแบบต่างๆ ของภาษานั้นก็ควรอยู่ในลักษณะของกระบวนการสื่อสาร ซึ่ง Morrow ได้แนะนำกระบวนการ 3 กระบวนการที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกภาษา กระบวนการนี้สามารถจะอยู่เดี่ยวๆ หรือสอดแทรกเข้าในกระบวนการเรียนการสอนกระบวนการเหล่านี้ได้แก่

1. Information gap คือ การสื่อสารจะเกิดขึ้นเมื่อคนสองคนหรือมากกว่านั้นรู้ข้อมูลบางอย่างในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่รู้ ดังนั้นการสื่อสารก็เกิดขึ้นเพื่อปิดช่องว่างนั้น

2. Choice ผู้เข้าร่วมในการสื่อสารจะมีตัวเลือกที่พูดอย่างไรก็ได้ ขึ้นอยู่กับความคิดที่เขาต้องการจะแสดง และจะเลือกรูปแบบไวยากรณ์ที่เหมาะสม

3. Feed back การที่ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคนสองคน เขาจะต้องมีจุดประสงค์อยู่ในใจแล้วว่า จะสื่อสารกันในเรื่องใด การสื่อสารจึงไม่ได้เกิดเฉพาะการพูดด้วยกันเท่านั้น แต่ต้องมีเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วย

ดังนั้นการสื่อสารจึงรวมถึงยุทธวิธีและเทคนิคต่างๆ มีการโต้ตอบให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ก็เพื่อให้การสนทนาบรรลุเป้าหมาย

หลักการที่ 4: To learn it, do it. หลักการนี้กล่าวว่าครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริงๆ ด้วยหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้ภาษาแล้ว การที่นักเรียนอยู่ภายใต้การควบคุมของครูตลอดเวลา ไม่ได้ก่อให้เกิดบรรยากาศการสื่อสารได้ แต่ครูก็ไม่ควรปล่อยให้เรียนฝึกเอง ต้องมีการเตรียมและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้อย่างเหมาะสม

หลักการที่ 5: Mistake are not always mistake. หลักการนี้กล่าวว่าครูไม่ควรที่จะเคร่งครัดในข้อผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ที่นักเรียนทำขึ้น เช่น ใช้รูปแบบไวยากรณ์ผิด ออกเสียงผิด ตราบใดที่นักเรียนสามารถสื่อสารได้เข้าใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของนักเรียน

นอกจากนี้ มอร์ริว ยังได้กล่าวเสริมว่าหลักการทั้ง 5 ประการนี้ เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่เป็นจริงแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการดังกล่าว แนวทางการสอนใดที่ไม่ได้บรรจุหรือคำนึงถึงหลักการทั้ง 5 ประการนี้ จะไม่มีคุณค่าและไม่เป็นการสอนตามแนวการสอนสื่อสาร จากแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าว สมถวิล ชนะโสภณ (2528:12) ได้สรุปถึงหลักการของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรมีลักษณะดังนี้

1. Learner Centered นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ นักเรียนทุกคน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการใช้ภาษาซึ่งอาจจะจัดอยู่ในรูปของกิจกรรมคู่ (Pair Work) หรือกิจกรรมกลุ่ม (Group Work)
2. Task Oriented การเรียนภาษาเกิดจากการร่วมกิจกรรมที่ครูจัดให้ กิจกรรมทางภาษาจะต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและเป็น กิจกรรมที่มีความหมาย
3. Information Gap กิจกรรมหรือแบบฝึกจะมีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือหาข้อมูลที่ขาดหายไป การจัดกิจกรรมให้มีลักษณะของ Information Gap จะช่วยเป็นเครื่องกระตุ้นและทำให้เกิดการสื่อสาร
4. Language Functions การสอนให้ความสำคัญในด้านความหมาย (Meaning) และความสามารถในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่ว (Fluency) มีใช้รูปแบบ (Form) และความถูกต้อง (Accuracy) ดังนั้นการสอนจึงเน้นที่การใช้ภาษาตามเน้นที่การใช้ภาษาตามหน้าที่ต่างๆ
5. Authentic Language Test การทดสอบจะต้องเป็นการทดสอบการใช้ภาษาจริงๆ มิใช่การทดสอบความรู้เกี่ยวกับภาษา

4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อการเรียนการสอนภาษา

ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ นับว่าเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสาร ในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนนั้น ผู้สอนมีโอกาสทำได้หลายวิธี สุมิตรา อังวัฒนกุล (2536:42-43) ได้กล่าวถึงสิ่งที่ผู้สอนนำมาประกอบการพิจารณาจัดกิจกรรมเพิ่มเติมจากที่ทำอยู่อาจทำได้ดังนี้ คือ

1. เนื้อหาที่จะนำมาใช้ควรเอื้อต่อการนำมาแสดงบทบาทสมมติ ละครสั้น ตลอดจนนำมาแก้ปัญหาหรืออภิปรายทั้งกลุ่มเล็กกลุ่มใหญ่ หรือได้วาที เป็นต้น

2. ผู้เรียนควรมีโอกาสฟังและพูด หรือสนทนาอภิปรายในสถานการณ์ที่ใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น การจัดซื้อของ การต่อราคา การเชิญชวน การอธิบาย การร่วมงานเลี้ยง การสัมภาษณ์เข้าทำงาน การรายงานข่าว โทรทัศน์วิทยุ เป็นต้น

3. ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจัดลำดับเรื่องราวหรืองานที่จะต้องทำก่อนหลังช่วยให้เพื่อนๆ เกิดความสนุกสนานในกิจกรรมหรือร่วมงานที่แสดงวัฒนธรรมเจ้าของภาษา เป็นต้น

4. ผู้สอนควรนำรายการโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปมาเป็นแบบกลวิธีการสื่อสาร เช่น การใช้เสียงสูงต่ำ การอุทาน ตลอดจนการใช้สีหน้า ท่าทาง เป็นต้น

5. ในขณะเตรียมบทสนทนา ไม่ว่าจะเป็นการพูดหรือการเขียน ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกออกเสียงและกำหนดบทบาทกับเพื่อนๆ หรือได้ปรึกษาหารือเป็นภาษาอังกฤษกับเพื่อนๆ

6. ผู้สอนควรเน้นความรู้ทางวัฒนธรรมในการสื่อสาร และนำมาเป็นข้อมูลให้ผู้เรียนได้แสดงออกอภิปรายเกี่ยวกับค่านิยมและการเลือกใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ด้วย

7. ผู้เรียนควรมีโอกาสใช้ภาษาที่ถูกต้องเท่าที่จะทำได้ เพราะภาษาที่ถูกต้องจะช่วยสื่อความหมายได้ตรงกับที่ผู้พูดตั้งใจมากที่สุด การจัดกิจกรรมฝึกการใช้ภาษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

8. ผู้สอนควรมีโอกาสให้ได้สนทนา หรือได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในลักษณะการศึกษาเฉพาะกรณี (Case study)

9. ผู้เรียนควรมีโอกาสเข้าร่วมชมรมเกี่ยวกับภาษา และมีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษา

อรรณี วิริยะจิตรา (2532:78-81) ได้กล่าวถึงลักษณะกิจกรรมที่ส่งผลต่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. กิจกรรมเข้ากับจุดประสงค์ของบทเรียนช่วยเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของบทเรียน

2. กิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่มีอยู่ในการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน

3. กิจกรรมทำให้เกิดความจำเป็นที่จะสื่อความหมาย โดยใช้หลักการให้ข้อมูลคนละตอนแก่ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลต่างชุดกันและจำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเพื่อจะได้ข้อมูลครบถ้วน

4. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสื่อความหมายเพื่อที่จะได้ประเมินความสำเร็จในการสื่อสารของตน

5. กิจกรรมน่าสนใจมีลักษณะท้าทาย เหมาะสมกับวัยและความถนัดของผู้เรียน ไม่ยากจนทำให้ผู้เรียนท้อแท้ หรือไม่ง่าย จนทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อและไม่ควรมีขั้นตอนที่ย่างยากลำบาก

6. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหาหรือรูปแบบของภาษาตามความต้องการของตนเอง

7. กิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ในภาษาและประสบการณ์ที่มีอยู่มาช่วยตีความเพื่อจะได้สามารถสื่อความหมายได้อย่างใดอย่างหนึ่งได้

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981:17-18) ยังได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสื่อสารว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จใน การเรียนรู้ภาษาทั้งนี้เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการฝึกการใช้ภาษาในลักษณะที่เต็มสมบูรณ์และครบวงจร (Whole task practice) นักเรียนได้รับการฝึกฝนเฉพาะส่วนย่อยของแต่ละทักษะ (Part skill) เท่านั้น แต่จะได้รับการฝึกฝนทักษะนั้นโดยตลอด (Total skill) ซึ่งก็ทำได้โดยการจัดกิจกรรมการสื่อสาร นักเรียนต้องลงมือทำด้วยตนเองและกิจกรรมนั้นต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้กับนักเรียน (Improve motivation) เป้าหมายสูงสุดของนักเรียน คือการที่สามารถสื่อสารได้กับบุคคลอื่นๆ การที่นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนนั้น เพราะสภาพการเรียนการสอนภาษาในห้องเรียนสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนของเขา กล่าวคือ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเกี่ยวกับภาษาว่าจะเป็นสื่อที่นำไปสู่การติดต่อสื่อสารมากกว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับระบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ การจัดกิจกรรมที่มุ่งการปฏิบัติในห้องเรียนทำให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในฐานะเป็นสื่อของการสื่อสาร ซึ่งตรงกับเป้าหมายของนักเรียนจึงเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนช่วยในการเรียนรู้ภาษาเป็นไปตามธรรมชาติ (Natural learning) กระบวนการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวของนักเรียนและเป็นไปอย่างธรรมชาติ ซึ่งการเรียนภาษาในลักษณะธรรมชาตินี้ นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนการใช้ภาษาจริงๆ และการจัดกิจกรรมโดยมุ่งงานปฏิบัติจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างดีและเป็นไปตามธรรมชาติ และ ช่วยสร้างปริบท การจัดกิจกรรมการทำงานเพื่อการสื่อสารนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ รวมทั้งกับครู ความสัมพันธ์ใกล้ชิดนี้เองจะช่วยให้นักเรียนกล้าคิดกล้าพูดและมีส่วนส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ภาษา

วิลเลียมส์ (Williams, 1994 : 37 – 40) อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 128 – 136) สุกัทร อักษรานูเคราะห์ (2532 : 89 – 91) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 178 – 179) และวิสาข์ จิตวัตร (2541 : 52 – 57) ได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมและขั้นตอนในการสอนอ่าน ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนระยะก่อนอ่าน (Pre-reading) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ ในเนื้อหาตลอดจนเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ การกระตุ้นผู้เรียนอาจทำได้ ดังนี้ ให้ผู้เรียนระดมความคิด คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อหรือจากรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทอ่าน ให้ผู้เรียนเลือกข้อความที่ตนคิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึงในเรื่องที่จะอ่าน ให้ผู้เรียนบอกว่าตนมีความรู้ในเรื่องที่อ่านอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้นบ้าง ให้ผู้เรียนทำนายว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อันใดในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ให้ผู้เรียนออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน

1.2 เตรียมผู้เรียนล่วงหน้าเพื่อให้ความพร้อมในการรับสารนั้น เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เข้าใจสารนั้นง่ายขึ้น การเตรียมผู้เรียนอาจทำได้ ดังนี้ เตรียมผู้เรียนให้มีความรู้พอควรเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน นั่นคือ เตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียน (Contextualization) โดยการใช้คำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน เตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในเรื่องรานั้นก่อนการอ่าน ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนจะได้อ่านเข้าใจเรื่องอย่างต่อเนื่อง เตรียมผู้เรียนให้รู้โครงสร้างทางภาษาสำคัญๆ ที่จำเป็นต้องรู้ เพื่อที่จะรับสารนั้นให้ถูกต้อง

2. ขั้นตอนกิจกรรมระหว่างการอ่าน (While – reading) มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากเอกสารที่ได้อ่าน โดยให้ผู้เรียนทราบก่อนว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านคืออะไร แล้วจึงให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่มีไว้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้สอนจะช่วยเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น ซึ่งกิจกรรมในขั้นนี้ มีดังนี้

2.1. บอกจุดมุ่งหมายในการอ่านแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเหตุผลในการอ่านและเพื่อให้ผู้เรียนจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการอ่านได้ถูกต้อง ในการบอกจุดมุ่งหมายนี้บางครั้งอาจต้องมีการสร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อให้เห็นจุดมุ่งหมายเด่นชัด จุดมุ่งหมายในการอ่านอาจมี ดังนี้

2.2 ให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่างๆ จากสารด้วยตนเองตามจุดมุ่งหมายที่มีไว้ ซึ่งขั้นตอนการอ่านในช่วงนี้อาจแบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้ 1) การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ผู้เรียนจะอ่านบทความนั้น อย่างสังเขป เพื่อที่จะได้ว่ารู้ว่เรื่องที่อ่านนั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ใจความสำคัญมีอะไรบ้างในการอ่านอาจใช้วิธีการอ่านแบบการอ่านข้าม คือ ผู้เรียนจะอ่านเฉพาะส่วนสำคัญๆ ของบทอ่านนั้น เช่นย่อหน้าแรก ย่อหน้าสุดท้าย ประโยคแรกของแต่ละย่อหน้าก่อน เพื่อที่จะได้ว่ารู้เรื่องราวอย่างคร่าวๆ 2) การอ่านเพื่อหารายละเอียด ในกรณีนี้ผู้เรียนจะกระทำได้ ใน 2 วิธีการด้วยกัน คือ การอ่านเพื่อเลือกหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการ ผู้เรียนจะต้องคิดไว้ใจก่อนรับสารว่า จะค้นหาข้อมูลอะไร และขณะอ่านจะมุ่งหาเฉพาะสิ่งที่ต้องการเท่านั้น การทำเช่นนี้ในการอ่านเรียกว่า การอ่านกวาด และการอ่านเพื่อหารายละเอียด ผู้เรียนจะอ่านหลายๆ ครั้ง จนกว่าจะได้รายละเอียดที่ต้องการ หรือเพื่อให้เข้าใจเรื่องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการอ่านในระยะนี้ผู้เรียนจะกระทำหลังจากรู้เค้าโครงของเรื่องราวอย่างสังเขปแล้ว การทำเช่นนี้อาจจะต้องอาศัยทักษะย่อยๆ อีกหลายอย่าง เช่น หาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความ หาความหมายของคำจากบริบทวิเคราะห์ข้อความที่อ่านว่า เป็นความจริง หรือความเห็น หาข้อสรุปจากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนจะต้องนำความรู้ทางภาษา ความรู้รอบตัวความรู้ในสาขาวิชาประสบการณ์ และความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมมาช่วยในการตีความ เพื่อสื่อความหมายให้ถูกต้องและเหมาะสม

3. ขั้นตอนกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – Reading) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน อาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ โดย

3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนากรอกแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

3.3 พูดยุติแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

การสอนในขณะนี้ เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านมาประกอบกับความรู้ ความคิด และความเห็นของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่นๆ ที่มีในจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เช่น นำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำมาใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น

จากแนวการสอนอ่าน ซึ่งตามแนวการสอนแบบนี้ได้เสนอแนะให้มีการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมาพัฒนาการอ่านของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 115 – 116) และวิสาข์ จิตวิตร (2541 : 50) ที่ว่าการใช้สื่อการสอนและกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจเป็นการช่วยแก้ปัญหา ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้นอกห้องเรียนได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารจึงควรใช้บทอ่านที่พบในชีวิตประจำวัน นำมาสอนในแนวการจัดการสอนอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ขั้นตอนในการสอนอ่านมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการอ่าน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากรู้เรื่องที่จะอ่าน ขั้นขณะกำลังอ่านเป็นการให้ผู้เรียนพยายามค้นหาสาระที่ต้องการทราบจากการอ่าน โดยครูผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านก่อน และขั้นหลังการอ่านเป็นการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

5. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

การอ่านนับเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อปรับปรุงตนเอง ในการนำเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหา และปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการทันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีใหม่ๆ อยู่เสมอ ดังนั้น การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ที่ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้ เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือสำหรับผู้อ่านได้รับความรู้ที่ทันสมัย ไม่ล้าหลังแล้วยังมีความรู้สึกเพลิดเพลินได้อีกด้วยการอ่าน นับว่าเป็นทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนภาษาที่สำคัญ และมีประโยชน์มากที่สุดทักษะหนึ่ง เพราะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้กับเนื้อหาอื่นได้ฉะนั้น ครูจะต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน พัฒนาทักษะการอ่านให้มากขึ้น เพื่อให้เห็นภาพรวมของการอ่านซึ่งเป็นทักษะที่มีประโยชน์มาก ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดที่เกี่ยวกับการอ่านในประเด็นต่อไปนี้

5.1 ความหมายของการอ่าน

คูเปอร์ และคนอื่นๆ (Cooper and Others. 1988 : 3) กล่าวว่า การอ่าน คือกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหานั้น ซึ่งการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าวผู้อ่านจึงเป็นผู้แปลรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน (Morris and Stewart. 1989 : 14) นอกจากนี้ ไรเดอร์และเกรฟส์ Ryder and Graves, 1990:750) ยังกล่าวไว้ว่า การอ่านคือ กระบวนการของการสร้างความหมาย ผ่านการปฏิสัมพันธ์ที่มีอยู่ตลอดเวลา (Dynamic Interaction) ระหว่างผู้อ่าน เนื้อหา และบริบทของสถานการณ์แห่งการอ่าน (The Context of the Reading Situation)

ดูบิน (Dubin. 1982 : 15) กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ว่าจะเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศก็ตาม หมายถึง การสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และในระหว่างที่อ่านจะมีปฏิสัมพันธ์ อันสำคัญยิ่งบางประการระหว่างภาษากับความคิดที่เกิดขึ้น คือ ผู้เขียนจะใส่รหัส (Encode) ความคิดหรือความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อและผู้อ่านจะถอดรหัส(Decode) ความคิดหรือความหมายนั้นออกมาจนเป็นที่เข้าใจกัน ซึ่งความคิดนี้มีความสอดคล้องกับความเห็นของครอว์ลีย์(Crawley, 1988: 4-5) ที่กล่าวว่า การอ่าน คือการให้ความหมายแก่สัญลักษณ์ที่พิมพ์หรือเขียนขึ้น เพื่อที่จะถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้นๆ และในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะรับเอาความคิดตลอดจนอารมณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนไว้ด้วย เช่นเดียวกับ เอกรินทร์ สัมมาสาธ (2532 : 1) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า เป็นพฤติกรรมการสนทนา ได้ตอบระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยสื่อผ่านข้อความที่ปรากฏเป็นข้อความภาษาที่มีรูปแบบ และจุดประสงค์แตกต่างกันไปแทนการพูดคุยโดยตรงผู้อ่านต้องมีความรู้และความสามารถทางภาษาจึงจะเข้าใจข้อความที่อ่านได้ รวมทั้งต้องมีความคิดและภูมิหลังทางประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อใช้สมมติฐานเบื้องต้นสำหรับการคาดเดา และใช้เป็นแนวทางค้นหาความรู้ความคิดของผู้เขียน

ส่วนนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic) ให้ความเห็นว่า การอ่านมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาด้วย เนื่องจากในขณะที่อ่านหนังสืออยู่นั้น สมองต้องคิดตามด้วย ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสมอง เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่กำลังอ่านอยู่ ไม่ใช่เพียงสายตามองสัญลักษณ์ แล้วออกเสียงเท่านั้น ซึ่งเป็นความคิดที่สอดคล้องกับการนิยามความหมายของการอ่านของ กูดแมน (Goodman. 1972 : 472) ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านจะต้องสร้างความหมาย (Reconstruct) โดยความหมายที่ได้มานั้นต้องตรง หรือใกล้เคียงกับความหมายที่ผู้เขียนได้สื่อไว้ในรูปของตัวอักษร แต่การที่จะได้มาซึ่งความหมายนี้ จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับกระบวนการคิดและกระบวนการเลือกสิ่งชี้นำทางภาษา (Linguisticclue) ทั้งที่ปรากฏเป็นตัวอักษร และไม่ปรากฏเป็นตัวอักษร โดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการใช้สิ่งชี้นำเพื่อการเดา และการคำนวณ นอกจากนี้ คราวลีย์ และเมาท์เทน (Crawley and Mountain. 1988 : 12 –

13) ให้ความเห็นว่า การอ่านเป็นสิ่งที่ซับซ้อน ไม่ใช่แค่เพียงกระบวนการแปลความหมายเท่านั้น แต่ยังมี ความหมายเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสายตา (Visual) ทางความคิด (Thinking) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistic) และอภิปัญญา (Meta -cognitive) การเปล่งเสียงคำออกมาเพียงอย่างเดียวไม่นับว่าเป็นการ อ่าน การอ่านเป็นกระบวนการทางสายตา คือเป็นส่วนที่ไ้รับข้อมูล เมื่อสายตารับข้อมูลมาแล้ว ก็จะ ก่อให้เกิดกระบวนการทางความคิดตามมา กระบวนการทางความคิดที่เกี่ยวกับการอ่าน คือ การเข้าใจ ความหมาย การตีความ และการนำมาประยุกต์ใช้ ส่วนกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้นเป็น ความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกันระหว่าง ความคิด และภาษา ในกระบวนการของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยานั้น ประสพการณ์เดิม(Schema) จะช่วยในการสร้างความหมาย และกระบวนการอภิปัญญาจะช่วยในการ วางแผนในการอ่าน การเลือกใช้กลวิธีในการอ่าน การตรวจข้อมูล และการประเมินผลการเรียนรู้

เอสกี (Esky. 1986 : 3 – 23) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทาง สติปัญญา ที่สมองทำหน้าที่ทั้งหมดในการตีความหมายของข้อความที่อ่าน โดยสมองจะเริ่มทำงานเมื่อตา ของผู้อ่านรับรู้ข้อมูลที่ไ้จากการอ่าน และนำความรู้เดิมที่สะสมไว้ในสมองมาช่วยในการตีความข้อมูลที่ อ่าน ซึ่งข้อมูลใหม่ที่ได้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของความรู้ ในเรื่องดังกล่าวที่เพิ่มเติมขึ้นและสามารถนำมาใช้ ในคราวต่อไป ในกระบวนการดังกล่าวนี้ สมองของผู้อ่านจะอาศัยตัวนะที่ปรากฏในข้อความปริมาณน้อย ที่สุดมาช่วยในการตีความหมายของสิ่งที่อ่าน

แฮริส และสมิธ (Harris and Smith,1976 : 14) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็น รูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษไปตามภาษาของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านให้ได้ ความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ กูดแมน (Goodman,1972: 12) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่านคือ การถ่ายทอดความคิดจากหนังสือของผู้ประพันธ์ไปยังผู้อ่าน ผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านได้เห็นความคิด ความรู้สึกของตน ถ้าผู้อ่านสามารถตีความของหนังสือได้และสามารถรู้จุดหมายของผู้ประพันธ์ได้ก็จะได้ชื่อ ว่าอ่านหนังสือเป็น และการอ่านคือ การสร้างความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด และเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในด้านความรู้และความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อความหมาย ผู้เขียนย่อมที่จะพยายามใช้สัญลักษณ์หรือตัวอักษรสื่อความหมาย หรือให้ข้อมูลที่ตน ต้องการสื่อสารแก่ผู้อ่าน และผู้อ่านเองก็ย่อมที่จะสื่อความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการ สื่อความหมายแก่ตน สมุทรา เช่นเชาวิช (2539 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียน กับผู้อ่าน ผู้เขียนเป็นผู้พูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบและอาจโต้ตอบกับผู้อื่นด้วยจากการนิยามความหมาย ของการอ่านดังกล่าวมาแล้วนั้น พอสรุปได้ว่า การอ่านคือกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับ ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายและสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการทางความคิด และประสพการณ์เดิมของผู้อ่าน จนสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้

5.2 ความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แตกต่างกัน เช่น อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ อ่านเพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน อ่านเพื่อแสวงหาความรู้ และอ่านเพื่อหาข้อมูลต่างๆจากสิ่งที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านแต่ละครั้งจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับ ระดับความเข้าใจในการอ่าน เช่น ความเข้าใจแบบทันที (Reception Comprehension) เป็นการเข้าใจที่ผู้อ่านสามารถใช้ความหมายของคำศัพท์ ความรู้จากสำนวนประโยคต่างๆ ที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ในบทอ่าน และจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้อ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน และความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflection Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ผู้อ่านต้องให้ความรู้ ทักยะ และความสามารถในหลายๆ ด้าน นอกจากนี้ ยังต้องอาศัยความสามารถในการพิจารณา และ ไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามแนวความคิดของผู้เขียน บอนด์ และทิงเกอร์ (Bond and tinker. 1967 : 235) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) ถือว่า เป็นทักษะพื้นฐานของการอ่านผู้เรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ จะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ 2) การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Unit) ผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของกลุ่มคำได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะไม่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ 3) การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำ และกลุ่มคำแล้ว ผู้เรียนต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและกลุ่มคำในประโยคด้วยสำหรับผู้เรียนที่ไม่เข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าว จะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน 4) ความเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) ผู้เรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเจต การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคนั้นค่อนข้างยาก แต่ถ้าผู้เรียนขาดความสามารถด้านนี้แล้วจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ 5) ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Units) ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

นอกจากนั้น ธอนิส (Thonis. 1980 : 77- 81) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจในการอ่าน นอกจากจะประกอบด้วยความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว ยังจะต้องประกอบด้วยความสามารถอื่น ๆ อีก ได้แก่ หาใจความหลักของย่อหน้าได้ แจกแจงรายละเอียดปลีกย่อยที่ขยายใจความหลัก จำรายละเอียดได้ เช่น รายละเอียดที่เกี่ยวกับคน สถานที่ เหตุการณ์ และเวลา เข้าถึงความรู้สึก อารมณ์ และน้ำเสียงของผู้เขียน มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ในเรื่อง กับการกระทำของตัวละคร เข้าถึงเหตุการณ์และตัวบุคคลในเรื่อง และรู้จักคิดไตร่ตรองในสิ่งที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มานิต บุญประเสริฐ (2533 : 1) ที่ว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้นเกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งความหมายของการอ่าน นักการศึกษาทางการอ่านกล่าวว่า ความหมายที่เกิดจากความเข้าใจเกิดขึ้นได้ทั้งความหมายที่ได้จากบทอ่าน และความหมายที่อยู่ในใจของผู้อ่าน เชพเพอร์ด์ (Shepherd. 1973: 79) ได้สรุปว่า ความเข้าใจในการอ่าน เป็นความสามารถของผู้อ่านที่ได้ใช้ความคิด ติดตามข้อความที่ผู้เขียนได้เขียนไว้และสามารถเข้าใจภาษาของผู้เขียน ผู้อ่านจะประสบความสำเร็จในการอ่าน เข้าใจความหมายในสิ่งที่ตนอ่านมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลัง 2 ประการ คือ

1) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาของผู้อ่าน หมายถึง ระดับความรู้ทางภาษาที่ได้มาของผู้อ่าน และระดับความรู้ในภาษาที่ผู้เขียนใช้ 2) ประสบการณ์ที่มีมาแต่หลังของผู้อ่าน สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนช่วยในการรวบรวมความคิดของผู้อ่าน ย่อมทำให้อ่านได้เร็ว เข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและสามารถเข้าใจถึงความตั้งใจ อารมณ์ และเจตคติของผู้เขียน ซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างลึกซึ้ง นอกจากนี้ ฆวาล แพร์ตกุล ได้ให้ความหมายในการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย 1) การแปลความ (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่างๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวต่างๆ โดยเฉพาะ 2) การตีความ (Interpretation) คือ ความสามารถจับใจความสำคัญระหว่างชิ้นส่วนย่อยๆ ของเรื่องนั้นจนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้ 3) การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้เมื่อพิจารณาความเข้าใจในการอ่านดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของคำ กลุ่มคำ การเรียบเรียงประโยค และการมองเห็นความสัมพันธ์ของแต่ละประโยคได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ครูสอนภาษาอังกฤษจึงควรหาวิธีที่ดีมาใช้ในการฝึกการอ่านให้กับนักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ แฮร์ริส (Harris, 1969:72) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ 1) ระดับความเข้าใจในข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้ 2) ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Intersection Level) คือ ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ และแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ 3) ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาและตัดสินใจ

ส่วนเกรลเล็ท (Grellet, 1994: 317) ได้แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 4 ระดับ คือ 1) ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจขั้นพื้นฐานที่ผู้อ่านจะเข้าใจว่าผู้เขียน เขียนว่าอย่างไร 2) ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง สามารถโยงกับเหตุการณ์อื่นๆ ได้ (Inference) 3) ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) 4) ระดับความเข้าใจที่ทำให้เกิดทัศนคติเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้ (Appreciation) นอกจากนี้ เบอร์มิสเตอร์ (Burmister, 1974 : 147 – 148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้เป็น 7 ระดับ คือ 1) ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำที่ผู้เขียนได้กล่าว คือ การจำหรือเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง 2) ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่นเช่น การแปลความภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ เป็นต้น 3) ระดับการตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุที่เมื่อบอกผลมาให้ การคาดการณ์ล่วงหน้า 4) ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จ 5) ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์คำโฆษณาชวนเชื่อ การวิเคราะห์แยกแยะคำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลผิดของผู้เขียน 6) ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็น

การนำความคิดเห็นได้จากการอ่านมาผสมกัน และ 7) การประเมิน (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้ว ตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่าน อะไรเป็นความจริง (Fact) อะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion)

จากการแบ่งระดับความเข้าใจที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า ระดับความเข้าใจจะเป็นแนวทางที่กำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนว่า จะสอนอ่านให้นักเรียนเกิดความเข้าใจอยู่ในระดับใดจึงจะเหมาะสม เพราะนักเรียนที่เป็นนักเรียนในระดับอุดมศึกษาจึงมีประสบการณ์และทักษะทางภาษาไม่มากนัก จึงทำให้ ผู้วิจัยสนใจจะสอนการอ่านสำหรับนักศึกษาที่อ่อนภาษาอังกฤษ

5.3 องค์ประกอบสำคัญของการอ่าน

นัททอลล์ (Nuttall, 1995: 3 – 7) กล่าวถึง องค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้แก่ ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) ผู้อ่านที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ในเรื่อง การผสมคำและการสะกดคำ เพราะจะช่วยให้เข้าใจและจดจำคำในภาษาได้ ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) ซึ่งได้แก่ โครงสร้างของคำลักษณะของคำ และการเรียงคำ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างราบรื่นและเกิดความเข้าใจเร็วขึ้น ความสามารถในการตีความหมาย (Ability to interpret) ผู้อ่านจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์และการเชื่อมโยงกันของแต่ละประโยค แล้วตีความหมายที่ ผู้เขียนต้องการสื่อสารออกมาให้ได้ และความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ผู้อ่านจะสามารถ เข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับลักษณะของบทอ่านและโครงสร้างความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่ง นอกจากความรู้ในหัวเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเภทของบทอ่านตลอดจนความรู้ ในเรื่องของวัฒนธรรมอีกด้วย เพราะในขณะที่อ่านผู้อ่านจำเป็นต้องดึงความรู้เหล่านั้นไปใช้ประกอบด้วย นอกจากนั้น แฮร์ริส และสมิธ (Harris and Smith, 1986 : 235) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อความ เข้าใจในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ หลายอย่าง เช่น ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์เดิม สรุปได้ คือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ถ้าผู้อ่านมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่อ่านจะ ทำให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้นและรวดเร็ว ประสบการณ์เดิมยังช่วยให้นักเรียนมีความ สนใจได้ด้วย ความสามารถทางภาษาในการทำความเข้าใจความหมายของคำใหม่ๆ ในบริบท เข้าใจ โครงสร้างของประโยค และเข้าใจเครื่องหมายต่างๆ ที่อยู่ในบทอ่าน ความสามารถทางความคิด เจตคติที่ดี ต่อสิ่งที่อ่าน หมายความว่า ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ก็จะทำให้มีความเข้าใจในการอ่านได้ง่ายขึ้น ด้วยและจุดประสงค์ในการอ่าน เมื่อผู้อ่านรู้ถึงจุดประสงค์ในการอ่าน ก็จะทำความเข้าใจในบทอ่านได้ง่าย ขึ้น

นอกจากนั้น กูดแมน (Goodman, 1982 : 13) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เพราะ ผู้อ่านทำความเข้าใจความหมายจากตัวอักษร ทำให้ต้องใช้กระบวนการคิดอยู่ตลอด สำหรับผู้อ่านต้องอาศัย การสังเกตสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏในข้อความ เพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมมากที่สุด จากข้อความเหล่านั้น และได้เสนอกระบวนการสอนอ่านไว้ 5 ขั้น ได้แก่ 1) Recognition – initiation

หมายถึง ขั้นตอนที่สมองระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามผู้เขียนได้เขียนไว้ เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่า คำๆ นั้นเขียนแทนคำพูดอะไร และการอ่านจะเริ่มขึ้นเป็นการเริ่มอ่านอีกแบบหนึ่ง ตามความคิดของเขาหรือการอ่านจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภาพนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีกลักษณะหนึ่ง เป็นต้น 2) Prediction เป็นการคาดคะเนเรื่องที่อ่านล่วงหน้าเป็นอย่างไร ดำเนินไปในลักษณะใด 3) Confirmation เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตน คาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องไหม เป็นการหาคำยืนยันในความคิดของผู้อื่น 4) Correction เป็นการแก้ไข หรือปรับ หรือจัดกระบวนการความคิดอีกครั้ง เมื่อผู้อ่านพบสิ่งที่ตนคาดการณ์นั้น ไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง 5) Termination เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้วหรืออาจจะไม่ใช่การอ่านจบแล้ว เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อย หรือผู้อ่านทราบเรื่องที่อ่านแล้ว มีละนั้นก็เพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ และเหตุผลในการอ่านและรูปแบบการอ่าน (Reason for reading and style) ผู้อ่านที่มีความสามารถต้องรู้จักเปลี่ยนรูปแบบการอ่านไปตามจุดมุ่งหมาย หรือ เหตุผลในการอ่าน เช่น การอ่านแบบผ่านๆ เพื่อกวาดสายตา ดูหัวข้อข่าวที่สำคัญๆ หรือการอ่านแบบเอารายละเอียดเพื่ออ่านตำราเรียน

ส่วนโคดี (Coady, 1979: 5 – 10) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเกิดปฏิสัมพันธ์ของการอ่าน ต้องอาศัยความสามารถในด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Abilities), ความรู้เดิม (Background Knowledge) และกลวิธีกระบวนการ (Process Strategies) ดังนั้น ผู้ปรารถนาเป็นนักอ่านที่ดีจะต้องเริ่มสร้างพื้นฐานการอ่านมีอยู่ 3 ประการสำคัญ ดังนี้ คือ

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีควรมีความรู้รอบตัวโดยกว้างขวาง เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด การอ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น บางทีเป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องนั้นๆ เช่น ภูมิหลังทางวัฒนธรรม เรื่องที่เกิดในสังคม ที่มีวัฒนธรรมของสังคมต่างจากวัฒนธรรมในสังคมของผู้อ่าน อาจเป็นสิ่งที่ยากจะเข้าใจเหตุผลได้ เช่น การฆ่าตัวตายตามสามีในวรรณกรรมบางเรื่อง ผู้อ่าน อ่านแล้วเข้าใจต่อเมื่อมีความรู้และภูมิหลังในบริบทของเหตุการณ์นั้นๆ พอสมควร

2. ประสบการณ์ คือ การได้พบเห็น ได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆ เช่น เรื่องความเหงา ความผิดหวัง ความคิดที่จะฆ่าตัวตาย ความสูญเสียหรือผิดหวัง การตกงาน การสอบตกเหตุการณ์ที่เป็นการผจญภัย ฯลฯ นักอ่านที่ดีควรมีประสบการณ์กว้างขวางหรือขยายประสบการณ์โดยการสังเกต แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ถ้าเป็นไปได้ ก็จะต้องรู้จักเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์เดิมของตน

3. ความรู้เชิงภาษา บางครั้งภาษาซึ่งเป็นสื่อในการถ่ายทอดสาร ก็เป็นอุปสรรคในการอ่านไม่น้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้อ่านมีพื้นฐานความรู้เชิงภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีศิลปะสูงๆ ในการใช้ถ้อยคำ ลำนวน คำพังเพย โวหาร และการเปรียบเทียบที่แหลมคม ก็ตีความไม่ได้ ทำให้อ่านหมดรสชาติไปอย่างน่าเสียดาย สอดคล้องกับแนวคิดของรูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981 : 22 – 23) ที่ได้สรุปการนำเอาความรู้เดิมมาใช้อธิบายการอ่านดังนี้ คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษาและความรู้ทั่วไปในขณะที่อ่าน ความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่แล้วมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใดๆ ก็

ตามเป็นเพียงข้อมูลภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเอง โดยการนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับบทอ่านในตัวโครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไป ผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อช่องว่างมีสภาพสมบูรณ์ ความเข้าใจจึงเกิดขึ้น นอกจากนั้น นูแนน(Nunan, 1989: 10) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่าน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านไว้ คือ 1) สายตา (Eye Span) การอ่านหนังสือ นั้น ประสาทตาค้นว่าสำคัญที่สุดที่จะรับภาพผู้ส่งข้อความเร็วในการอ่านจะขึ้นอยู่กับภาวะที่ตาเราเคลื่อนที่ไปตามตัวอักษรที่เรียงลำดับกันอยู่ที่ละบรรทัดให้ต่อเนื่องกันไปเป็นตอนและเป็นบท 2) กระบวนการคิด (Thinking Process) อัตราการรับรู้ของแต่ละคนมีกระบวนการที่ก่อให้เกิดความคิดต่างกัน คนที่ประสาทปกติ นั้น เมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษรในย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่งสมองจะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏอยู่สู่สายตานั้นแล้วแปลความหมาย 3) การเคลื่อนความเร็วของสายตา (Eye Movement) เป็นองค์ประกอบด้านสรีระเบื้องต้นของการฝึกความเร็วในการอ่าน ผู้อ่านจะเพิ่มความเร็วในการอ่านได้โดยการฝึกเคลื่อนสายตาไปมาให้รวดเร็ว องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วยิ่งขึ้นก็คือ ความรู้เดิม (Background Knowledge) ซึ่งโคลิได้กล่าวว่า ความรู้เดิมนั้นเป็นตัวแปรที่สำคัญที่ผู้สอนอ่านและผู้เรียนพึงระมัดระวัง ไม่ควรที่จะมองข้ามไป เพราะนักเรียนที่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านจะเรียนได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับภาษาของเขาเลย เพราะความรู้เดิมจะทำให้เด็กเรียนมีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างมากกว่า (Coady. 1979 : 7) ฉะนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองจะต้องให้ความสนใจกับความรู้เดิม และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นอย่างมากด้วย

5.4 ความสามารถในการอ่าน

แฮริสและซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 59) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจภาษา สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้องเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่าน และจัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้ ความสามารถที่จำเป็นในการอ่านโดยทั่วไปว่าประกอบด้วยความสามารถดังต่อไปนี้ 1) ความสามารถทางภาษาหรือตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจความหมายของคำใหม่ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยคและความสามารถที่จะเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ เป็นต้น 2) ความสามารถทางความคิด ได้แก่ ความสามารถที่บรรลุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดสาระสำคัญและความคิดย่อย ที่สนับสนุนความคิดที่สำคัญและความสามารถที่จะสรุป แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และ 3) ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำคำที่ผู้เขียนแสดงออก และสามารถที่จะระบุทั่วทั้งงานการเขียนของผู้เขียน

นอกจากนั้น บอนด์ และทิงเกอร์ กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ 1) การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน

ถ้ามีนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้ 2) การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำจะทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน 3) การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและกลุ่มคำในประโยคจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน 4) การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเจตต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน 5) การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Longer Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่ยาวขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้

5.5 จิตวิทยาการอ่าน

การอ่านมิได้เป็นเพียงการแสวงหาความหมายของสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้นมา เพื่อสื่อสารกับผู้อ่านเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมองหรือความคิดรวบยอด ขณะที่ผู้อ่านกำลังดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในขณะการอ่าน เช่น การเคลื่อนไหวของสายตาไปตามสัญลักษณ์เพื่อที่จะสื่อความหมายของผู้เขียน และสมองจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความหมาย แปลความ และตีความจากเรื่องที่อ่านได้ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และแปลความ ดังนั้นการอ่านที่เกี่ยวกับจิตวิทยาการอ่านจึงเกี่ยวข้องกับกระบวนการ 2 กระบวนการ คือ กระบวนการที่ตามองเห็นสัญลักษณ์แล้วส่งภาพสัญลักษณ์ไปยังสมองกับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสมองตีความ แปลความตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านจึงเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาด้วย เพื่อจะได้นำไปสู่ผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพของการอ่าน นักภาษาศาสตร์นักจิตวิทยาและนักจิตภาษาศาสตร์ กล่าวถึง แนวความคิดเกี่ยวกับการอ่าน ตามแนวคิดของโรบินสัน (Robinson, 1975: 2 – 3) ซึ่งกล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการเรียนรู้ ผู้อ่านพยายามทำความเข้าใจข้อความของผู้เขียน ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านทำความเข้าใจความหมาย และโครงสร้างของประโยค ถ้าความเข้าใจของผู้อ่านและผู้เขียนสอดคล้องกัน ผู้อ่านก็จะทำความเข้าใจได้เร็วขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์ อารมณ์และความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ ส่วนแครสเชน (Krashen, 1981 : 165) กล่าวถึง การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึก อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และการรับรู้ถึงความหมายของคำ โดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน นอกจากนั้น รูบิน (Rubin, 1993 : 6 – 7) กล่าวถึง การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึก อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และการรับรู้ถึงความหมายของคำ โดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

6. แนวคิดและทฤษฎีการสอนอ่าน

แนวทฤษฎีการสอนอ่าน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการทางความคิด การเตรียมความพร้อมในการอ่านสำหรับเด็ก การเสริมสร้างกระบวนการทางความคิด เตรียมการใช้เครื่องมือในการเรียนรู้ถาวร และประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตหลักการของทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันนั้น ได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามกระบวนการทางธรรมชาติของมนุษย์ในการรับรู้ทางจิตวิทยาและทางภาษาศาสตร์ โดยเน้นกระบวนการอ่านซึ่งผ่านกระบวนการทางความคิดเป็นหลัก หลักการสอนโดยทั่วไปมี 2 แบบ ด้วยกัน คือ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2534 : 23)

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up Process) เป็นการสอนที่เน้นองค์ประกอบย่อยของภาษา เช่น คำ และประโยค ก่อนที่จะเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ขัดกับความรู้สึทางธรรมชาติ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายเพราะเรียนภาษา ด้วยวิธีวิเคราะห์คำเป็นส่วนๆ ทำให้เข้าใจความหมายของเรื่องได้ช้า

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down Process) เป็นการสอนที่เน้นความหมายของเรื่องโดยรวมก่อน เพื่อเน้นการสื่อความหมายตามหลักทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดลักษณะสำคัญของกระบวนการบนลงล่าง และล่างขึ้นบนนี้ก็คือ ทั้ง 2 กระบวนการจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กันในขณะที่ผู้อ่านตีความข้อมูล (Rumelheart. 1981:157) และเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลของความรู้เดิม

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach) ทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ทฤษฎีที่สำคัญ คือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และทฤษฎีทางจิตวิทยา แม้ว่าเป้าหมายของการสอนอ่านจะคล้ายคลึงกัน คือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการจับใจความสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง แปลความ ตีความ ขยายความ และมีเจตคติในการอ่านทางบวก เช่น รักการอ่าน สนใจการอ่าน แต่ทฤษฎีทั้งสองจะมีแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การให้ปัจจัยป้อนแก่ผู้เรียนแตกต่างกันไปบ้าง การสอนอ่านนั้น ต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่เหมาะสมกับองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการนั้นๆ ย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอด จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และหา รายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิม จากการเดาความแวดล้อม จากลักษณะและชนิดของข้อความที่ผู้เขียน เขียนขึ้นเป็นต้น ดังนั้น กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบ จึงน่าจะใช้กระบวนการที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง โดยพิจารณาความรวมของเรื่องลงสู่องค์ประกอบของภาษาในระยะแรก และใช้กระบวนการล่างขึ้นบนเพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐานโดยพิจารณาคำ ประโยค และโครงสร้างอื่นๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้ เรียกว่ากระบวนการอ่านเชิงปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยใช้การสังเคราะห์และวิเคราะห์ เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้งซีกขวา (กระบวนการบนลงล่าง) และซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่าน

4. ทฤษฎีอภิปัญญา (Meta – Cognitive Approach) เนื่องจากการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการสอนเพื่อความเข้าใจและเป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิด พิจารณาในสิ่งที่ตนอ่านและแสดงภาพของความเข้าใจออกมาให้ประจักษ์นั้น เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ผสมผสานกันไป ลักษณะนี้เป็นลักษณะที่สอดคล้องกับหลักการของทฤษฎีอภิปัญญา ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2536 : 24) ได้อธิบายไว้ว่า อภิปัญญา หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจกระบวนการคิดของตนในการตีความ และการแก้ปัญหาต่างๆ จะช่วยให้ความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นเนื่องจากสามารถใช้ความคิดของตนเองจากประสบการณ์มาใช้ในการจับใจความ แปลความ ตีความ และขยายความได้ ที่สำคัญก็คือ การเดาความ เพื่อแก้ปัญหาความไม่เข้าใจที่ตนประสบในขณะที่อ่าน เนื้อความต่างๆ ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้อภิปัญญาของตนมากที่สุดในการอ่าน จับใจความ แปลความ ตีความ ขยายความ ส่วน แมคเดอร์มอต (McDermott, 1991: 121) กล่าวถึงวิธีการอ่านว่ามีอยู่ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสำรวจ (Survey) คือ ผู้อ่านจะต้องสำรวจรายละเอียดต่างๆ ของหนังสือ เช่น หัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย ตัวพิมพ์เอน เป็นต้น 2) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้อ่านจะตั้งคำถามจากเนื้อหา เช่น อาจดัดแปลงจากหัวข้อเป็นรูปคำถาม 3) ขั้นอ่าน (Read) ขั้นนี้เป็นการอ่านแบบเข้ม (Intensive Reading) คือ อ่านให้เข้าใจสาระสำคัญและรวบรวมข้อเท็จจริงของสิ่งที่อ่านได้อย่างแจ่มแจ้ง เป็นการอ่านเพื่อหาคำตอบ ในขณะที่ผู้อ่านจะใช้ดินสอหรือปากกาขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายกำกับเนื้อหาที่อ่านและบันทึก 4) ขั้นระลึก (Recall) เมื่อได้ข้อเท็จจริงและสาระสำคัญแล้ว ผู้อ่านต้องนำไปใช้ในการรายงานหรือการสอน ดังนั้น จึงควรจะได้มีการระลึกถึงสาระสำคัญของสิ่งที่อ่านเพื่อป้องกันการลืม 5) ขั้นทบทวน (Review) ก่อนจะรายงานหรือเข้าสอบ ควรจะได้มีการทบทวนจากการบันทึกครั้งหนึ่งเพื่อความมั่นใจ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534) กล่าวว่า หลักการอ่านนั้นเกี่ยวกับกระบวนการอยู่ 2 กระบวนการ คือการติดตามว่า ผู้เขียนพูดว่าอะไร และคิดว่าผู้เขียนหมายถึงอะไร วิธีการสอนและเทคนิคการสอนอ่านนั้นผู้สอนแต่ละคนอาจใช้เวลาแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของแต่ละคน และพื้นฐานเกี่ยวกับกับสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ด้วย ในการหาเหตุผลของข้อความที่อ่านนั้น ผู้เชี่ยวชาญการอ่านได้ค้นคว้าไว้ตามกระบวนการคิด (Thinking Process) มีหลายวิธี คือ 1) วิธีการที่ใช้โครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure Method) เป็นวิธีที่เน้นหนักในการสอนให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ด้วยตนเองในการที่จะพิจารณาว่า ความคิดหรือปัญหาของข้อความนั้นไปในแนวใด เมื่อเข้าใจโครงการเขียนหรือแผนการของผู้เขียน นักเรียนก็จะพบว่า ความคิดหลัก (Main Idea) และรายละเอียดอื่นๆ อีกด้วย 2) วิธีการที่ใช้เทคนิคการหาคำที่ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อความที่อ่านโดยตัวผู้อ่านเอง (The Reader Selected Miscues Technique) วิธีการนี้จะให้นักเรียนอภิปรายเพื่อจะเดาความหมายของคำยากที่พบในข้อความที่อ่านหลังจากที่อ่านแล้ว การอภิปรายของครูจะช่วยให้เข้าใจยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองมีจุดบกพร่องตรงไหน 3) วิธีการใช้กระบวนการโคลซ (The Cloze Procedure) เป็นวิธีที่ให้นักเรียนอภิปรายถึงคำที่ลบออกไป 4) วิธีการใช้รูปแบบการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพในเนื้อหาวิชาต่างๆ (The Erica Model Method) เป็นวิธีเน้นให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การอ่านด้วยตนเอง โดยผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมการอ่าน (Preparing for Reading)

2. การคิดสิ่งที่อ่าน (Thinking Though the Reading)

3. การตีความและจัดข้อมูล (Extraction and Organizing Information)

4. การแปลข้อมูล (Translation Information)

สรุปได้ว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ในการติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ดังนั้น การสอนอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่ครูจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ สมุทรา เชนเชาวิช (2539 : 88) ได้แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความเข้าใจแบบทันที (Reception Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรู้ ความหมายของศัพท์สำนวนประโยคต่างๆ และต้องอ่านอย่างมีสติ และความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) การศึกษาในต่างประเทศนั้น มีนักการศึกษาได้แสดงทรรศนะเรื่องระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ เช่น แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 317) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านมี 4 ระดับ คือ 1) ระดับความเข้าใจตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นความเข้าใจระดับต้นที่ผู้อ่านเข้าใจตามตัวอักษรว่า ผู้เขียนอย่างไร เป็นเรื่องการระลึกรายละเอียด (Details) ใจความสำคัญ (Main Idea) ลำดับเรื่อง (Sequences) การเปรียบเทียบ (Comparison) เหตุผล (Cause - Effect) และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง (Character Traits) 2) ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง (Interference) สามารถโยงเข้ากับเหตุการณ์อื่นๆ ได้ 3) ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ (Evaluation) เข้าใจเนื้อเรื่องแล้ว ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น และ 4) ระดับความเข้าใจที่จะทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อความรู้สึกรู้สึก (Attitude)

ดังนั้น จะเห็นว่าระดับความเข้าใจในการอ่าน ก็เป็นส่วนสำคัญที่จะกำหนดขอบข่ายวัตถุประสงค์ และพฤติกรรมที่ผู้สอนจะใช้ในการจัดกิจกรรม กล่าวคือ จะสอนให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจระดับไหนนั้น ต้องดูความพร้อมของผู้เรียน และความพร้อมด้านอื่นๆ ประกอบด้วย แต่สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะความสามารถในการจับใจความสำคัญ แปลความ ขยายความ และเรียงลำดับข้อความ ดังนั้น ระดับความเข้าใจในการอ่านจึงมีความสำคัญในการสอนอ่าน เพื่อที่จะกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนให้เหมาะสมระดับชั้น

6.1 องค์ประกอบที่ควรคำนึงในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay, 1979: 15 – 18) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่ส่งผลให้การอ่านประสบผลสำเร็จ คือ องค์ประกอบทางปัญญา (Cognitive Factors) ซึ่งได้แก่ ไอ.คิว. ของผู้เรียนเอง เขากล่าวว่าการอ่านนั้นสัมพันธ์กับ ไอ. คิว. อย่างน้อยๆ .40 - .50 ถึง .07 ในผู้เรียนระดับ 4 ส่วนที่เหลือเป็นเรื่องของแรงจูงใจ (Motivate) คุณภาพของบทเรียน (Quality of Educational Program) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ อีกบ้าง องค์ประกอบทางกาย – ทางสรีระ (Physical and Physiological Factors) เขากล่าวว่า

ถึงแม้ว่าความบกพร่องหรือความพิการทางกาย จะไม่ใช่เป็นข้ออุปสรรคต่อการอ่านโดยตรงก็ตาม แต่ก่อให้เกิดความบกพร่องต่อการพัฒนาการอ่านของผู้เรียนด้วย หรือกล่าวคือ ระบบกล้ามเนื้อไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถทางการอ่านโดยตรง แต่จะไปสกัดกั้นส่วนอื่นทำให้การอ่านไม่เป็นไปตามปกติ องค์ประกอบทางสังคม – วัฒนธรรม (Social and Cultural Factors) ความก้าวหน้าทางการอ่านของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับที่บ้าน เพื่อนบ้าน สิ่งแวดล้อมที่บ้าน สำคัญไม่แพ้จากที่ได้รับจากทางโรงเรียนเลย หากบิดามารดาและทุกคนทางบ้านของผู้เรียนมีการศึกษาดี ชอบอ่านหนังสือ มีหนังสือมากมายหลายชนิดในบ้าน หรืออ่านให้ผู้เรียนฟัง เล่าเรื่องต่างๆ ให้ผู้เรียนฟัง พวกเขาไปเที่ยวยังสถานที่ต่างๆ ช่วงปิดภาคเรียน ให้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา สิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเป็นตัวสนับสนุนให้ผู้เรียนนั้นเป็นนักเรียนที่ดีได้ เพราะการทำอย่างนั้น เท่ากับเป็นการเสริมสร้างพัฒนาทักษะทางภาษาศาสตร์ให้ประสบการณ์ความคิดที่ดีเกี่ยวกับทักษะการอ่าน สร้างนิสัยรักการอ่านตรงกันข้ามกับผู้เรียนที่บิดามารดาที่มีการศึกษาค่ำ ต้องหาเลี้ยงตัวเอง โอกาสที่จะส่งเสริมในการเรียนได้น้อยไปด้วย เพื่อนบ้านและสังคมในหมู่เพื่อนก็เป็นสิ่งสำคัญมากเช่นกัน ดังเช่น ทักษะคิดในกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียน บางขณะจะมีอิทธิพลเหนือผู้ปกครองเสียอีก และความพร้อมของผู้เรียน ในด้านตัวผู้เรียนเองควรคว้าวุฒิภาวะของผู้เรียนอยู่ในระดับใดหาทางส่งเสริมช่วยเหลือเท่านั้น รวมทั้งจิตใจด้วย ครูผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมก่อนเริ่มเรียน ในเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจการอ่านนั้น แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 139) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension) ที่สำคัญคือ สติปัญญาโดยทั่วไป (General Intelligence) นั่นคือ 1) ความสามารถในการคิด (The Ability of Thinking) 2) เหตุผล (Reasons) 3) การแก้ปัญหา (Solving Problems) ส่วนที่สำคัญรองลงไป คือ ความสามารถของผู้อ่านในด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ความสามารถในการแปลรหัส เช่น ความหมายในตัวนะ (Clues) ความสามารถในการเดาความหมาย เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ (Guess) ความสามารถทางโครงสร้างภาษา (Structure) วุฒิภาวะ (Maturity) พื้นฐาน ประสบการณ์ (Background and Experience) ความสนใจ (Interest) สไตล์ (Style) การเรียนของแต่ละบุคคล เช่น ชอบเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning) หรือชอบเรียนคนเดียว (Individual Instruction) เป็นต้น

นอกจากนั้น เมเยอร์ และจอร์จ (Meyer and George 1980: 28) ได้ให้ทรรศนะว่า องค์ประกอบพื้นฐานในการอ่านควรคำนึงเรื่องต่างๆ ดังนี้ 1) กาล (Tense) ซึ่งเป็นส่วนสำคัญมากในภาษาอังกฤษ หากผู้อ่านมองข้าม ไม่สนใจข้อมูลที่ได้อาจผิดพลาดได้กล่าวคือ ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีส่วนสำคัญ 3 ส่วนที่ต้องคำนึงถึงอยู่เสมอ คือ รูปแบบทางภาษา (Form) ความหมายภาษา (Meaning) และหน้าที่ของภาษา (Function) หากผู้เรียนทำความเข้าใจครบทั้ง 3 ส่วนนี้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เช่น I should have gone to the party. หมายถึง ผู้พูดควรจะไปปาร์ตี้ แต่เขาไม่ยอมไป 2) สรรพนาม (Pronoun) การอ่านที่ดีนั้นต้องเข้าใจ Pronoun ที่พบว่า หมายถึงใคร เพื่อจำได้สื่อสารความหมายที่ถูกต้อง ชัดเจน ช่วยให้อ่านได้ความเข้าใจมากขึ้น ปัญหาเหล่านี้จะพบมากในประโยคยาวหรือสังกรประโยค (Complex Sentence Pronoun) หลักที่ก่อปัญหายากในการอ่านก็คือ this, these, that, those, such, it, และ Relative Pronouns เช่น Who,

That...etc. 3) เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuations) ปกติแล้ว จะพูดกันในวิชาการเขียน (Course of Writing) เพราะมันเกี่ยวข้องกับการเขียนมากกว่าการอ่าน อย่างไรก็ตาม Punctuations ที่ผู้เขียนใช้ในการเขียนนั้นก็เพื่อให้ผู้อ่านง่ายต่อการอ่านนั่นเอง Punctuations ปกติจะเป็นตัวแนะ (Clues) 4) คำศัพท์ในบริบท (Vocabulary in context) หากพูดถึง Vocabulary แล้วจะมี 3 ลักษณะ คือ คำศัพท์ทั่วไป (General Vocabulary) คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์เฉพาะ (Technical Vocabulary) คำแสลง สำนวน (Slang and Idioms) หากหนังสือที่เราอ่านให้คำศัพท์ประเภทคำศัพท์ทั่วไป การอ่านคงไม่ยุ่งยากมากนักเพราะเราสามารถเปิดหาได้จากพจนานุกรม (Dictionary) แต่หากเป็นคำศัพท์เฉพาะ การอ่านจะยุ่งยากมากขึ้น ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้เรื่องเหล่านั้นบ้างเลย และยิ่งพบคำศัพท์แสลงหรือสำนวนด้วยแล้วยิ่งทำให้การอ่านเกิดความยุ่งยากมากขึ้น เพราะเราจะหาความหมายไม่ได้เลยจาก Dictionary ผู้อ่านต้องอาศัยบริบท (Context) เดาความหมายเอาเอง ซึ่งต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกัน เช่น By day he was straight – faced and sober; by night he was sniggling and Inebriated. และ 5) กลุ่มคำที่เอาความสอดคล้องหรือขัดแย้ง (Transitional Words) คือ กลุ่มคำในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) ซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ข้อความที่จะตามมาว่าจะเป็นไปในลักษณะสอดคล้องกันไปในแนวทางเดียวกันกับข้อความข้างหน้า เช่น He planned to become an airline pilot, furthermore, he become one. นอกจากนี้ยังมี Translational Words อีกหลายประเภท เช่น บอกใจความแย้งกันใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ซึ่งผู้สอนควรจะศึกษาทำความเข้าใจให้ดี

6.2 กระบวนการในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay, 1979: 19 – 20) กล่าวว่า การสอนอ่านมีกระบวนการสอนดังต่อไปนี้

1. การรับสัมผัส (Sensation) การอ่านจะเริ่มจากตาทั้งสองข้างจะกระทบกับเครื่องหมายและตัวอักษร โดยอาศัยแสงเป็นไปตามระบบการทำงานของตา อันจะเป็นทางนำไปสู่สมอง สมองต่อไปว่าเห็นอะไร นั่นคือต้องใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนว่า เห็นอะไร ด้วยกระบวนการนี้จะต้องอาศัยตัวหนังสือที่พิมพ์ชัดเจน ขนาดพอเพียง แสงสว่างพอ และตาสามารถรวม (Focus) สิ่งนั้นๆ ที่ผนังม่านตา (Retina) ได้ สายตาดึงดูดเร็ว เคลื่อนไหว กวาดสายตาได้อย่างครอบคลุม

2. การรับรู้ (Perception) เป็นขั้นตีความโดยอาศัยประสบการณ์เดิม (Concepts) เป็นกระบวนการหลังจาก Sensation แล้ว เมื่อสายตามีการส่งภาพที่เห็นหรือส่งตัวอักษรที่เห็นไปสู่สมองสมองจะรับแล้วตีความออกมาว่าสิ่งที่เห็นคืออะไร ตัวหนังสือที่เห็นเป็นคำอะไร

3. ทำความเข้าใจ (Comprehension) คือ กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยค และความหมายในประโยคจากกลุ่มคำที่พบเห็น และทราบว่าคำๆ นั้นหมายถึงอะไร เป็นอย่างไร มีบทบาทอย่างไร

4. การตอบสนอง (Reaction) เมื่อเข้าใจแล้วก็ตอบสนอง อาจจะเป็นการตอบสนองทางกายและอารมณ์ นอกจากนี้แฮร์ริส และ ซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 – 142) กล่าวว่า ในการสอนอ่านนั้นครูผู้สอนควรยึดหลักการสอน คือ การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน (Reading must be an

enjoyable activity) การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เหมาะสมจะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น กิจกรรมที่ใช้ในการสอน เปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆ อย่างเพียงพอ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตัวเอง ครูเป็นผู้ฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านอย่างละเท่าๆ กัน บทเรียนและกิจกรรมสนองความแตกต่างแต่ละบุคคล เพราะแต่ละบุคคลมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน และควรมีแผนงาน (Plan) เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยม

กู๊ดแมน (Goodman, 1982 : 13) กล่าวว่า กระบวนการสอนอ่าน (Reading Process) มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ระลึกหรือจำตัวอักษรได้ตามที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ (Recognition Initiation) เป็นการมองเห็นคำแล้วจำได้ว่า คำนั้นเขียนแทนคำพูดว่าอะไร และการอ่านก็จะเริ่มขึ้นเป็นการเริ่มจากการอ่านอีกแบบหนึ่งตามความคิดของเขาหรือการอ่านจะเริ่มด้วยการมองเห็นรูปภาพ รูปภavnนั้นก็จะเป็นตัวเริ่มต้นในการอ่านได้อีก ลักษณะหนึ่ง 2) เป็นการคาดคะเน คาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นอย่างไร จะดำเนินไปในลักษณะใด (Prediction) 3) เป็นการหาข้อมูลยืนยันว่าสิ่งที่ตนคาดการณ์ไว้นั้นถูกต้องไหม เป็นการหาคำยืนยันในความคิดเห็นของผู้อ่าน (Confirmation) 4) เป็นการแก้ไขหรือปรับ หรือจัดกระบวนการคิดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อผู้อ่านพบว่า สิ่งที่ตนคาดการณ์ไม่ถูกต้อง เป็นการแก้ความคิดของผู้อ่านให้ถูกต้องนั่นเอง (Correction) และ 5) เป็นการสิ้นสุดการอ่าน คนเราจะยุติการอ่านเมื่อได้ทำกิจกรรมทั้งหมดเรียบร้อยแล้วหรืออาจจะไม่ใช้การอ่านจบแล้ว แต่เป็นเพราะผู้อ่านจับความหมายในการอ่านได้น้อยหรือผู้อ่านทราบเรื่องที่จะอ่าน มิฉะนั้น ก็เน้นเพราะเรื่องนั้นไม่น่าสนใจก็ได้ (Closure) การอ่านตามความคิดของ กู๊ดแมน (Goodman) นั้น ถือว่าเป็นเกมการเดาทางจิตวิทยาภาษาศาสตร์อย่างหนึ่ง (A Psycholinguistic Guessing Games) กล่าวคือ เริ่มจากผู้อ่านรับสัญญาณ (Signals) ไปสู่ตัวอย่าง (Sample) เดา (Guesswork) หาข้อยืนยัน (Confirm) แก้ไข (Correcting) ดังได้กล่าวแล้ว ในการสอนภาษาที่สองนั้น กู๊ดแมน (Goodman, 1982 : 68) กล่าวว่า หลักการสอนภาษาที่สองนั้น ครูผู้สอนควรคำนึงในเรื่องต่อไปนี้ คือ การอ่านภาษาที่สองนั้น สำหรับบางคนแล้ว จะรู้สึกลำบาก หากมีการเปรียบเทียบกันระหว่างสิ่งที่เหมือนกันกับสิ่งที่แตกต่างกันหรือกับภาษาของตนเอง การอ่านทำให้เด็กรู้สึกยาก หากเนื้อหาที่อ่านไม่มีโครงสร้างไวยากรณ์บ้าง คือ หากโครงสร้างไวยากรณ์ยากเกินไปสำหรับเขา ผู้อ่านจะรู้สึกยาก ท้อแท้ใจ เบื่อหน่ายและไม่มีความสนใจที่จะอ่าน การอ่านสิ่งที่มีความหมาย (Strong Semantic) ถึงแม้จะอ่านในสิ่งที่เขียนด้วยโครงสร้างง่ายๆ ก็จะเป็นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้ดีด้วย นั่นคือ สิ่งที่เหมาะสมให้อ่านต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน สอดคล้องกับภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย สิ่งที่จะให้ผู้เริ่มเรียนฝึกอ่าน ควรหลีกเลี่ยงสื่อการเรียนที่ใช้ภาษาเป็นพิเศษเฉพาะตัวเช่น หลีกเลียงที่เกี่ยวกับวรรณคดี (Literature) สื่อการเรียนที่ให้อ่านควรเป็นเรื่องทั่วๆ ไป เช่น ป้ายต่างๆ คำสั่ง คำบรรยาย บทสนทนา เป็นต้น การที่จะเลือกสื่อการเรียนในลักษณะใด ต้องแล้วแต่ภูมิหลัง (Background) ของผู้เรียน การอ่านจะช่วยให้ง่ายขึ้นถ้าให้เขาได้พูด (Speak) สิ่งที่จะอ่านเสียก่อน สำหรับผู้เรียนในขั้นเริ่มต้นนั้น ควรจะจัดเนื้อหาให้เป็นขั้นตอน สำหรับพูดก่อน หลังจากนั้นจึงให้เขาอ่าน เช่นเดียวกับผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับกลาง (Medium) ก็ควรจัด

กิจกรรมให้ฝึกพูดนั้นๆ ก่อนจึงค่อยให้อ่านในภายหลัง และสำหรับการสอนอ่านต่อผู้ที่เริ่มเรียนภาษานั้น การสอนควรเป็นไปตามธรรมชาติ มุ่งหาความหมายในสิ่งที่อ่าน หลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่จำเป็นอื่นๆ ก่อน ไม่ควรที่จะมุ่งเพียงกระบวนการเพื่อให้เกิดความเข้าใจเท่านั้น นอกจากนั้น วิดโดสัน (Widdowson, 1979 : 145 – 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้น ควรมีทักษะอื่นรวมเข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมทักษะการเขียนเข้ากับการอ่าน เท่ากับว่า นอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย การอ่านที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คำว่า “นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student – Centered) และมุ่งความสนใจไปสู่ผู้เรียน (Focus on the Learner) นั้น พอที่จะรู้จักกันดีสำหรับครูผู้สอน ภาษาอังกฤษในประเทศที่ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งแนวความคิดดังกล่าวเป็นแนวความคิดของ เกลเลน สเตวิก และ กาเต็นโย (Curran, Stevick and Gattegno) ซึ่งก็ได้แก่วิธีสอนCLE (Community Language Learning) และการสอนแบบเงียบ (The Silent Way) ที่ครูผู้สอนรู้จักกันดีแล้วนั่นเองตามแนวที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนี้ หน้าที่และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิมนั้นคือครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องอุปกรณ์การสอนให้ชัดเจนให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาและวางแผนให้ผู้เรียนด้วยตนเองอาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า “ครูที่ดีคือผู้ให้คำแนะนำที่ดี” (A Good Director) ไม่ใช่ครูแสดงหรือควรทำกิจกรรมเสียเองครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม (Actor) และหากจะวัดความสำเร็จของผู้เรียนก็วัดได้จากการกระทำนั่นเอง กาเต็นโย (Gattegno, 1963 : 78) พบว่า หากครูผู้สอนยิ่งพูดน้อยเท่าไร ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบต่อตนเองมากยิ่งขึ้นเท่านั้น เขาเชื่อว่า การที่ครูไม่พูดนั้นก็คือ การหยุดการรบกวนไม่ขัดจังหวะต่อผู้เรียนในขณะที่เรียน สอดคล้องกับความคิดของ วาเลทท์ (Valette, 1981): 197) ซึ่งกล่าวว่า การเรียนทุกอย่างควรให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสัมผัสด้วยตนเองแล้วทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนบรรลุเป้าหมายดีขึ้น วิธีการหนึ่งนั้นคือ ผู้สอนต้องพูดน้อย กาเต็นโย (Gattegno, 1963 : 79) ยังแสดงทรรศนะต่อไปอีกว่า ในการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นที่สำคัญ คือ บรรยากาศในห้องเรียนต้องทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย ซึ่งครูจะต้องพยายามสร้างให้เกิดขึ้นโดยคอยเป็นที่ปรึกษา ให้กำลังใจให้ ความอบอุ่น อันจะก่อให้เกิดความมั่นใจและเข้าใจในบทเรียน อีกอย่างหนึ่งคือ ครูและผู้เรียนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของบทเรียนเป็นอย่างดี อันจะทำให้เป็นภาพพจน์ของการเรียนชัดเจนขึ้น และย่อมส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางภาษาไปในทางที่ดีขึ้น

เนลสัน (Nelson, 1984 : 2 – 5, 8) ได้แสดงความคิดเห็นและแนวทางในการสอนอ่านโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางไว้ว่า ควรจะให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกบทเรียนแล้วให้เวลาและ โอกาสแก่ผู้เรียนที่จะได้อ่านและความเข้าใจบทเรียนนั้นๆ ด้วยตนเอง จะโดยวิธีใดก็ได้ แล้วนำสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่าน มาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน และกิจกรรมสุดท้ายควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเข้าใจมากขึ้นและสิ่งที่ไม่ควรจะลืมในกิจกรรมการเขียนของเขาก็คือ ให้ผู้เรียนได้เขียนประโยคใจความสำคัญ (Main Ideas) ของเรื่อง เขาพบว่ากิจกรรมการอ่านนั้นสอดคล้องกันอย่างดีกับกิจกรรมการเรียน

6.3 เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 154 – 157) กำหนดความสามารถทางการอ่าน ที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่ ความรู้ด้านคำศัพท์ สามารถเข้าใจศัพท์ จำนวนที่ใช้ ความรู้ด้านไวยากรณ์ สามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม คำเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้คำสันธาน คำบุพบท ที่ กำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ ขออนุญาต เป็นต้นเกณฑ์การกำหนดความสามารถทางการอ่านแบบรวม จะเป็น ดังนี้

1. ความสามารถเรียบเรียงความ ได้แก่ การอ่านแล้วเข้าใจความหมายได้ สามารถแสดงความเข้าใจ โดยการตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความ เป็น 1, 2, 3,.....ได้

2. ความสามารถอ่านข้อมูลที่เป็นที่เป็นรายละเอียด สามารถโยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียดสนับสนุน หรือเป็นรายละเอียดที่แย้งกันเพื่อให้ข้อมูลตรงกันข้าม ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดด้วยกัน

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ สามารถระบุแก่นของเรื่อง หัวเรื่องและใจความสำคัญของเรื่องที่ได้

4. ความสามารถวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ ภาษา สามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ ลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวเป็นกระตุ่น วิเคราะห์ ประเมินและสรุปได้ว่า สารที่อ่านนั้นเป็นสารประเภทใด ลีลา ภาษาที่ใช้เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เจตนา ทักษะของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุ และผลที่เกิดขึ้นต่อความมั่นคง ความน่าเชื่อถือของสมมุติฐานที่ผู้เขียนตั้งไว้ ความเป็นไปได้ของข้อสรุป ตลอดจนสามารถประเมินประสิทธิผลของบทอ่านนั้นได้ว่า มีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไรไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้อย่างกระชับ ความสามารถในระดับนี้เป็นระดับสูงซึ่งต้องอาศัยความรู้ในระดับต้นๆ เป็น พื้นฐานการกำหนดระดับความสามารถข้างต้นเป็นลำดับขั้นตอนที่ขึ้นต่อกันและกำหนดความสามารถตาม เกณฑ์ อาจใช้มาตราส่วนประมาณค่า เป็นลำดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง ไม่มีความสามารถ
- 2 หมายถึง มีความสามารถน้อย
- 3 หมายถึง มีความสามารถพอประมาณ
- 4 หมายถึง มีความสามารถมาก
- 5 หมายถึง มีความสามารถยอดเยี่ยม เป็นต้น

7. ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกายเอ่

อาคม จันทรสุนทร (2527: 2 – 3) กล่าวว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนของกายเอ่สามารถจัดรูปแบบการสอน ซึ่งต้องอาศัยสมมติฐานเบื้องต้น 5 ประการ ดังนี้

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน มุ่งให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้ จึงไม่ได้มุ่งที่บุคคลส่วนใหญ่ คือ มิใช่ระบบกระจายเสียงที่มุ่งให้ความรู้และทัศนคติแก่บุคคลในสังคมโดยรวม แต่จะมุ่งให้กับแต่ละบุคคลซึ่งที่อยู่ร่วมกันในสังคม

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ทำได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว คือ เป็นทั้งการจัดรูปแบบหรือวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง และการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในบทเรียนหรือรายวิชานั้นทั้งหมด ซึ่งอาจทำโดยครูแต่ละคนหรือเป็นคณะช่วยกันทำก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ถือว่า เป็นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบ จะมีผลอย่างมากต่อการพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน ควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมาย และการดำเนินการเป็นขั้นๆ ต่อเนื่องกัน ตลอดจนถึงขั้นที่ผู้เรียนทราบผลการปฏิบัติ หรือประเมินผลวิธีการดำเนินงานได้

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนพื้นฐานที่ว่า มนุษย์เรามีการเรียนรู้ได้อย่างไรคือ ต้องรู้กระบวนการเรียนและสภาพการเรียนรู้ต่างๆ

ดังนั้น การจัดรูปแบบการเรียนการสอน คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้เป็นระบบกล่าวคือเป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอน ซึ่งจะดำเนินการแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน หรืออาจจะเป็นระบบขนาดใหญ่ เช่น ระบบการจัดรายวิชา หรือเป็นการออกแบบระยะยาวหรือในระบบย่อยๆ เช่น ในระดับการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมง ส่วนหลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน อาคม จันทรสุนทร (2527 : 6 - 7) กล่าวถึงหลักการและเหตุผลในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวของกายเอ่ ไว้ว่า ควรเริ่มต้นด้วยการหาความต้องการที่จำเป็นของการเรียนการสอนนั้น เป็นกลุ่มผู้รับผิดชอบกำหนดเป้าหมายกว้างๆ ของการเรียนการสอน พร้อมกับพิจารณาว่า มีทรัพยากร สิ่งสนับสนุนที่จะใช้ในการเรียนการสอนอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด และมีข้อจำกัดอย่างไร นำเป้าหมายกว้างๆ ในการเรียนการสอน และกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร โดยยึดเป้าหมายในข้อ 1 จัดทำเป้าหมายของแต่ละวิชา จุดประสงค์ของแต่ละวิชา สามารถระบุถึงสมรรถภาพการเรียนรู้ นั่นคือ สามารถบอกผลของการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ออกมาในรูปของพฤติกรรมที่สังเกตได้ ระบุถึงสมรรถภาพต่างๆ ของมนุษย์ให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามสภาพภายในและภายนอกได้ถูกต้อง การใช้แต่หลักการเรียนรู้ทั่วๆ ไปจะใช้ได้ในวงกว้างเท่านั้นการเรียนรู้และการใช้หลักการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แต่ละสมรรถภาพจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เมื่อรู้สภาพหรือกฎแห่งการเรียนรู้ สมรรถภาพต่างๆ จะทำให้มีการวางแผน และกำหนดลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนได้ดีขึ้น ขั้นตอนของการวางแผนการ

เรียนการสอน คือ ต้องทำเป็นหน่วยย่อยที่ขอบเขตจำกัดแต่มีรายละเอียดมากขึ้น และจัดทำรายละเอียดของ จุดประสงค์ จากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เมื่อแต่ละรายวิชาทำเป็นหน่วยย่อย หรือทำเป็นบทเรียน ซึ่งมี จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจนแล้ว ต้องจัดสถานการณ์ต่างๆ ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ นั้นๆ ทั้งนี้รวมทั้งการปฏิบัติของผู้สอน และการจัดสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ซึ่งจะต้องหาทางเลือกที่ดีและ ให้ได้ตรงตามจุดประสงค์นั้นๆ ขั้นตอนที่จะทำให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ คือ การประเมินผลซึ่งจะต้อง ประเมินตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ การประเมินผลในแต่ละบทเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้เชิง พฤติกรรม ควรจะใช้ทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือการทดสอบโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก และเพื่อให้เห็น ภาพพจน์ของการวางแผนการเรียนการสอนทั้งระบบ จะต้องพิจารณาถึงการจัดระบบการเรียนการสอน ซึ่ง ครูผู้สอนจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่จะจัดระบบการเรียนการสอนถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเน้น ความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้ระบบการเรียนการสอนสมบูรณ์จะต้องพิจารณาถึงการประเมินผล เมื่อสิ้นสุดงาน เพื่อพิจารณาประสิทธิภาพการจัดรูปแบบการเรียนการสอนด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531 : 95-101) ได้ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียนโมดูลประกอบโครงสร้างระดับยอด ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน ในประเทศไทยเปรียบเทียบกับการสอนอ่านแบบเดิมโดยวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะคิดในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือผู้เรียนในประเทศไทย ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จากภาคทางภูมิศาสตร์ทั้ง 4 ภาค แล้วสุ่มนักเรียนมาโรงเรียนละ 100 คน แบ่งกลุ่มทดลอง 50 คน ใช้เวลาทดลอง 15 คาบ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม 2) นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มควบคุม 3) นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีทัศนคติต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

กิตดา ปรัดถจริยา (2540: 120) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสามารถในการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ประกอบกับกลวิธีการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดประกอบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ดีกว่า ผู้ที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549) ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.22/83.00 ถือว่าเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก ความสามารถทางการอ่านของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ลลนา ปฐมชัยวัฒน์ (2550: 78) ได้ทำการพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 77.33/76.55 ถือว่าเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี ความสามารถทางการอ่านของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองทั้ง 8 บท

งานวิจัยต่างประเทศ

เมเยอร์ และคนอื่นๆ (Meyer and others. 1980 : 96) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของผู้เรียนเกรด 9 ในรัฐArizona สหรัฐอเมริกา เพื่อศึกษาว่า ผู้เรียนจะใช้โครงสร้างระดับยอดหรือไม่ รวมทั้งผลของคำใบ้ทางภาษาที่มีต่อการโครงสร้างระดับยอด โดยใช้เรื่องที่เรียบเรียงไว้เป็นอย่างดี และเป็นโครงสร้างระดับยอดแบบปัญหา-การแก้ไข สำหรับฉบับที่เรียบเรียงไม่ดีนั้น มีใจความสำคัญเหมือนกับฉบับแรก แต่ตัดคำใบ้ทางภาษาที่บอกชนิดของโครงสร้างระดับยอดออก ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนน้อยกว่า 50% ของผู้เรียนเกรด 9 ใช้โครงสร้างระดับยอดในการอ่านและระลึกถึงเรื่องที่อ่านแล้ว และ 22% ของผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้ในการเขียนบันทึกความจำด้วย ผู้เรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูง ผู้ใช้โครงสร้างระดับยอดจะจดจำใจความของเรื่องได้มากกว่า และสามารถแยกข้อความที่เคยและไม่เคยอ่านออกจากกันได้ดีกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ไม่ใช้โครงสร้างระดับยอด

แมคเดอร์มอทท์ และบริดจแมน (McDermott and Bridgman. 1991 : 122-A) ได้ทดลองสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ในการสอนโครงสร้างแบบบรรยาย และปัญหา - การแก้ไข แก่ผู้เรียนเกรด 4 จำนวน 66 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ก่อนการฝึกใช้โครงสร้างระดับยอด ผู้เรียนที่เก่งจะสรุปบทความปัญหา - การแก้ไข ได้ดีกว่าผู้เรียนระดับปานกลางและผู้เรียนอ่อน 2) ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดสามารถสรุปบทความปัญหา - การแก้ไข ได้ดีกว่า ผู้ที่ไม่ได้รับการสอน 3) การสอนผู้เรียนที่เรียนปานกลางและเรียนอ่อน โดยใช้โครงสร้างระดับยอดชนิดปัญหา - การแก้ไขเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ ในการแก้ไขปรับปรุงความเข้าใจในการอ่าน 4) การสอนโครงสร้างระดับยอดชนิดบรรยาย ไม่แตกต่างกัน คือความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

เทย์เลอร์ (Taylor. 1984: 405-408) ได้ศึกษาการระลึกได้ (Recall) ของนักเรียนและความสามารถทางการอ่านของนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านดี ปานกลาง และอ่อน ผลการทดลองปรากฏว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการอ่านดี ระลึกถึงเรื่องที่อ่านแล้ว ได้ดีกว่าทุกกลุ่ม นักเรียนระดับ 6 กลุ่มเก่งใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่านักเรียนกลุ่มอ่อนและนักเรียนที่กลุ่มอ่อนจะใช้เวลาในการระลึกมากกว่า

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านช่วยเพิ่มความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนได้และเพิ่มแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นอกจากนั้นความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษทุกระดับตั้งแต่ระดับประถมตลอดถึงระดับอุดมศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาและทดลองแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 900 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำจำนวน 72 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

2.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 8 บทเรียน

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ และได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1.1 ศึกษาหลักสูตร เอกสาร ตำรา ขอบข่ายเนื้อหา การอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเสริมเฉพาะทักษะการอ่านระดับอุดมศึกษา โดยเน้นในเรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การเดาความหมายจากคำบริบท การบอกรายละเอียด การสรุปเรื่องที่อ่าน และการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในกรณีนี้ผู้วิจัยได้กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะทักษะการอ่าน สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1.1 สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยจากบริบทเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

4.1.1.2 สามารถอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

4.1.1.3 สามารถอ่านเพื่อบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้

4.1.1.4 สามารถอ่านเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านได้

4.1.1.5 สามารถอ่านแบบข้ามเพื่อหาประโยคใจความสำคัญได้ และอ่านแบบหา

ข้อมูลเฉพาะได้

4.1.2 ศึกษาทักษะและกลยุทธ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ที่จำเป็นจะต้องใช้ในการอ่านเอกสารภาษาอังกฤษประกอบการเรียน โดยศึกษาจากเอกสารและหนังสือต่อไปนี้

เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยสมุทพร เซ็นเชวนิช (2542)

4.1.3 ศึกษากรอบเนื้อหาด้านหัวเรื่องทางด้านการใช้ชีวิตประจำวันโดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1.3.1 ศึกษาหัวเรื่อง (Topics) ทางด้านบทอ่านภาษาอังกฤษ จากแหล่งต่างๆ

4.1.3.2 แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับหัวเรื่องที่เรียน สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

4.1.3.3 นำหัวเรื่องที่ได้มา 8 หัวเรื่องที่ได้มาดัดแปลงภาษาให้เหมาะสมกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยมีวิธีการดังนี้

4.1.3.3.1 ให้แนวคำศัพท์ และความหมาย

4.1.3.3.2 ทำโครงสร้างภาษาให้ง่ายขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับระดับ

ของนักเรียน

4.1.3.3.3. หารูปภาพประกอบ

4.1.3.3.4. นำเนื้อหาที่ได้ไปพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1.4 จัดทำตาราง กำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา หัวข้อและ ทักษะการอ่าน กิจกรรม การประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง แนวทางการให้ผลป้อนกลับ

4.1.5 นำตาราง 4.1.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจหาค่า IOC (ภาคผนวก ข)

4.1.6 เขียน Script แผนการสอน ทั้งหมด 8 บทเรียน แต่ละบทเรียนจะมีแผนการสอนมีลักษณะดังนี้

4.1.6.1 จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1.6.2 หัวข้อ และ เนื้อหาเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

4.1.6.3 กิจกรรมทักษะการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย

4.1.6.3.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ประกอบด้วย การดูรูปภาพแล้วตอบคำถามเพื่อนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียน และจับคู่คำศัพท์กับรูปภาพ

4.1.6.3.2 กิจกรรมการเรียนรู้โครงสร้างและหลักการทางภาษา (Language focus) พร้อมแบบฝึกหัด

4.1.6.3.3 กิจกรรมขณะการอ่าน (While-reading) ประกอบด้วยเนื้อหาบทเรียนที่อ่านซึ่งแบ่งเป็นตอนในแต่ละตอนจะมีแบบฝึกหัดให้ตอบคำถาม และลักษณะของแบบฝึกหัดประกอบด้วย การ

ตอบคำถามแบบถูกผิด (True/False) การตอบคำถามแบบใช่หรือไม่ใช่ (Yes/No Question) การตอบคำถามด้วยการเติมคำในช่องว่าง (Information gap) การจับคู่ (Matching) การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Rearrange events)

4.1.6.3.4 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ประกอบด้วยกิจกรรมการเติมข้อมูลลงในแผนที่การเรียนรู้ทางภาษา (Semantic map) กิจกรรมการเติมข้อมูลลงในตารางการเรียนรู้ทางภาษา (Information table)

4.1.6.3.5 กิจกรรมการสอบประจำบท (Lesson's test) ประกอบด้วยการตอบคำถามแบบหลายตัวเลือก การตอบคำถามแบบเรียงลำดับเหตุการณ์ (Rearrange)

4.1.7 นำเนื้อหาบทเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องของภาษา และปรับปรุงความเหมาะสมของระดับความยากง่ายของกิจกรรม

4.1.8 กำหนดแผนการสอนและกำหนดแผนการเรียนรู้

4.1.8.1 บทเรียน (Lesson) ในแต่ละบทเรียนมีรูปแบบดังนี้

เนื้อหา (Content) นำเสนอเนื้อหาตามหัวเรื่องในแต่ละบท โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็นขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1.8.1.1 แจ้งวัตถุประสงค์ของแต่ละบทเรียน

4.1.8.1.2 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เพื่อสร้างความสนใจและปูพื้นฐานความรู้ในเรื่องที่จะได้อ่าน เช่น กระตุ้นให้นักศึกษาคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่จะได้อ่าน บทเรียนส่วนนี้ประกอบด้วยกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติมช่องว่างข้อมูล การจับคู่รูปภาพกับคำศัพท์ เป็นต้น โดยมีจุดหมายเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ความรู้เดิม (Background knowledge) และเพื่อเตรียมนักศึกษาทั้งในด้านคำศัพท์และเนื้อหาที่จำเป็นต้องใช้ต่อไปในการอ่าน

4.1.8.1.3 กิจกรรมการเรียนรู้โครงสร้างและหลักการทางภาษา (Language focus Activities) เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและนำโครงสร้างและหลักการทางภาษามาใช้ในการอ่านเนื้อหาในบทเรียน และกิจกรรมแบบฝึกหัด

4.1.8.1.4 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน จากนั้นทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน โดยแต่ละย่อหน้าจะมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำ เช่น ตอบคำถาม True/False ตอบคำถาม Yes/No เลือกคำเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง จับคู่ และเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง

4.1.8.1.5 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาตอบคำถามที่มีรูปแบบต่างๆ กัน เช่น คำถามแบบหลายตัวเลือก คำถามแบบเลือกตอบ การเติมคำหรือประโยคลงในแผนที่การเรียนรู้ทางภาษา (Semantic map) การเติมคำลงในตารางเหตุการณ์ต่างๆ โดยการพิมพ์เป็นประโยค เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาและนำมาใช้ได้ถูกต้อง

4.1.8.1.6 กิจกรรมการทดสอบประจำบท (Lesson's test) เป็นการทดสอบประจำบทเพื่อให้นักศึกษาได้ทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษประจำบท ซึ่งแต่ละบทจะมีแบบทดสอบ 10 ข้อ จัดเป็นแบบทดสอบประเภทหลายตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

4.1.8.2 ตรวจแบบทดสอบแล้วแสดงผลการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการเรียนของตน

4.1.9 นำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นทั้ง 8 บท ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันจำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีสร้างข้อสอบไว้ดังนี้

4.2.1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ การอ่านภาษาอังกฤษ จากเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

4.2.2. สร้างตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test Specifications) (ดูภาคผนวก ก) โดยมีเนื้อหาตามตารางกำหนดเนื้อหาทักษะการอ่านและครอบคลุมจุดประสงค์ทั้ง 8 ข้อ

4.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ตามตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหาของข้อสอบ (Table of Test Specifications) 1 ฉบับ จำนวน 60 ข้อ เป็นข้อสอบแบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ผู้วิจัยจะคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ให้เหลือ จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศตรวจสอบและแก้ไข ปรับปรุง ตามคำแนะนำ

4.2.4 นำแบบทดสอบที่แก้ไขพร้อมแบบประเมินค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหาไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา นำข้อมูลแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ดูภาคผนวก ข)

4.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและมีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ ความเหมาะสมด้านเวลา ความชัดเจนด้านคำสั่ง ความง่ายของภาษา

4.2.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป คำนวณค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร K-R 20 ของ Kuder-Richardson (อ้างถึงในบุญเรียง ขจรศิลป์ 2543: 165) ได้ข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ เป็นข้อสอบที่สอดคล้องกับตารางกำหนดเนื้อหา ข้อสอบของแบบทดสอบ (ดูภาคผนวก ก) ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.23-0.80 (ดูภาคผนวก ข)

4.2.7 จากนั้นนำข้อสอบที่ได้ไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนามเพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ดำเนินการในขั้นต่อไป

4.3 การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.4.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามและการพัฒนาข้อคำถามแบบปลายปิด (close-end) และแบบปลายเปิด (open-end) ตามแนวคิดของอารีย์ วัชรการ (2542: 65-69) รวมทั้งวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของเบสท์ (Best 1986 : 168-183) โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ต (Likert, quoted in Best 1986 : 181) ซึ่งกำหนดค่าระดับของข้อความในแบบสอบถาม 5 ระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ค่าระดับเท่ากับ 5	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าระดับเท่ากับ 4	พึงพอใจมาก
ค่าระดับเท่ากับ 3	พึงพอใจปานกลาง
ค่าระดับเท่ากับ 2	พึงพอใจน้อย
ค่าระดับเท่ากับ 1	พึงพอใจน้อยที่สุด

4.4.3 วิเคราะห์เนื้อหาในการประเมินและสร้างข้อความแสดงความพึงพอใจการประเมินแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยมีกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามคือ

4.4.3.1 ด้านเนื้อหา

4.4.3.2 ด้านการออกแบบบทเรียน

4.4.3.3 ด้านกิจกรรมการสอนอ่าน

4.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษา

4.4.5 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.4.6 นำผลที่ได้จากการพิจารณาผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 มาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจ (ดูภาคผนวก ฅ)

4.4.7 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก หลังจากทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท จากนั้นจึงนำข้อความหรือคำถามที่ไม่ชัดเจนมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ในการทดลองภาคสนามต่อไป (ดูภาคผนวก ฅ)

4.4.8 นำข้อมูลจากการทดลองตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในชั้นการทดลองกลุ่มเล็กมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1974: 161) ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

4.4.9 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่นและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างในชั้นการทดลองภาคสนาม โดยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความพึงพอใจหลังจากทำแบบทดสอบประจำบททุกครั้งเพื่อนำผลจากความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาบทเรียนการอ่านต่อไป

5. วิธีดำเนินการทดลอง

การทดลองใช้เครื่องมือ ดำเนินการโดยทำการทดลองกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยแบ่งการทดลองเป็น 3 ครั้ง ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำไปใช้กับนักศึกษาเป็นรายบุคคลโดยผู้วิจัยทำการทดลองกับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 1 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักศึกษาเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท หลังจากนั้นให้ทำแบบทดสอบความสามารถทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน และผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมและปฏิกิริยาพร้อมทั้งฟังความคิดเห็น และซักถามปัญหาหรือข้อสงสัยที่นักศึกษาพบขณะเรียนกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นด้านการใช้ภาษา หรือวิธีการเรียนแล้วนำมาปรับปรุงให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) เป็นข้อสอบฉบับเดียวกัน เมื่อผู้เรียนเรียนครบทั้ง 8 บท เพื่อนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำบททุกบทเรียน และวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน

(Post-test) มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในขั้นการทดลองรายบุคคลเท่ากับ 81.25/80.00 ถือว่าอยู่ในระดับดีมาก ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 คะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบหลังเรียนในขั้นการทดลองรายบุคคล

นักศึกษาค้นที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบท								รวม	ร้อยละ	คะแนน สอบ หลัง เรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8				
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10	10	80	100	30	100
1	8	8	9	8	9	7	8	8	65	81.25	24	80
ร้อยละ	80	80	90	80	90	70	80	80				

จากตารางที่ 1 ในขั้นทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ กับนักศึกษา 1 คน พบว่านักศึกษาทำคะแนนจากแบบทดสอบประจำบททั้ง 8 บท ได้คะแนนรวม 65 คะแนน จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และนักศึกษาทำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนน 24 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 81.25/80.00 บทเรียนที่นักเรียนทำได้คะแนนสูงสุด คือ บทที่ 3 และบทที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 90 ส่วนบทเรียนที่นักเรียนทำคะแนนได้น้อยที่สุด คือ บทที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 70

ขั้นที่ 2 นำไปใช้กับนักศึกษากลุ่มเล็ก ผู้วิจัยใช้นักเรียนจำนวน 9 คน โดยให้นักศึกษาศึกษาจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและทำแบบฝึกหัด จากนั้นให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน วิเคราะห์ผลการเรียน ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบปัญหาที่ต้องแก้ไข เช่น แบบฝึกหัดมีช่องว่างน้อยเกินไปจนนักศึกษาไม่สามารถพิมพ์คำตอบได้หมดทุกคำ และบางข้อของแบบฝึกหัดเฉลยไม่ตรงตามความจริง เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วผู้วิจัยได้ทำการบันทึกปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ให้มีคุณภาพดีขึ้น หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละบท ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจรวมทั้งหมด 8 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนทำ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำบทในทุกบทเรียนและคะแนนวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 ปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในขั้นการทดลองกลุ่มเล็กเท่ากับ 79.58/80.37 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ระดับดี รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 2 คะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบหลังเรียนในขั้นการทดลองกลุ่มเล็ก

นักเรียนคนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบท								รวม	ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	80	100	30	100
1	8	9	8	8	7	8	8	7	63	78.75	22	73.33
2	8	9	8	7	8	7	8	9	64	80	25	83.33
3	9	8	8	8	7	7	8	8	63	78.75	26	86.66
4	8	8	8	8	7	8	8	8	63	78.75	25	83.33
5	9	8	8	9	8	7	9	7	65	81.25	25	83.33
6	8	8	8	8	8	7	9	8	64	80	20	66.66
7	9	9	8	7	9	8	9	8	67	83.75	23	76.66
8	7	9	7	8	8	6	7	8	60	75	26	86.66
9	8	7	7	8	9	8	9	8	64	80	25	83.33
รวม	74	75	70	71	71	66	75	71	573		217	
ร้อยละ	82.22	83.33	77.77	78.88	78.88	73.33	83.33	78.88		79.58		80.37

จากตารางที่ 2 ในขั้นทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ กับนักศึกษา 9 คน พบว่า นักศึกษาสามารถทำคะแนนแบบทดสอบประจำบทได้คะแนนรวม 573 จากคะแนนเต็ม 720 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.58 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนรวม 217 จากคะแนนเต็ม 270 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.37 ดังนั้น ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ในขั้นการทดลองกลุ่มเล็กเท่ากับ 79.58/80.37 ซึ่งบทเรียนที่นักศึกษาทำคะแนนได้สูงที่สุดคือ บทที่ 2 และบทที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 83.33 ส่วนบทเรียนที่นักศึกษาทำคะแนนได้น้อยที่สุดคือบทที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 73.33

ขั้นที่ 3 นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้นักศึกษาจำนวน 72 คน โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที จากนั้นศึกษาจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษและทำแบบฝึกหัด และให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับก่อนเรียน ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที จากนั้นวิเคราะห์ผลการเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน

1. ทำการปฐมนิเทศนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้วิจัยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ วิธีการเรียนและข้อตกลงต่างๆ ในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
2. ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นตรวจและบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

6.2 ขั้นการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ การใช้แบบสอบถาม

ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างศึกษาเนื้อหาจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีอาจารย์เป็นผู้คอยให้คำแนะนำและที่ปรึกษาในชั้นเรียนเมื่อนักศึกษามีปัญหาและต้องการคำแนะนำ ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 1 ชั่วโมง 15 นาที เป็นระยะเวลา 4 เดือน รวมทั้งหมด 12 ครั้ง คือระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน ถึงวันที่ 16 กันยายน 2554 หลังจากจบบทเรียนแต่ละบท นักศึกษาต้องทำแบบทดสอบประจำบทและแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 8 บทเรียน

6.3 ขั้นทดสอบหลังเรียน

ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วตรวจให้คะแนนและนำไปบันทึกผลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สูตร E_1 / E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520: 134-142)

$$E_1 = \frac{(\sum X_i / N) 100}{A}$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

X_i คือ คะแนนรวมของแบบทดสอบประจำบททุกชุดของนักศึกษาคนที่ i

A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบประจำบททุกชุดมารวมกัน

N คือ จำนวนนักศึกษา

$$E_2 = \frac{(\sum F_i / N) 100}{B}$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลการสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

F_i คือ คะแนนการสอบหลังเรียนของนักศึกษาคนที่ i

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนนักศึกษา

7.2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test แบบจับคู่ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺

7.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งรายข้อและรายฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่ปรับปรุงจากเกณฑ์ของเบสท์ (Best : 1981) ดังนี้

$1.00 \leq \bar{X} < 1.50$ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำสุด

$1.50 \leq \bar{X} < 2.50$ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ

$2.50 \leq \bar{X} < 3.50$ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

$3.50 \leq \bar{X} < 4.50$ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง

$4.50 \leq \bar{X} \leq 5.00$ หมายถึง นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้การทดสอบที (t-test)

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970: 169)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การทดสอบค่าคะแนนที (t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 72 คน สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล คำนวณความพึงพอใจจากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520: 136) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน ทำแบบทดสอบประจำบทเรียนหลังจากเรียนจบในแต่ละบท ทั้ง 8 บท ซึ่งแต่ละบท มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่าร้อยละของคะแนนและจัดอันดับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละบท ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับคะแนนเฉลี่ยของคะแนน
แบบทดสอบแต่ละบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

บทที่	ชื่อบทเรียน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	ร้อยละ	ลำดับที่
1	Creative Cooking	10	8.06	0.87	80.69	7
2	Super Commuters	10	8.56	0.64	85.69	3
3	The man behind KFC	10	8.36	0.79	83.61	6
4	Favorite movies	10	8.58	0.63	85.83	2
5	Kill your TV	10	8.40	0.84	84.02	5
6	Living with the enemy	10	8.40	0.84	84.02	5
7	Yosakoi (Japanese Dance)	10	8.41	0.73	84.16	4
8	Loy Krathong Festival	10	8.63	0.60	86.38	1

จากตารางที่ 3 พบว่า แบบทดสอบประจำบทของบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงเกิน 75 % ทุกบท และบทที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนมากที่สุดได้แก่ บทที่ 8 Loy Krathong Festival (86.38%) ส่วนบทที่กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนน้อยที่สุดได้แก่ บทที่ 1 Creative Cooking (80.69 %)

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการหาค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 72 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 4 ค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และค่าร้อยละของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบท								รวมคะแนน แบบทดสอบ ประจำบท (80)	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8			
	คะแนน	10	10	10	10	10	10	10			
1	10	9	8	9	9	7	7	9	68	26	86.66
2	7	9	8	8	8	9	8	10	67	27	90
3	8	7	8	9	8	9	8	9	66	28	93.33
4	9	10	7	9	9	7	9	9	69	22	73.33
5	8	10	8	8	9	9	8	10	70	27	90
6	8	9	8	9	9	8	10	9	70	27	90
7	7	8	9	8	9	7	8	8	64	28	93.33
8	7	7	10	8	7	10	10	10	69	26	86.66
9	8	9	9	9	9	8	8	8	68	29	96.66
10	8	8	7	7	8	8	9	8	63	26	86.66
11	10	9	9	9	10	10	10	10	77	20	66.66
12	6	7	8	8	8	8	9	10	64	28	93.33
13	8	9	10	8	9	9	7	8	68	28	93.33
14	8	8	8	8	10	7	7	8	64	30	100
15	10	10	10	10	8	8	10	7	73	20	66.66
16	8	7	8	9	8	9	8	9	66	29	96.66
17	8	9	9	9	7	7	8	9	66	25	83.33
18	10	8	8	8	7	7	8	8	64	30	100
19	8	8	8	8	8	8	7	8	63	22	73.33
20	7	8	8	8	8	7	9	8	63	27	90
21	7	9	8	8	8	8	7	8	63	28	93.33
22	7	8	7	8	9	8	7	9	63	25	83.33
23	10	10	10	10	10	10	7	7	74	25	83.33
24	8	9	8	8	9	7	8	10	67	26	86.66
25	7	7	9	9	9	10	10	10	71	26	86.66
26	8	8	8	8	9	8	8	8	65	25	83.33
27	9	8	8	8	7	7	8	9	64	25	83.33
28	8	9	9	8	9	8	8	9	68	29	96.66
29	8	9	9	8	9	8	8	9	68	26	86.66

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบท								รวมคะแนน แบบทดสอบ ประจำบท (80)	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8			
	10	10	10	10	10	10	10	10			
30	8	8	10	9	9	9	8	10	71	23	76.66
31	8	10	8	9	9	7	8	9	68	28	93.33
32	8	9	9	9	9	8	10	9	71	25	83.33
33	8	9	8	9	9	10	10	9	72	26	86.66
34	8	10	8	9	9	7	8	8	67	25	83.33
35	8	10	8	9	9	7	8	9	68	29	96.66
36	9	9	7	8	8	8	8	9	66	25	83.33
37	8	8	9	9	9	9	9	9	70	30	100
38	9	8	7	8	8	8	8	8	64	23	76.66
39	8	8	7	8	9	8	8	8	64	25	83.33
40	8	9	10	8	9	10	9	10	73	16	53.33
41	8	8	9	10	8	8	10	10	71	24	80
42	9	9	9	8	9	9	10	8	71	25	83.33
43	6	8	9	9	9	10	10	10	71	27	90
44	8	9	7	10	7	10	10	10	71	26	86.66
45	9	8	7	9	10	10	8	7	68	26	86.66
46	8	8	7	9	8	9	7	8	64	27	90
47	8	8	9	9	8	8	10	7	67	26	86.66
48	8	8	9	9	8	9	8	8	67	20	66.66
49	8	7	9	9	7	7	9	7	63	27	90
50	8	8	9	9	7	7	9	7	64	23	76.66
51	8	10	9	8	10	9	7	8	69	25	83.33
52	7	9	7	8	9	10	8	9	67	18	60
53	7	10	9	9	6	8	10	9	68	20	66.66
54	10	8	8	6	7	6	7	7	60	27	90
55	8	10	8	9	6	8	10	10	69	29	96.66
56	7	8	8	9	6	8	8	9	63	27	90
57	6	9	9	9	8	9	7	9	66	30	100
58	8	9	10	9	10	10	8	8	72	30	100
59	8	10	8	8	9	7	9	9	68	26	86.66
60	7	9	8	9	8	6	7	7	61	23	76.66
61	8	9	7	7	8	10	7	9	65	26	86.66

นักเรียน คนที่	คะแนนแบบทดสอบประจำบท								รวมคะแนน แบบทดสอบ ประจำบท (80)	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8			
	10	10	10	10	10	10	10	10			
62	7	9	7	10	9	10	10	9	71	27	90
63	7	7	9	9	8	8	8	9	65	20	66.66
64	10	7	9	10	9	8	9	8	70	22	73.33
65	7	9	8	8	9	8	9	8	66	25	83.33
66	7	7	9	7	8	8	8	8	62	20	66.66
67	9	10	8	8	8	10	9	10	72	19	63.33
68	8	7	8	8	7	9	8	8	63	25	83.33
69	9	9	10	8	10	10	10	8	74	28	93.33
70	10	9	6	10	6	8	7	9	65	18	60
71	8	8	9	10	10	10	7	8	70	26	86.66
72	10	9	9	9	9	10	9	9	74	29	96.66
รวม	581	617	602	618	605	605	606	622	4,856	1,826	
ร้อยละ	80.69	85.69	83.61	85.83	84.02	84.02	84.16	86.38	84.30	84.53	

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน เท่ากับ 4,856 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.30 และผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1,826 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.53 ดังนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ในชั้นทดลองภาคสนาม มีค่าเท่ากับ 84.30/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 จึงแสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีประสิทธิภาพดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านของนักศึกษาศาสนาเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 72 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน จากนั้นจึงหาผลต่างของคะแนน (D) จากการทดสอบก่อนและหลังเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลจากการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 5 คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และผลต่าง ของคะแนนในการทดสอบ

นักเรียน คนที่	คะแนน (30)		ผลต่าง (D)	นักเรียนคนที่	คะแนน (30)		ผลต่าง (D)
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	9	26	17	37	11	30	19
2	10	27	17	38	6	23	17
3	15	28	13	39	7	25	18
4	10	22	12	40	8	16	8
5	12	27	15	41	10	24	14
6	5	27	25	42	5	25	10
7	9	28	19	43	9	27	18
8	9	26	17	44	7	26	19
9	6	29	23	45	9	26	15
10	9	26	17	46	6	27	21
11	6	20	14	47	7	26	19
12	5	28	23	48	4	20	16
13	5	28	23	49	8	27	19
14	5	30	25	50	10	23	13
15	9	20	11	51	12	25	13
16	7	29	22	52	7	18	11
17	10	25	15	53	8	20	12
18	8	30	22	54	11	27	16
19	3	22	19	55	6	29	13
20	7	27	20	56	13	27	14
21	17	28	11	57	11	30	19
22	20	25	5*	58	4	30	26*
23	14	25	11	59	9	26	15
24	21	26	5*	60	6	23	17
25	9	26	17	61	5	26	21
26	18	25	7	62	11	27	16
27	15	25	10	63	9	20	11
28	9	29	20	64	8	22	14
29	3	26	23	65	13	25	12
30	7	23	16	66	6	20	14
31	6	28	22	67	7	19	12
32	9	25	16	68	10	25	15
33	4	26	22	69	16	28	12
34	8	25	17	70	5	18	13
35	9	29	20	71	14	26	12
36	10	25	15	72	10	29	19

จากตารางที่ 5 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดี ทั้ง 8 บท ค่าผลต่างของคะแนนก่อนและหลังเรียนจาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงสุดเท่ากับ 26 และต่ำสุดมีค่า เท่ากับ 5 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนน ผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบ t ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 72 คน

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$(\bar{X})$	S.D	$(\bar{D})$	S.D. $(\bar{D})$	t	Sig
ก่อนเรียน	30	8.97	3.79	16.39	0.57	20.047	0.000*
หลังเรียน	30	25.36	3.22			66.810	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\text{Sig} = 0.000 < 0.05$) โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 25.36 ซึ่งสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนที่มีค่าเท่ากับ 8.97 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนผลต่างเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 16.39 ค่า t ที่ได้จากการคำนวณคะแนนก่อนเรียน มีค่า 20.047 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 66.810 ดังนั้นแสดงว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 72 คน ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนจบในแต่ละบท จากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	บทที่								ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
			1	2	3	4	5	6	7	8		
	ความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนแบบฝึก											
1	บทเรียนมีกิจกรรมหลายรูปแบบ	($\bar{X}$)	4.26	4.48	4.31	4.44	4.51	4.32	4.47	4.36	4.39	3
		(S.D.)	0.74	0.85	0.56	0.54	0.56	0.54	0.64	0.73	0.65	
2	ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย	($\bar{X}$)	4.38	4.54	4.41	4.25	4.35	4.36	4.61	4.37	4.40	2
		(S.D.)	0.74	0.82	0.64	0.49	0.74	0.88	0.74	0.59	0.68	
3	ภาพประกอบบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา	($\bar{X}$)	4.44	4.54	4.57	4.45	4.61	4.36	4.36	4.49	4.47	1
		(S.D.)	0.87	0.95	0.64	0.94	0.76	0.71	0.82	0.59	0.78	
	รวมค่าเฉลี่ยด้านการออกแบบ	($\bar{X}$)	4.36	4.52	4.43	4.38	4.49	4.34	4.48	4.40	4.42	III
		(S.D.)	0.78	0.87	0.61	0.65	0.68	0.62	0.73	0.63	0.70	
	ความพึงพอใจด้านเนื้อหา											
4	คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน	($\bar{X}$)	4.39	4.69	4.46	4.39	4.52	4.57	4.64	4.59	4.53	1
		(S.D.)	0.59	0.73	0.81	0.49	0.81	0.72	0.43	0.75	0.66	
5	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน	($\bar{X}$)	4.61	4.39	4.48	4.54	4.60	4.34	4.44	4.46	4.49	2
		(S.D.)	0.61	0.67	0.75	0.82	0.57	0.56	0.49	0.93	0.67	
6	การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม	($\bar{X}$)	4.55	4.51	4.39	4.48	4.43	4.51	4.59	4.39	4.48	3
		(S.D.)	0.67	0.59	0.70	0.83	0.93	0.80	0.67	0.86	0.75	
7	แบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียนมีจำนวนข้อและความยากง่ายเหมาะสม	($\bar{X}$)	4.53	4.61	4.67	4.43	4.52	4.44	4.29	4.45	4.49	2
		(S.D.)	0.57	0.81	0.68	0.57	0.86	0.71	0.64	0.78	0.70	
	รวมค่าเฉลี่ยด้านเนื้อหา	($\bar{X}$)	4.52	4.55	4.50	4.46	4.51	4.46	4.49	4.47	4.50	II
		(S.D.)	0.61	0.70	0.73	0.67	0.79	0.69	0.55	0.83	0.70	

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	บทที่								ค่าเฉลี่ยรวม	ลำดับที่
			1	2	3	4	5	6	7	8		
	ความพึงพอใจด้านกิจกรรม											
8	กิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมต่อไป	($\bar{X}$)	4.61	4.51	4.38	4.49	4.57	4.49	4.57	4.67	4.53	1
		(S.D.)	0.58	0.56	0.57	0.71	0.56	0.56	0.70	0.69	0.61	
9	กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น	($\bar{X}$)	4.64	4.54	4.57	4.51	4.43	4.49	4.47	4.58	4.53	1
		(S.D.)	0.59	0.67	0.69	0.49	0.91	0.64	0.58	0.67	0.65	
10	กิจกรรมหลังการอ่าน(Post-reading) ช่วยให้นักศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่าน สามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น	($\bar{X}$)	4.56	4.57	4.53	4.61	4.44	4.51	4.43	4.55	4.52	2
		(S.D.)	0.64	0.55	0.46	0.94	0.72	0.64	0.64	0.67	0.65	
	รวมค่าเฉลี่ยด้านกิจกรรม	($\bar{X}$)	4.60	4.54	4.49	4.53	4.48	4.50	4.49	4.60	4.53	1
		(S.D.)	0.60	0.59	0.57	0.71	0.73	0.61	0.64	0.67	0.64	
	ค่าระดับเฉลี่ยรวม	($\bar{X}$)	4.49	4.53	4.47	4.45	4.49	4.43	4.48	4.49	4.48	
		(S.D.)	0.66	0.72	0.63	0.67	0.73	0.64	0.64	0.71	0.68	
	ลำดับที่ค่าเฉลี่ยรวม		2	1	4	5	2	6	3	2		

จากตารางที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 (S.D. = 0.68) จึงสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งหากพิจารณาระดับความพึงพอใจรายบท จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของบทที่สูงสุด ได้แก่ บทที่ 2 ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.72) บทที่คะแนนเฉลี่ยสูงรองลงมา ได้แก่ บทที่ 1 ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.66) บทที่ 5 ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.73) และบทที่ 8 ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.71) ส่วนบทที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ บทที่ 6 ($\bar{X}$ = 4.43, S.D. = 0.64) นอกจากนี้ การศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 ด้าน กล่าวคือ ด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการออกแบบบทเรียน โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านการออกแบบบทเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.70) ซึ่งหากพิจารณาระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ข้อที่ 3 ภาพประกอบบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.47, S.D. = 0.78) ข้อที่ 2 ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.68) ข้อที่ 1 บทเรียนมีกิจกรรมหลายรูปแบบ ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.65) สรุปว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนในระดับดี

2. ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านเนื้อหาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.70) ซึ่งหากพิจารณาระดับความพึงพอใจด้านเนื้อหา รายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ข้อที่ 4 คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.66) ข้อที่ 5 ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.67) ข้อที่ 7 แบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียนมีจำนวนข้อและความยากง่ายเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.70) ข้อที่ 6 การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = 0.75) สรุปว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านเนื้อหาบทเรียนในระดับดีมาก

3. ด้านกิจกรรม โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.64) ซึ่งหากพิจารณาระดับความพึงพอใจด้านกิจกรรมรายข้อ สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยค สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมต่อไป ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.61) ข้อที่ 9 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.53, S.D. = 0.65) ข้อที่ 10 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยให้นักศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.65) สรุปว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านกิจกรรมบทเรียนในระดับดีมาก

จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านกิจกรรม

เฉลี่ยเท่ากับ 4.53 (S.D. = 0.64) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านกิจกรรมอันดับสูงสุด คือ ข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยค สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมต่อไป ($\bar{X}$ = 4.53, S.D.= 0.61) และข้อที่ 9 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีจุดหมายมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.53, S.D.= 0.65) ส่วนอันดับต่ำสุดด้านกิจกรรม คือ ข้อที่ 10 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยให้นักศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.52, S.D. = 0.65) ความพึงพอใจด้านเนื้อหาเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 (S.D. = 0.70) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหาอันดับสูงสุดได้แก่ ข้อที่ 4 คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน ($\bar{X}$ = 4.53, S.D.= 0.66) ส่วนอันดับต่ำสุดด้านเนื้อหา คือ ข้อที่ 6 การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.48, S.D. = 0.75) ความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.70) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบมากที่สุดคือ ข้อที่ 3 ภาพประกอบบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.47, S.D.= 0.78) ส่วนข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบต่ำสุด คือ ข้อที่ 1 บทเรียนมีกิจกรรมหลายรูปแบบ ($\bar{X}$ = 4.39, S.D.= 0.65)

สรุปได้ว่าความพึงพอใจโดยรวมต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บทมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 (S.D.= 0.68) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การทดลองสอนเพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่อ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่สร้างขึ้นเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โดยการสุ่มอย่างเจาะจง (Purpose sampling) กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนจำนวน 72 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 8 บทเรียน ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของทักษะการอ่านในเนื้อหาสาระ สำหรับอุดมศึกษา ผ่านการทดลองและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.30/84.53 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยสร้างโดยนำกรอบเนื้อหาที่ได้จากการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 60 นาที เพื่อวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.20 ขึ้นไป
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scales) มี 5 ระดับความถี่เห็นคือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.86

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 1 ครั้งๆละ 1 ชั่วโมง 15 นาที เป็นระยะเวลา 4 เดือน รวมทั้งหมด 12 ครั้ง คือระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน ถึงวันที่ 16 กันยายน 2554 ผู้วิจัยเริ่มดำเนินการทดลองโดยการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาและผ่านการหาคุณภาพแล้ว เพื่อวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยอธิบายวิธีใช้บทเรียนและการกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละบท แล้วให้กลุ่มตัวอย่างเรียนกับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจนครบ 8 บท ซึ่งแต่ละบทใช้เวลา 2 คาบๆละ 45 นาที จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อวัดความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบประจำบททั้ง 8 บท คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ตลอดจนข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจในแต่ละบท มาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน กล่าวคือหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ 75/75 จากสูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ 2520: 136) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบจับคู่ วิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.30/84.53 แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ สูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 (S.D. = 0.68) จึงสรุปได้ว่ากลุ่ม

ตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่าระดับความพึงพอใจรายบทเฉลี่ยสูงสุดสองอันดับแรก ได้แก่ บทที่ 2 ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.72) และบทที่ 1 ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.66) บทที่ 5 ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.73) บทที่ 8 ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.71) ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดสองอันดับสุดท้าย ได้แก่ บทที่ 4 ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.67) และบทที่ 6 ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.64) นอกจากนี้จากการศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน กล่าวคือ ด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม สรุปได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านการออกแบบบทเรียน โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านการออกแบบบทเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.70) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนสูงสุดคือ ข้อที่ 3 ภาพประกอบบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.78) ส่วนข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนต่ำสุดคือ ข้อที่ 1 บทเรียนมีกิจกรรมหลายรูปแบบ ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.65)

3.2 ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านเนื้อหาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.70) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหาสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 4 คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.66) ส่วนอันดับต่ำสุดด้านเนื้อหาข้อที่ 6 การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.75)

3.3 ด้านกิจกรรม โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมในบทเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.64) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านกิจกรรมสูงสุดคือ ข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยค สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมต่อไป ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.61) และข้อที่ 9 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.65) ส่วนอันดับต่ำสุดด้านกิจกรรมคือ ข้อที่ 10 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยให้นักศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.65)

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.30/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 สอดคล้องกับงานวิจัยของ แมกเคอร์มอท์และบริดแมน (1991) เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987) สุภาพ บุตรสีหัต (2549) อาจเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 เนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท ประกอบด้วยเนื้อหาที่นำมาจากสื่อการเรียนรู้ทางด้านชีวิตประจำวันในการดำรงชีวิตของผู้เรียน เป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน และผู้เรียนส่วนมากก็มีความรู้เดิมในการที่จะเดาเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวและเรื่องรวมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจ ช่วยให้เกิดแรงจูงใจและดึงดูดความสนใจ ปฏิบัติกิจกรรมอย่างตั้งใจทำให้ความสามารถในการอ่านสูงขึ้นซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลเลียมส์ (Williams 1994: 3) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านจะทำให้มีความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ดังนั้น เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันจึงเป็นสื่อการสอนอ่านที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการและเหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะเนื้อหาเทศกาลลอยกระทง การดูหนังที่ชอบ การรับประทานอาหาร เคเอฟซี การเดินทางไปเรียนหนังสือและการเดินทางไปทำงานทุกวัน มักจะพบกับสภาพจราจรติดขัด ในช่วงตอนเช้าๆเสมอ โดยเฉพาะเมืองหลวงของประเทศ และเป็นเรื่องที่คุณเรียนต้องเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน เมื่อได้เรียนรู้แล้วก็สามารถนำความรู้ที่ได้นั้นมาใช้ในชีวิตได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮาร์เมอร์ (Harmer, 1982: 166-167) ที่กล่าวไว้ว่า ผู้สอนต้องมุ่งจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้เต็มความสามารถของเขา และการจัดการเรียนการสอน ควรให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาโดยมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนๆในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตามสถานการณ์ที่สมจริง ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและจดจำเนื้อหาได้มากขึ้น พร้อมทั้งได้มีการฝึกฝนการเรียนรู้ที่น้อยๆก็จะทำให้เกิดทักษะการเรียนรู้และเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์และมีการพัฒนา และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งที่คุ้นเคยและมีความรู้เดิมอยู่แล้วจะก่อให้เกิดความสามารถในการอ่านมากขึ้นด้วย ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่า

1.2 ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนาสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน จากตัวอย่างแบบเรียน ตำรา คู่มือ งานวิจัยต่างๆทั้งในและต่างประเทศ โดยเนื้อหาในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้ง 8 บท ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และตรวจความถูกต้องของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศและแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ได้ผ่านการแนะนำและตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการวัดผล และด้านการออกแบบบทเรียน

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตามลำดับ มีการแก้ไขปรับปรุงทุกขั้นตอนของการทดลอง ทั้งในขั้นของการทดลองรายบุคคลและกลุ่มเล็กก่อนนำไปดำเนินการทดลองภาคสนาม เพื่อให้ได้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาจึงทำให้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพดีมาก

1.3 กิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละบทพัฒนาขึ้นตามขั้นตอนการสอนการอ่านภาษาจากแนวคิดของผู้เชี่ยวชาญ อาทิ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532) สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979) วิลเลียมส์ (Williams, 1994) และฮาร์เมอร์ (Harmer, 1982) เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยขั้นตอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างต่อเนื่องตามลำดับจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายาก เริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนอ่าน (pre-reading) เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนทำสิ่งที่คุ้นเคยอยู่แล้วมาทำความเข้าใจบทเรียน รวมทั้งการเตรียมความพร้อมในเรื่องคำศัพท์และโครงสร้างภาษา ขั้นการอ่าน (while-reading) ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างเพียงพอจากกิจกรรมที่หลากหลาย อาทิ การเรียงลำดับข้อมูล การตอบข้อความถูกหรือผิด และ ใช่หรือไม่ใช่ การกรอกข้อมูลในช่องว่าง เป็นต้น และ ขั้นหลังการอ่าน (post reading) หลังการอ่านผู้วิจัยได้ทำเป็นการกรอกข้อมูลใน semantic maps และในตาราง เพื่อให้ผู้เรียนได้นำข้อมูลที่ได้รับการอ่านมาประกอบความรู้ความนึกคิดความเห็นของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่นๆ เช่น นำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ หรือนำข้อมูลที่รับมาใช้ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น จากรายละเอียดข้างต้นผู้วิจัยพบว่าการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนในขั้นก่อนการอ่าน และการเตรียมความพร้อมด้านทักษะการอ่านและโครงสร้างไวยากรณ์ ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านและทำแบบทดสอบหลังการเรียนได้ดี ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การออกแบบกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นความรู้ก่อนการอ่านสามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านและทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดีขึ้น

1.4 การออกแบบและการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษผู้วิจัยได้ออกแบบตามแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักของการออกแบบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษคือ เนื้อหา ข้อความภาพนิ่ง และสีสันทัน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องมากที่สุด โดยที่แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ภาษา อันจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน ทำให้การเรียนการสอนมีบรรยากาศที่ดี การเรียนรู้ภาษา คือกระบวนการของการสร้างความเคยชินจนเกิดเป็นนิสัยให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและฝึกฝน นอกจากองค์ประกอบดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าจะได้เรียนอะไร หรือจะได้รับอะไรระหว่างเรียนและหลังเรียน อันจะเป็นการเพิ่มการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การออกแบบบทเรียนและการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีจะต้องคำนึงถึงผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนได้

เรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสุขกับการเรียนและไม่รู้จักเบื่อในการเรียนรู้ แฮริส และสมิธ (Harris and Smith, 1976: 14) กูดแมน (Goodman, 1982: 13)

1.5 การวัดผลประเมินผล ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษประจำบทเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนตามขอบข่ายเนื้อหาในบทเรียน มีการคัดเลือกเนื้อหา มาสร้างแบบทดสอบที่มีความยากง่ายของภาษาใกล้เคียงกับเนื้อหาในบทเรียน จึงเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยเห็นว่าทุกบทเรียน นักศึกษาสามารถทำคะแนนได้มาก อีกทั้งนักศึกษามีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่าน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ในสังคม ผู้เรียนจึงมีความเข้าใจคุ้นเคยกับคำศัพท์ และทักษะที่ใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน อีกทั้งรูปแบบทดสอบมีรูปแบบเดียวกับที่นักศึกษาเคยฝึกทำในกิจกรรมต่างๆ ในบทเรียนมาแล้ว แบบทดสอบควรสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับแนวข้อสอบหลังเรียนและเป็นการวัดระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์ของการเรียน

1.5.1 จากการทำแบบทดสอบประจำบทของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บทเรียน ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบประจำบทเรียนสูงสุด บทที่ 8 Loy Krathong Festival (86.38%) ส่วนคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด บทที่ 1 Creative Cooking (80.69%) อาจเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.5.1.1 การทำแบบทดสอบทั้ง 8 บทเรียน พบว่านักศึกษาสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทของบทที่ 8 (Loy Krathong Festival) ได้คะแนนสูงสุด (86.38%) อาจเนื่องมาจากเนื้อหาและกิจกรรมมีรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นเรื่องที่นักศึกษาอาจจะเคยศึกษามาแล้ว นักศึกษาจึงนำความรู้เดิมที่มีอยู่ก่อน และตีความบทอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อนึ่งเนื้อหาบทที่ 8 เป็นบทสุดท้ายของการเรียนรู้ นักศึกษามีทักษะในการทำแบบทดสอบจากบทอื่นมาก่อนแล้วจึงทำให้มีการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นกว่าเดิม ส่วนบทที่ 4 (Favorite movies) ได้คะแนนสูงสุดรองลงมา (85.83%) อาจเนื่องมาจากนักศึกษาได้ศึกษาเกี่ยวกับการดูหนังและเป็นกิจกรรมที่ทำในเวลาว่างเพื่อความบันเทิงและเข้าดูหนังตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ และเป็นความคุ้นเคยในการดูภาพยนตร์อยู่แล้ว ซึ่งนักศึกษาได้มีความรู้เดิมทุกคน เนื่องจากนักศึกษาค้นเคยกับการดูภาพยนตร์ทั้งไทยและต่างประเทศตามโรงหนังแล้ว เช่น เรื่องสตาร์วอร์ เป็นต้น และเนื้อหาเหมือนกันกับที่นักศึกษาได้ศึกษามา จึงทำให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับเนื้อหา และสามารถเดาเนื้อหาบทเรียนและเข้าใจได้ง่ายขึ้น จากปัจจัยที่นักเรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาที่อ่าน ส่งผลให้นักศึกษาสามารถทำแบบทดสอบท้ายบทได้ดีมากเช่นกัน

ผลจากการที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนแบบทดสอบได้ดีมากทั้ง 2 บท อาจเนื่องมาจากได้อ่านเนื้อหาที่นักศึกษามีความรู้เรื่องนั้นมาก่อนแล้วและมีการจำได้ สามารถเดาความหมายในแต่ละประโยคได้ พร้อมทั้งคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของโคดี้ (Coady, 1979: 7) และรูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981: 22 – 23) ที่กล่าวว่า การประเมินคาดเดาเนื้อเรื่อง อ่านชื่อเรื่องแล้วคาดเดาเหตุการณ์

ล่วงหน้า โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิม ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจในบทอ่าน จดจำสิ่งที่เรียนดีขึ้น และสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากเกณฑ์ที่กำหนด

1.5.1.2 จากการทำแบบทดสอบทั้ง 8 บท จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดสองอันดับสุดท้ายได้แก่ บทที่ 3 The man behind KFC (83.61%) และบทที่ 1 Creative Cooking (80.69%) อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื้อหาบทที่ 3 The man behind KFC (83.61%) เนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติผู้ที่ก่อตั้งบริษัท ไก่ย่างเค เอฟ ซี ส่วนเนื้อหาในแบบทดสอบประจำบทเป็นเรื่องเกี่ยวกับ ปลาหายากซึ่งใกล้จะสูญพันธุ์แล้ว (The coelacanth) ซึ่งเป็นเรื่องที่นักศึกษาไม่คุ้นเคยกับเรื่องที่อ่านและนักศึกษาไม่มีความรู้เดิมในเนื้อหาที่อ่าน เพราะฉะนั้นจึงเป็นเรื่องไกลตัวนักศึกษา คะแนนของนักศึกษาจึงมีค่าเฉลี่ยน้อย อีกทั้งนักศึกษาไม่สามารถเดาเหตุการณ์ในเรื่องได้ จำคำศัพท์ไม่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ นูแนน (Nunan 1989: 35-36) ที่ว่า การคาดเดาเหตุการณ์จากความรู้เดิมหรือความรู้ที่ได้จากการอ่าน การคาดเดาเหตุการณ์โดยตลอดเรื่องที่อ่าน การหาความหมายของคำศัพท์โดยวิธีการหลายๆอย่าง เป็นสิ่งสำคัญในการอ่าน นักศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์ จึงจะสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้รวดเร็วขึ้น เทคนิคการเดาความหมายของคำศัพท์ยาก ถือเป็นทักษะที่จำเป็นมากต่อการทำความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆจึงจะเกิดความชำนาญ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นศึกษาปีที่ 1 ที่เพิ่งเข้าเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ จึงอาจไม่คุ้นเคยคำศัพท์ และเนื้อหาเป็นเรื่องไกลตัว นักศึกษาอาจยังไม่ได้เรียนปลาหายากซึ่งใกล้จะสูญพันธุ์แล้ว (The coelacanth) จึงไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องราวเกี่ยวกับปลาที่ใกล้จะสูญพันธุ์ได้ จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบท้ายบทอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของวิสาข์ จิตวิตร (2541: 1) ที่ว่าภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องและความรู้ทางภาษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ส่วนบทที่ 1 Creative Cooking (80.69%) เนื่องจากเป็นบทแรกของการเรียนนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์และตัวบทเรียนเป็นภาษาอังกฤษ จึงต้องอาศัยเวลาในการเรียนรู้คำศัพท์ นักศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะการเดาคำศัพท์ และเทคนิคการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ คราเชน (Krashen 1983: 134) กูดแมน (Goodman, 1982 : 13) และสมุทร เชื่นเชวานิช (2524 : 88) ที่กล่าวว่า การเดาคำศัพท์และการอ่านแบบรวดเร็ว นั้น เป็นเทคนิคเพื่อหาใจความสำคัญ ลักษณะของเรื่อง ตลอดจนเค้าโครงเรื่อง ผู้อ่านสามารถอ่านชื่อเรื่อง ประโยคนำ และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทนำ บทสรุป โครงภาพ เพื่อหาคำตอบที่ต้องการ ส่วนการเดาความหมายคำศัพท์สามารถเดาได้จากคำบริบทในประโยค ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะต้องเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ได้โดยอาศัยประโยค หรือข้อความในประโยคเป็นตัวช่วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการอ่าน ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบท้ายบทของบทที่ 3 และบทที่ 1 อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าบทอื่นๆ ดังนั้นปัจจัยที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยกับเนื้อหา คำศัพท์ขาดความรู้เกี่ยวกับทักษะการอ่านทั้งในระดับเบื้องต้น เช่น ความรู้เรื่องคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา เทคนิคการอ่าน รวมถึงภูมิหลังด้านเนื้อหา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.5.2 นักศึกษาสามารถทำคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน หลังการเรียนได้ดีมาก เนื่องจากนักศึกษาได้เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอทั้ง 8 บท ทำให้นักศึกษามีความคล่องในการใช้ภาษา และมีความคุ้นเคยกับคำศัพท์มากขึ้น บุรณาการความรู้ใหม่ให้สอดคล้องกับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ความสามารถวิเคราะห์และ ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา สามารถใช้ความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ ความเข้าใจสิ่งที่อ่านและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ ลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่าน ที่เป็นตัวเป็นกระดุน วิเคราะห์ ประเมิน อัจฉรา วงศ์โสธร (2539: 154 – 157) นอกจากนี้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ออกแบบมา เป็นบทเรียนเน้นการฝึกหัดตามความรู้ของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความชำนาญใน ทักษะทางภาษาที่ต้องการ ทำให้สามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้มากขึ้น วิต โดสัน (Widdowson, 1979: 145 – 146)

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน จากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนจากแบบฝึก เสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้ง ไว้ อาจเนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนสูง นอกจากนี้ผล การทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษพบว่าการเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนเรียนได้เร็วและดีกว่าการสอนทั่วไป และผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความสนใจ ของตนเอง ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ (Widdowson, 1979: 145 – 146) ที่กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนบทเรียนได้ตามความสนใจ และตามความสามารถของตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น หน้าที่ และบทบาทของครูจะต้องเปลี่ยนไปจากเดิมนั้นคือครูผู้สอนจะมีหน้าที่จัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ ในการเรียน ไว้ล่วงหน้า ทำเครื่องอุปกรณ์การสอนให้ชัดเจนให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนมีปัญหาและวางแผนให้ผู้เรียนด้วย ตนเองอาจจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า "ครูที่ดีคือผู้ให้คำแนะนำที่ดี" ไม่ใช่ครูแสดงหรือควร ทำกิจกรรมเสียเองครูผู้สอนจะต้องหาทางสร้างประสบการณ์และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้ทำ กิจกรรม และหากจะวัดความสำเร็จของผู้เรียนก็วัดได้จากการกระทำนั้นเอง กาเต็น โย (Gattegno, 1963 : 78) เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวจึงส่งผลให้ความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดีขึ้น

2.2 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบการจัดการ เรียนการสอนภาษาแบบบูรณาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับเนื้อหาอื่นๆ เช่น เทศกาลลอยกระทง การ ชมภาพยนตร์ที่ชื่นชอบ และเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เป็นการบูรณาการเข้ากับวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ ผู้เรียนได้ประยุกต์ความรู้และทักษะที่ได้จากวิชาหนึ่งไปสัมพันธ์เชื่อมโยงประกอบทำความเข้าใจใน รายวิชาอื่นๆ ช่วยให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้จากวิชาหนึ่งไปยังอีกวิชาที่นำมาผสมผสาน เป็นการส่งเสริม

ให้เกิดความเข้าใจ สอดคล้องกับแนวคิดของแฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 141 – 142) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบบูรณาการสามารถนำทุกวิชาเข้ามาใช้ในการเรียนการสอน การบูรณาการเกิดขึ้นได้กับทุกวิชา การบูรณาการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะเกิดขึ้นได้ ก็เมื่อนำเนื้อหาวิชาหนึ่งไปใช้สร้างเนื้อหาของอีกวิชาหนึ่งให้สมบูรณ์ และมีความหมายมากขึ้น การบูรณาการหลักสูตรถือว่ามีความจำเป็นและสำคัญมาก เพราะฉะนั้นการบูรณาการเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเรื่องเทศกาลต่างๆของไทยและต่างประเทศเข้ากับวิชาภาษาอังกฤษโดยการนำเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเรื่องเทศกาลต่างๆมาให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นภาษาอังกฤษจึงทำให้ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษมีมากขึ้น

2.3 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นรูปแบบการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความต้องการและตามความสะดวก และเป็นแบบฝึกเสริมการอ่านเพราะการอ่านเป็นขบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก อารมณ์ ความเข้าใจในบทอ่าน และการรับรู้ถึงความหมายของคำ โดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน ผู้อ่านก็จะทำความเข้าใจได้เร็วขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์ อารมณ์และความรู้เกี่ยวกับภาษาศาสตร์แครสเซน (Krasshen, 1982 : 165)รูบิน (Rubin, 1993 : 6 – 7)และโรบินสัน (Robinson, 1975: 2 – 3) เนื่องจากการเรียนรู้ภาษา เป็นวิธีไขว่คว้าหาความรู้อย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพ การเรียนรู้ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลซึ่งมีความกระหายใคร่รู้ ทำให้บุคคลสามารถเรียนรู้เรื่องราวต่างๆได้มากที่สุด และจะดำเนินการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ได้อย่างไม่มีใครบอก ตนเองจะเป็นผู้คิดริเริ่ม วางแผนไปจนจบกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ภาษา ก็เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความสะดวกที่จะเรียนรู้ได้ และผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความต้องการของตนเอง สามารถจัดการกับการเรียนรู้ของตนเองได้ดีสอดคล้องกับแนวคิดของเนลสัน (Nelson, 1984 : 2 – 8) ที่ว่าสื่อการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สื่อที่เหมาะสมกับตนเองและตรงตามความต้องการของตนเองได้ เพราะฉะนั้นการเรียนรู้ภาษา ผู้เรียนสามารถเรียนเวลาใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถศึกษาได้อย่างต่อเนื่องเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และเป็นสื่อที่ทำเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. จากการวิจัยข้อที่ 3 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 บท โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 (S.D = 0.68) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาความพึงพอใจรายบท จะเห็นว่าบทที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด บทที่ 2 Super Commuters ($\bar{X} = 4.53$, S.D = 0.72) ส่วนบทที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด บทที่ 6 Living with the enemy ($\bar{X} = 4.43$, S.D= 0.64) สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษบทที่ 2 มีคะแนนสูงสุด อาจเนื่องจาก มีการวางรูปแบบในการพัฒนาเป็นไปในทางเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย กล่าวคือ กิจกรรมการการจับคู่คำศัพท์กับความหมาย การคลิกคำตอบที่ถูกต้อง การตอบคำถามข้อความถูกหรือผิด และเนื้อหาที่ไม่เยิ่นเย้อ ไม่ยาก จนเกินไป รูปภาพก็สอดคล้องกับเนื้อหา ชัดเจนเข้าใจง่าย เป็นต้น ผู้เรียนมี

ความรู้สึกมั่นใจในการในการอ่านเนื่องจากการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้สามารถประเมินความมั่นใจของตนเองได้ จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้

3.2 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำสุด ได้แก่ บทที่ 6 Living with the enemy ($\bar{X} = 4.43$, S.D= 0.64) อาจเนื่องจากบทที่ 6 มีเนื้อหาชวนงินไป ภาษาและคำศัพท์ที่ใช้อยู่อาจอยู่ในระดับที่ยาก ประกอบกับเนื้อเรื่องมีการเรียงลำดับที่ต้องใช้ความจดจำสูง เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับการอาศัยอยู่กับลูกชายทั้งสองคนที่มีลักษณะแตกต่างกัน และมีคำศัพท์ด้านจิตวิทยาและด้านการศึกษาจึงทำให้ยากต่อการอ่านและเดาคำศัพท์ เป็นต้น สาเหตุนี้อาจทำให้นักเรียนเครียดและท้อแท้ในการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นจึงทำให้ความคิดเห็นในบทที่ 6 นี้จึงมีค่าเฉลี่ยต่ำ

นอกจากนี้การศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรม สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการออกแบบบทเรียน โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านการออกแบบแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.70) ซึ่งมีข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนสูงที่สุดคือข้อที่ 3 ภาพประกอบบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{x} = 4.47$, S.D= 0.78) ทั้งนี้อาจเป็นเหตุจากการที่ผู้วิจัยได้ออกแบบบทเรียนโดยอาศัยหลักการตามแนวคิดของนักการศึกษาที่ว่าองค์ประกอบด้านข้อความ ได้แก่ รูปแบบและขนาดตัวอักษรอ่านง่าย จัดรูปแบบข้อความที่เหมาะสม ภาพ เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาบทเรียนหรือองค์ความรู้ในลักษณะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรบินสัน (Robinson, 1975 : 2 – 3) ส่วนข้อที่มีค่าระดับความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียนต่ำสุดคือ ข้อที่ 1 บทเรียนมีกิจกรรมหลายรูปแบบ ($\bar{x} = 4.39$, S.D.= 0.65) อาจเนื่องมาจากกิจกรรมมีรูปแบบการสอนที่มีลักษณะคล้ายกันทุกบท จะมีกิจกรรมที่เป็นรูปแบบซ้ำๆ เพราะฉะนั้นนักศึกษาอาจไม่ชอบทำกิจกรรมซ้ำๆ ทุกบทเรียน จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ค่าระดับความพึงพอใจการออกแบบบทเรียนต่ำสุด

2. ด้านเนื้อหา โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านเนื้อหาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.70) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหาสูงสุด ได้แก่ ข้อที่ 4 คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน ($\bar{x} = 4.53$, S.D= 0.66) อาจเนื่องมาจากคำอธิบายเนื้อหาในบทเรียนมีความทันสมัย และง่ายต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผ่านการตรวจจาก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และตรวจความถูกต้องของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ มีการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และคำอธิบายเกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นคำศัพท์ โครงสร้างภาษา และเทคนิคการอ่าน เป็นการอธิบายไว้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย ซึ่งเหตุนี้เองทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยสูงสุดในด้านเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหาน้อยสุดคือ ข้อที่ 6 การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.75) อาจเนื่องมาจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้ง 8 บท มีความยากต่างกัน บางบทมีคำศัพท์เฉพาะทางมาก และเป็นเนื้อหาใหม่ จึงทำให้นักศึกษารู้สึกว่าความยากง่ายของเนื้อหามีความต่างกัน เพราะฉะนั้นคำศัพท์และเนื้อหาที่อ่านต้องมีความเหมาะสมเพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไรเดอร์และ เกรฟส์ (Rider and Graves 1998: 17) ที่กล่าวถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจเนื้อหาของบทอ่าน

ว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้ในการอ่านเนื้อหาทั้งทางด้านภาษาและด้านความรู้และประสบการณ์เดิม เช่นความรู้ด้านตัวอักษร การสะกดคำ โครงสร้างประโยคและความสามารถในการตีความของผู้อ่าน และความรู้รอบตัว ตลอดจนความรู้เดิม

3. ด้านกิจกรรม โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจด้านกิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.64) ซึ่งข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านกิจกรรมสูงสุดคือ ข้อที่ 8 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยค สามารถใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมต่อไป ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.61) และข้อที่ 9 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.65) สามารถอธิบายได้ว่า อาจเกิดจากกิจกรรมการอ่านของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในแต่ละบทเรียนตามขั้นตอนการอ่าน กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ การกระตุ้นผู้เรียนอาจทำได้ ดังนี้ ให้ผู้เรียนระดมความคิด คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อหรือจากรูปภาพ รูปภาพประกอบบทอ่าน ให้ผู้เรียนเลือกข้อความที่ตนคิดว่าผู้เขียนจะกล่าวถึงในเรื่องที่จะอ่าน ให้ผู้เรียนบอกว่าตนมีความรู้ในเรื่องที่อ่านอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้นบ้าง ให้ผู้เรียนทำนายว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อันใดในการเขียนเรื่องนั้น ๆ ให้ผู้เรียนออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน วิลเลียมส์ (Williams, 1994 : 37 – 40) อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 128 – 136) สุกัทธา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 89 – 91) ส่วนกิจกรรมระหว่างการอ่าน (while-reading) มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากเอกสารที่ได้ อ่าน โดยให้ผู้เรียนทราบก่อนว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านคืออะไร แล้วจึงให้ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่มีไว้ ในขั้นนี้ผู้เรียนจะทำกิจกรรมด้วยตนเอง ผู้สอนจะช่วยเมื่อผู้เรียนต้องการเท่านั้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 178 – 179) และวิสาข์ จิตวัตร (2541 : 52 – 57) ดังนั้น จึงทำให้ความพึงพอใจด้านกิจกรรมก่อนการอ่านและระหว่างการอ่านมีคะแนนสูงสุด ส่วนข้อที่มีค่าระดับเฉลี่ยด้านเนื้อหาน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 10 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยให้นักศึกษาทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.65) อาจเนื่องมาจากกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่รับจากการอ่านมาประกอบความรู้ ความคิด และความเห็นของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมต่อเนื่องอื่นๆซึ่งต้องใช้การคิดวิเคราะห์ จึงทำให้นักศึกษารู้สึกลำบากเมื่อต้องหาข้อมูลใส่ลงในตารางและเป็นการเสียเวลาสำหรับนักศึกษา ดังนั้น จึงทำให้ความพึงพอใจด้านกิจกรรมหลังการอ่านมีคะแนนต่ำสุด

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ดี และมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ต้องฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน และเรียนรู้ไม่รู้เบื่อ ที่สำคัญต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ สรุปได้ว่านักศึกษามีแรงจูงใจที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปใช้ในการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยที่มีค่าประสิทธิภาพดีมาก แสดงว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจัดเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษสูง ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจและมีความพึงพอใจที่ดี ดังนั้นควรมีนโยบายการนำสื่อสอนเสริมเข้ามาใช้ร่วมกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ค่าน้ำหนักของคะแนนที่ได้จากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินนอกเหนือจากการสอบและการเก็บคะแนนระหว่างเรียน เพื่อเป็นการวางพื้นฐานและปลูกฝังการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้รับแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้เวลาส่วนหนึ่งร่วมกันอภิปรายถึงความรู้และทักษะต่างๆ ในการอ่านที่ได้รับจากการเรียนบทนั้นๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้มากขึ้น ดังนั้นผู้สอนควรร่วมสนทนากับนักศึกษาถึงทักษะการอ่านที่ผู้เรียนได้รับการเรียน นักศึกษาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร จึงจะทำให้การเรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกิดผลสำเร็จมากขึ้น

1.3 จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนสูงขึ้น และควรมีการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การฟัง การพูด และการเขียน

1.4 ผู้สอนควรร่วมกับคณาจารย์วิชาอื่นๆ ร่วมกันบูรณาการกำหนดเนื้อหา โดยสามารถพิจารณาเลือกภายใต้หัวข้อหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน เช่น พระพุทธศาสนา สังคมศึกษา เป็นต้น โดยมีเนื้อหาการอ่านเป็นภาษาอังกฤษ

1.5 ก่อนดำเนินการสอนจริง ผู้สอนควรบรรยายประกอบการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาบทเรียน

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่น่ามาใช้เป็นเนื้อหาในการฝึกทักษะการอ่านช่วยให้ความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น อีกทั้งเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของผู้เรียน จึงควรนำสื่อที่มีในด้านวัฒนธรรมประเพณีไทยมาพัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านและทักษะอื่นๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษและรายวิชาอื่นๆ

2.2 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ตรงความสนใจของผู้เรียน เพื่อจะได้เนื้อหาที่ไม่ยากเกินความสามารถและสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนจะได้เพิ่มแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียนรู้สึกถึงการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

2.3 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในแต่ละบทควรเพิ่มกิจกรรมการสอนศัพท์ยากหรือรูปแบบโครงสร้างทางภาษาที่จำเป็น ในขั้นเตรียมความพร้อมก่อนอ่าน (pre-reading) ได้แก่ เกมสัฟฟิการใช้ภาษา ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และได้รับความสนุกสนานในการเรียน

2.4 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละบทควรเพิ่มกิจกรรมเสริมหลังเรียน (Extended Activities) เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เรียนในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยผู้สอนอาจจะให้ข้อมูลของเว็บไซต์และหนังสือแล้วให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหาที่ตนสนใจ เพื่อนำมาเขียนเป็นรายงานสรุปสิ่งที่ได้ค้นคว้าแล้วนำมาเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้ฟัง เป็นการฝึกทักษะการค้นคว้าข้อมูล ทักษะการอ่าน การสรุปความ การเขียน รวมทั้งทักษะการพูดหน้าชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษา

3.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจดจำเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และกลุ่มอ่อนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.3 ควรมีการศึกษาในเชิงการพัฒนาเครื่องมือ เพื่อการใช้สอนเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบอื่นๆ ด้วย

3.4 ควรมีการศึกษาค้นคว้าในเชิงลึกเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กิตดา ปรัดถจริยา. (2540). การเปรียบเทียบความเข้าใจในอ่าน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาสายปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยโครงสร้างระดับยอด (Top-Level Structure) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิจัยวิทยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: หจก. พี. เอ็น. การพิมพ์,
- มานิต บุญประเสริฐ. (2533). แนวคิดการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในชั้นเรียน.วารสารการอ่าน. 5 (1): 23-28.
- ลลนา ปฐมชัยวัฒน์. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม. ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2554). คู่มือนักศึกษาประจำปีการศึกษา2554. กรุงเทพมหานคร.
- สมถวิล ชนะโสภณ.(2528). หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. เอกสารประกอบวิชาทฤษฎีวิธีสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมุทรา เชนเชาวิช. (2539). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ร่วมศาสน.
- _____. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2547). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- _____. (2536). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวณี ลิขิตพงษ์วิทย์ (2549) การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น โดยใช้เอกสารจริง สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปากท่อพิทยาคม อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี. ปรินิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531ก). การพัฒนาการอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ :บริษัทประยูรวงศ์ปรีนติง จำกัด.

_____. (2534ง). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 2. โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ปรีนติง จำกัด.

_____. (2536จ). การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่มที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัทประยูรวงศ์ปรีนติง จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา. (2553). รายงานผลการประเมินผลการสอนภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2553.

กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

อมรา แสงจันทร์. (2524). “แผนการสอนเพื่อสื่อความหมาย (Communicative Approach).”

วารสารภาษาปริทัศน์ 1, 9 (กุมภาพันธ์ 2524) : 11-17.

อรุณี วิวัชร. (2532). การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อจธรา วงศ์โสธร. (2539ข). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์.

อาคม จันทร์สุนทร. (2527). การสอนเพื่อสนองสมรรถภาพของมนุษย์. กรุงเทพฯ :หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.

อารีย์ วัชรการ. (2542). การวัดและประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ: โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 6 รอบ สถาบันราชภัฏธนบุรี,

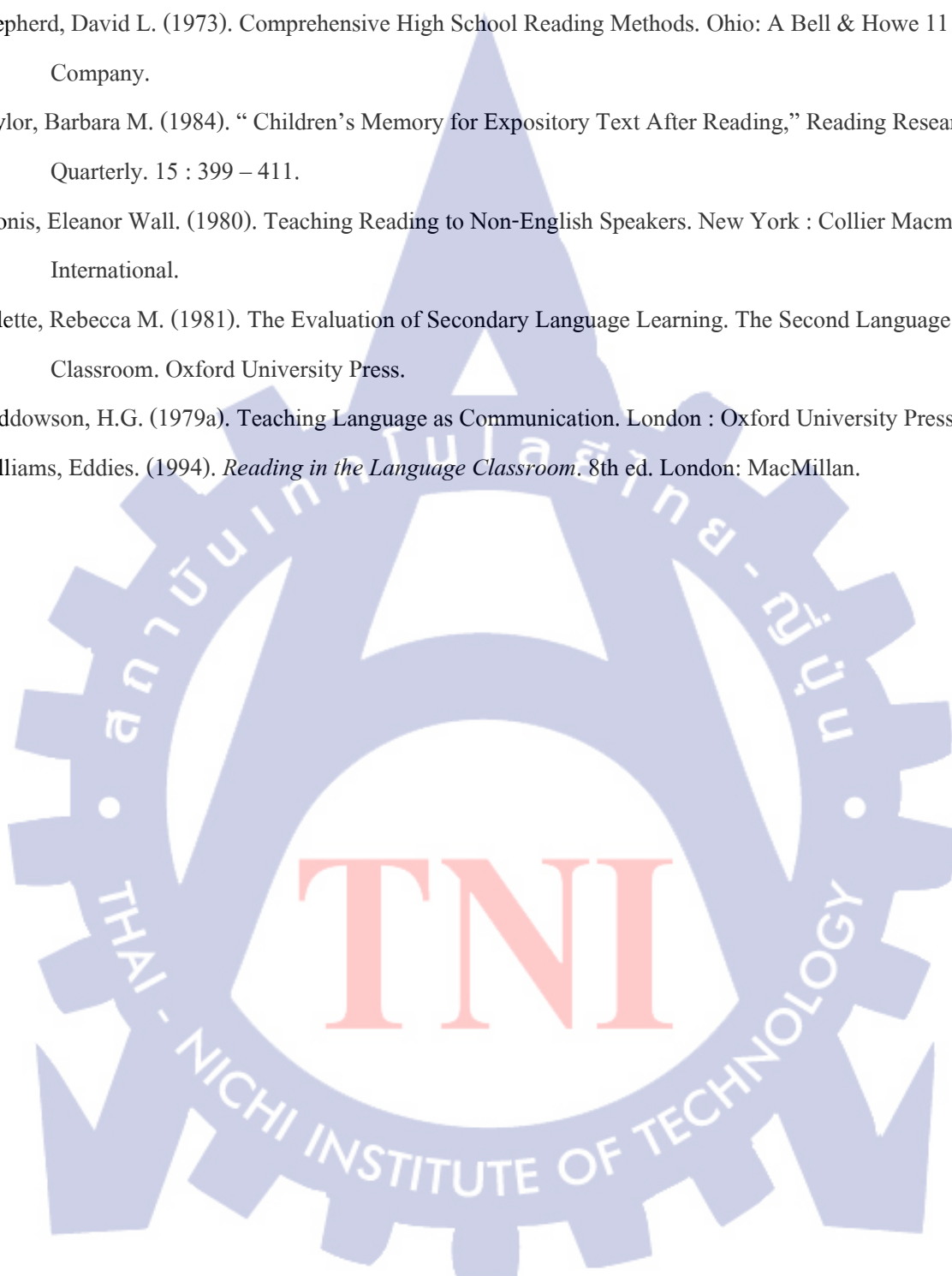
เอกรินทร์ สิมหาศาล. (2532). “มิติสัมพันธ์ของกระบวนการอ่านและการเลือกบทอ่าน,” การสอนอ่านเพื่อเดินเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย.

ภาษาอังกฤษ

- Best, Johnson W. (1981). *Research in Education*. 5th ed. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Best, John W., and James V. Kahn (1986). *Research in Education*. 5th ed. New Jersey: Prentice Hall Inc.,
- Bond, Guy L. and Tinker, Miles A. (1967). *Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction*. New York : Appleton Century Crofts.
- Burmeister Louis E. (1974B). *How to Test Read Ability*. New York. Happer and Row, 314.
- Chomsky (1965). *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge: The MIT Press
- Coady, James. (1979). *Psycholinguistic Model ESL Reader in Reading a Second Language*, Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Cooper, David J., Warneke, W Edna and Shipman A. Dorothy. (1988). *The What How of Reading Instruction*. Second Edition. Ohio : Merrill Publishing Company.
- Crawley, Sharon J. and Mountain, Lee H. (1988). *Strategies for Guiding Content Reading*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Dubin, Fraid. (July,1982). “ What Every EFL Teacher Should Know about Reading,” *English Teaching Forum*. 20(3) :14-s16.
- Esky, David E. (1986). *Theoretical Foundations, in Teaching secondary Language Reading For Academic Purposes*. Massachusetts : Addison – Wesley.
- Finocchiaro, Mary, and Sydney Sako.(1983). *Foreign Language Testing: A Practical Approach*. New York: Regents.
- Finocchiaro, Mary & C.Brumfit. (1983). *The Functional Notional Approach: From Theory to Practice*. New York: Oxford University Press.
- Gattegno, Caleb. (1963). *Teaching Foreign Language in Schools; The Silent Way*. New York : Educational Solution.
- Goodman, K.S. (1972). “*Reading : A Psycholinguistic Guessing Game.*” In *The Theoretical Models And Process of Reading*, 507. Edited by H.Singer and R.B.Ruddell. Newark, Delaware :International Reading Association.
- Goodman, K.S. (1982). *Language and Literacy*. Boston : Rout ledge and Keg an Paul Ltd.
- Grellet, Francoise. (1994). *Developing Reading Skills*. 14th ed. London: Cambridge University. Guariento,
- Harmer, Jeremy.(1999). *How to teach English*. 5th ed. London: Pearson Education.,
- Harris, David P. (1969). *Teaching English as a Second Language*. New York : Mc Graw – Hill Inc

- Harris, Albert J; and Sipay, Edward R. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. (1976) *Reading Instruction*. New York : Holt, Rinehart and Winston.
- Harris, Larry A. and Smith, Carl B. (1986). *Reading Instruction Through Diagnostic Teaching In the Classroom*. New York : Macmillan.
- Hymes, Dell.(1981). *The Communicative Approach to Language Teaching*. London : Oxford University Press,.
- Krashen, S.D. (1981). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. Oxford: Pergamon.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press,
- McDermott, Marylou Bridgman. (July,1991). "Teaching Top-Level Structure as an Aids for Reading Comprehension of Expository Prose for Fourth Grade Pupils," *Dissertation Abstracts International*. 52(1) : 122-A.
- Meyer, Bonie J. F., David M. Brandt and George J. Blush. (March,1980). " Use of Top-Level Structure in Test. Key for Reading Comprehension of Nine – Grade Students," *Reading Research Quarterly*. 17(1) : 72-103.
- Moris, A. and Stewart, Dore N. (1989). *Learning to Learn From Text : Effective Reading in the Content Area*. North Ryde : Addition Wesley.
- Morrow, K. (1981). "Principle of Communicative Methodology." In *Communication in the Classroom*, 59 – 66. Edited by K.Johnson and K. Morrow. London : Longman,.
- Nelson, Gaylel. (October,1984). *Reading : A Student Centered Approach*, *English Teaching Forum*. 22 (4) : 2 – 5, 8.
- Nunan, D. (1989). *Reading a Discourse Perspective in Language Teaching Methodology: A textbook for Teacher*. London: Prentice Hall International,.
- Nuttall, Christine. (1995). *From Reader to Reading Teacher*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Robinson, H. Alan. (1975). *Teaching Reading and Study Strategies : The Content Areas*. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Rivers, W.; &Temperly, R.S. (1978). *A Practical Guide to the Teaching of English as a Second or Foreign Language*. New York: Oxford University Press.
- Rubin, Dorothy. (1993). *A Practical to Teaching Reading*. Second Edition. Massachusetts : Allyn and Bacon.
- Rumelhart, D.E. (1981). " Schema : The Building Block of Cognition," *Comprehension and Teaching Research Review*. New York : International Reading Association.

- Ryder, Randall J. and Graves, Michael F. (1990). *Reading and Learning in Content Areas*. Massachusetts : Ellyn and Bacon.
- Shepherd, David L. (1973). *Comprehensive High School Reading Methods*. Ohio: A Bell & Howe 11 Company.
- Taylor, Barbara M. (1984). “ Children’s Memory for Expository Text After Reading,” *Reading Research Quarterly*. 15 : 399 – 411.
- Thonis, Eleanor Wall. (1980). *Teaching Reading to Non-English Speakers*. New York : Collier Macmillan International.
- Valette, Rebecca M. (1981). *The Evaluation of Secondary Language Learning. The Second Language Classroom*. Oxford University Press.
- Widdowson, H.G. (1979a). *Teaching Language as Communication*. London : Oxford University Press.
- Williams, Eddies. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London: MacMillan.

ภาคผนวก ก

เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 เนื้อหาของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

บทที่	จุดประสงค์	ข้อบทเรียน
1	- Read Creative Cooking to identify the details, then describe it - Skim or scan-read in order to get the main idea and details - Sequence the events about the Creative Cooking - Be able to recount the Creative Cooking	Creative Cooking
2	- Read Super Commuters to identify the details, then describe it - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Sequence the events about the Super Commuters - Be able to recount the story of Super Commuters	Super Commuters
3	- Read The man behind KFC to identify the details, then describe it - Read the passage to identify word meanings from context clues and pronoun reference - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Be able to recount the The man behind KFC	The man behind KFC
4	- Read Favorite movies to identify the details, then describe it - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Sequence the events about the Favorite movies - Be able to recount the story of the Favorite movies	Favorite movies
5	- Read Kill your TV to identify the details, then describe it - Skim or Scan-read in order to get main idea and details - Read the passage to identify word meanings from context clues - Be able to recount the story of the Kill your TV	Kill your TV

บทที่	จุดประสงค์	ข้อบทเรียน
6	- Read Living with the enemy to identify the details, then describe it - Skim or Scan-read in order to get main idea and details - Sequence the events about the Buddha and the Living with the enemy - Be able to recount the story of the Living with the enemy	Living with the enemy
7	- Read Yosakoi (Japanese Dance) to identify the details, then describe it - Read the passage to identify word meanings from context clues - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Be able to recount the history of Yosakoi (Japanese Dance)	Yosakoi (Japanese Dance)
8	- Read Loy Krathong Festival to identify the details, then describe it - Sequence the events about the Loy Krathong Festival - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Be able to recount the history of the Loy Krathong Festival	Loy Krathong Festival

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของโครงสร้างเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ใน
การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของโครงสร้างเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

เนื้อหา (บทที่)	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σx	IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ค

ตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ (Table of Test Specification)

ตารางที่ 10 ตารางกำหนดเนื้อหาข้อสอบ (Table of Test specification)

Reading skill	Mode	Type of Text	Cog. Level	Item type	Total No. of item	Weight %	Scoring	Times Mns
Sequence - Sequence of events	R	Passage	Tr.	M/C	3	10	1-0	6
Detail -Identifying the details	R	Passage	Com.	M/C	8	26.66	1-0	16
Main idea -Identifying the main idea	R	Passage	Com.	M/C	3	10	1-0	10
Topic -Identifying topic sentence	R	Passage	Com.	M/C	3	10	1-0	6
Words meaning -identifying the meaning of words in context	R	Passage	Tr.	M/C	6	20	1-0	6
Reference -Identifying the pronoun reference in contexts	R	Passage	Tr.	M/C	3	10	1-0	6
Facts and opinion -identifying facts and opinion	R	Passage	Cr.	M/C	2	6.66	1-0	6
Author's purpose - identifying the author's purpose	R	Passage	Com.	M/C	2	6.68	1-0	4
Total					30	100		60

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ

Reading Test

Part 1: Item 1-10

Directions: Read the following passage and choose the best alternative for each question below.

Twenty years ago, kids in school had never even heard of the internet. Now, I'll bet you can't find a single person in your school who hasn't at least heard of it. In fact, many of us use it on a regular basis and even have access to it from our homes! The 'net' in internet really stands for network. A network is two or more computers connected together so that information can be shared or sent from one computer to another.

The internet is a vast resource for all types of information. You may enjoy using it to do research for a school project, downloading your favorite songs or communicating with friends and family. Information is accessed through web pages that companies, organizations and individuals create and post. It is kind of like a giant bulletin board that the whole world uses! But since anyone can put anything on the internet, you also have to be careful and use your best judgement and a little common sense.

1. What is the topic of the passage?
 - a. Using internet in the past
 - b. Accessing to internet
 - c. Internet and computers
 - d. Internet safety
2. What is the main idea of the passage?
 - a. Internet has around the world so everyone should use internet carefully
 - b. Internet is a vast resource for all types of information
 - c. Internet really stands for network
 - d. Kids in school had never heard of the internet
3. The writer's main purpose in writing this passage is to
 - a. inform the dangerous internet using
 - b. explain using internet carefully
 - c. declare network to connect information of kids
 - d. to tell about information through web pages

4. The word "vast" could be best replaced by(in line 7)
- a. small
 - b. huge
 - c. fantastic
 - d. attractive
5. The pronoun "it" in line 12 refers to(in line 12)
- a. a vast resource
 - b. The internet
 - c. The network
 - d. a giant bulletin board
6. Which statement is **TRUE**?
- a. Two years ago, kids in school had never even heard of the internet.
 - b. Information can't be shared or sent from one computer to another.
 - c. Information is accessed through web pages that users create.
 - d. Your best judgement and a little common sense are put in the internet.
7. The word "access" means (in line 4)
- a. approach
 - b. need
 - c. smack
 - d. whine
8. How is information accessed?
- a. through web page
 - b. through users
 - c. through computer
 - d. through internet
9. What is **not** advantage of internet?
- a. for doing research
 - b. for downloading your favorite songs
 - c. for relaxing in free time
 - d. for communicating with friends and family
10. Number these events from the passage in the correct order.
- 1. Information is accessed through web pages
 - 2. The internet is a vast resource for all types of information.
 - 3. Many of us use it on a regular basis and even have access to it from our homes
 - 4. You may enjoy using it to do research for a school project
- a. 2-4-1-3
 - b. 1-2-4-3
 - c. 3-2-4-1
 - d. 4-2-3-1

Part II: Item 11-20

Directions: Read the following passage and choose the best alternative for each question below.

Boxing is popular in many countries. International boxing involves two boxers wearing boxing gloves on their hands. Each part of the fight is three minutes long. It is called a round. When a bell rings, the boxers hit each other's upper body. The match is over when either one fighter is knocked out the other or time is over. Thai boxing is different, the match begins with music from drums and flutes. Then the two boxers kneel and pay respect to their boxing teachers.

Next they do a slow dance that copies the movement of Thai boxing. During this dance, each boxer tries to show that he is the best. Then the fight begins. In Thai boxing, the boxers can kick with their feet and hit each other with their elbows and knees. Of course, they hit with their hands too. Each round is three minutes long. The boxers have a two - minute rest after each round. Most Thai boxers can fight only five rounds because this kind of fighting is very difficult. Thai boxing began over five hundred years ago. If a soldier lost his weapons in a battle, he needed to fight with just his body part. The soldiers learned how to use all parts of their body.

In 1560, the Burmese army captured Prince Naresuan, later became the King of Thailand. In Burma, Prince Naresuan was a very good boxer. He won his freedom from Burma by defeating all the best Burmese fighters. When he returned to Thailand, his people were very proud of him. Thai boxing became a popular sport after that event.

11. What is the topic of this passage?

- a. Boxing.
- b. Fighting.
- c. Thai Boxing.
- d. Thai Fighting.

12. The passage is mainly about.....

- a. Prince Naresuan and Thai boxing.
- b. How did Prince Naresuan do with Burmese boxers.
- c. The way Thai boxers pay respect to their teachers.
- d. How Thai boxing is different from the regular boxing.

13. "Boxing is popular in many countries. International boxing involves two boxers wearing boxing gloves on their hands. "

The word "gloves" means.....

- a. A boxing's costumes.
- b. A musical instrument.
- c. A garment used for covering the fist.
- d. A thing used for defending the opponent.

14. "Then the two boxers kneel and pay respect to their boxing teachers. Next they do a slow dance that copies the movement of Thai boxing"

The pronoun " they " refers to.....

- a. boxers.
- b. soldiers.
- c. old teachers.
- d. Burmese princes.

15. Why did Thai soldiers learn how to box ?

- a. They can hurt the enemy easily.
- b. It is a sport for Thai men.
- c. They must be able to fight without a weapon.
- d. They needed to pay respect to their King.

16. How long did boxers take the time for each round?

- a. five minutes
- b. three minutes
- c. seven minutes
- d. twelve minutes

17. Who used Thai boxing to fight with Burmese army and then became the king of Thailand?

- a. King Taksin
- b. King Naresuan
- c. King Rama I
- d. King Rama VI

18. How long did Thai boxing start?

- a. nine hundred years ago
- b. two hundred years ago
- c. five hundred years ago
- d. more than five hundred years ago

19. What are musical instruments used in Thai boxing

- a. drums and bamboo mouth organs
- b. flutes and guitars
- c. drums and flutes
- d. guitars and basses

20. Number these events from the story in the correct order.

1. The soldiers learned how to use all parts of their body.
2. Thai boxing became a popular sport after that event.
3. The boxers can kick with their feet and hit each other with their elbows and knees.
4. The match is over when either one fighter is knocked out the other or time is over

- a. 3-2-4-1
- c. 4-3-1-2

- b. 4-2-3-1
- d. 3-4-2-1

Part III: Item 21-30

Directions: Read the following passage and choose the best alternative for each question below.

The Yukata is a casual light cotton kimono for wearing in the summer. Yukatas normally have very brightly coloured designs on them. Today these kimonos are mainly worn to the traditional Bon-Odori and summer festivals. The relatively simple design of Yukata means Japanese women can, with some practice, put this kimono on unassisted.

The name Yukata comes from the word 'yu' (bath) and 'katabira' (under clothing). In the Heian era (794-1185), court nobles wore linen 'yukata' which were draped loosely after taking a bath. The yukata was later also worn by Japanese warriors and by the Edo era (1600-1868), it was widely worn by the public when public bathing became a popular recreation in Japan.

21. What is the topic of the passage?

- a. The Yukata is a cotton kimono
- b. Kimonos are worn to the traditional Bon-Odori
- c. Yukata is Japanese women can put kimono on unassisted
- d. Kimonos were widely worn by the public

22. What is the main idea of the passage?

- a. Kimonos are worn to summer festival
- b. Yukata is a casual light cotton kimono for wearing in the summer
- c. Yukata was worn by Japanese warrior
- d. Kimonos are worn to the traditional festival in Japan both the past and present.

23. The writer's main purpose in writing this passage is to
- inform how to use Kimonos
 - explain about Kimonos
 - tell about the history of Kimonos
 - declare the Japanese tradition
24. The word "draped" could be best replaced by (in line 9)
- tied
 - wore
 - adorned
 - decorated
25. The pronoun "it" in line 11 refers to
- yukata
 - kimono
 - Edo era
 - Heian era
26. Which statement is **TRUE**?
- Yukatas normally have very brightly coloured designs for fashion show.
 - Today these kimonos are mainly worn by warriors
 - The linen 'yukata' were draped loosely after taking a bath.
 - The public bathing became a popular recreation in Thailand.
27. The word "nobles" means
- elegance
 - high society
 - luxuries
 - miracles
28. What is the meaning of Yukata?
- bath and shower
 - shower and clothing
 - clothing and bathroom
 - bath and under clothing
29. What season is Yukata worn?
- winter
 - rainy season
 - summer
 - every season
30. Number these events from the passage in the correct order.
- The court nobles wore linen 'yukata'
 - The yukata was later also worn by Japanese warriors
 - The Yukata is a casual light cotton kimono for wearing in the summer.
 - The name Yukata comes from the word 'yu' and 'katabira'
- 1-2-3-4
 - 3-2-4-1
 - 4-2-1-3
 - 3-4-1-2

ภาคผนวก จ

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ
จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ตารางที่ 11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผล
 สัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน
 3 ท่าน

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σx	IOC
	1	2	3		
1	1	1	0	2	0.66
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	0	1	0.66
6	1	1	1	3	1
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
11	1	1	1	3	1
12	1	1	1	3	1
13	1	1	1	3	1
14	1	1	1	3	1
15	1	1	1	3	1
16	1	0	0	2	0.66
17	1	1	1	3	1
18	1	1	1	3	1
19	1	1	-1	1	0.33
20	1	1	1	3	1
21	1	1	1	3	1
22	1	1	1	3	1
23	1	1	1	3	1
24	1	1	0	1	0.66

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σx	IOC
	1	2	3		
25	1	1	1	3	1
26	1	1	-1	1	0.33
27	1	1	1	3	1
28	1	1	1	3	1
29	1	1	1	3	1
30	1	1	0	1	0.66
31	1	1	1	3	1
32	1	1	1	3	1
33	1	1	1	3	1
34	1	1	1	3	1
35	1	1	1	3	1
36	1	1	1	3	1
37	1	1	1	3	1
38	1	1	0	1	0.66
39	1	1	1	3	1
40	1	1	1	3	1
41	1	1	1	3	1
42	1	1	1	3	1
43	1	1	1	3	1
44	1	1	1	3	1
45	1	1	-1	1	0.33
46	1	0	1	2	0.66
47	1	1	1	3	1
48	1	1	1	3	1
49	1	1	1	3	1
50	1	1	0	1	0.66
51	1	1	1	3	1

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σx	IOC
	1	2	3		
52	1	1	1	3	1
53	1	1	-1	1	0.33
54	1	1	1	3	1
55	1	0	1	2	0.66
56	1	1	1	3	1
57	1	1	0	1	0.66
58	1	1	1	3	1
59	1	1	1	3	1
60	1	1	1	3	1

ตารางที่ 12 ค่าความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทาง
การอ่านภาษาอังกฤษ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.2	0.4	16	0.8	0.27
2	0.73	0.4	17	0.6	0.67
3	0.27	0.27	18	0.6	0.53
4	0.53	0.53	19	0.8	0.53
5	0.4	0.8	20	0.27	0.27
6	0.47	0.67	21	0.33	0.27
7	0.47	0.67	22	0.73	0.67
8	0.6	0.67	23	0.47	0.4
9	0.73	0.67	24	0.6	0.67
10	0.33	0.27	25	0.73	0.37
11	0.8	0.27	26	0.2	0.4
12	0.6	0.67	27	0.73	0.4
13	0.6	0.53	28	0.27	0.27
14	0.8	0.53	29	0.53	0.53
15	0.27	0.27	30	0.4	0.8

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง กรุณาเขียนตัวเลข ลงในช่องว่างความพึงพอใจของข้อคำถามและเขียนข้อเสนอแนะลงในช่องข้อเสนอแนะที่กำหนดให้โดยมีค่าระดับความคิดเห็น

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น							
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8
ความพึงพอใจด้านการออกแบบบทเรียน								
1. บทเรียนมีกิจกรรมหลายรูปแบบ								
2. ขนาดตัวอักษรอ่านง่าย								
3. ภาพประกอบบทเรียนสอดคล้องกับเนื้อหา								
ความพึงพอใจด้านเนื้อหา								
4. คำอธิบายเนื้อหาชัดเจน								
5. ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน								
6. การจัดลำดับเนื้อหาในแต่ละบทเหมาะสม								
7. แบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียนมีจำนวนข้อและมีความยากง่ายเหมาะสม								
ความพึงพอใจด้านกิจกรรม								
8. กิจกรรมก่อนการอ่าน (pre-reading) ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสามารถใช้เป็นแนวทางในการทำกิจกรรมต่อไป								
9. กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading) ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านได้อย่างมีจุดมุ่งหมายมากขึ้น								
10. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) ช่วยให้ผู้เรียนทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการอ่านสามารถนำทักษะการอ่านไปใช้ได้มากขึ้น								

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเหมาะสมของเนื้อหาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มี
ต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ตารางที่ 13 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความเหมาะสมของเนื้อหาแบบสอบถามความพึงพอใจ
 ของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากการประเมินของ
 ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

ข้อความที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่			Σx	IOC
	1	2	3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	0	2	0.66
3	1	1	1	3	1
4	1	1	0	2	0.66
5	1	1	1	3	1
6	1	1	0	2	0.66
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1

ภาคผนวก ฅ

ตารางกำหนดกรอบเนื้อหา (Table of Content) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 14 ตารางกำหนดกรอบเนื้อหา (Table of Content) ของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
1	- Read Creative Cooking to identify the details, then describe it - Skim or scan-read in order to get the main idea and details - Sequence the events about the Creative Cooking - Be able to recount the Creative Cooking	Passage about Creative Cooking	Creative Cooking	Vocabulary: -millions -recipes -restaurant -catering -instant -success Language focus: Present simple Function: - describe details and identify kind of food and cooking	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about Creative Cooking	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Check the statements True/False - Answer the questions with Yes/No Post-reading - Put the information into the semantic map	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
2	- Read Super Commuters to identify the details, then describe it - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Sequence the events about the Super Commuters - Be able to recount the story of Super Commuters	Passage about Super Commuters	Super Commuters	Vocabulary: - fascinating -documentary series -enormous -distances -unbelievable - meals - etc. Language focus: Present simple Function: - describe details and the story of Super Commuters	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about Super Commuters.	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Check the statements True/False - Answer the questions with Yes/No - Answer the questions Post-reading - Put the information into the table	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
3	- Read The man behind KFC to identify the details, then describe it - Read the passage to identify word meanings from context clues and pronoun reference - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Be able to recount the man behind KFC	Passage about the man behind KFC	The man behind KFC	Vocabulary: - childhood - factory - developed - recipe - spokesman - restaurant - etc. Language focus: Adjectives Function: - Identifying adjectives	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about the The man behind KFC. - Identifying meaning from pronoun reference - Identifying adjectives	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Answer the questions with Yes/No - Answer the questions Intensive reading - Choose the best answer Post-reading - Write a postcard and express your feeling to your friends	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
4	- Read Favorite movies to identify the details, then describe it - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Sequence the events about the Favorite movies - Be able to recount the story of the Favorite movies	Passage about Favorite movies	Favorite movies	Vocabulary: - Star Wars - president - probably - conference - queuing - attack Language focus: pronoun reference Function: - Identifying pronoun reference	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events - Favorite movies - Identifying meaning from pronoun reference	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Check the statements True/False - Answer the questions with Yes/No - Rearrange the events about the story Post-reading - Put the information into the table	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
5	- Read Kill your TV to identify the details, then describe it - Skim or Scan-read in order to get main idea and details - Read the passage to identify word meanings from context clues - Be able to recount the story of the Kill your TV	Passage about Kill your TV	Kill your TV	Vocabulary: - surprised - interesting - tired - frightening - boring - organized - etc. Language focus: Negative sentence of past simple tense Function: - Identifying Negative sentence of past simple tense	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about Kill your TV	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Check the statements True/False - Answer the questions with Yes/No - Answer the question Post-reading - Write a postcard and express your feeling to your friends.	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
6	- Read Living with the enemy to identify the details, then describe it - Skim or Scan-read in order to get main idea and details - Sequence the events about the Buddha and the Living with the enemy - Be able to recount the story of the Living with the enemy	Passage about Living with the enemy	Living with the enemy	Vocabulary: -typical moody - aggressive - stubborn - considerate - etc. Language focus: Present perfect tense Function: - identify present perfect tense	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about Living with the enemy.	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Check the statements True/False - Answer the questions with Yes/No - Answer the question Post-reading - Put the information into the semantic map.	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
7	- Read Yosakoi (Japanese Dance) to identify the details, then describe it - Read the passage to identify word meanings from context clues - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Be able to recount the story of Yosakoi (Japanese Dance)	Passage about Yosakoi (Japanese Dance)	Yosakoi (Japanese Dance)	Vocabulary: - energetic - choreographed - costumes - attire Language focus: Present Simple Passive Voice Function: - identify Present Simple Passive Voice	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about Yosakoi (Japanese Dance).	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Check the statements True/False - Answer the questions with Yes/No - Answer the question Post-reading - Put the information into the semantic map.	10 items M/C 10

Unit	Objectives	Text Type	Theme	Language Focus	Reading Skills	Reading Activities	Evaluation
8	- Read Loy Krathong Festival to identify the details, then describe it - Sequence the events about the Loy Krathong Festival - Skim or scan-read in order to get main idea and details - Be able to recount the history of the Loy Krathong Festival	Passage about Loy Krathong Festival	Loy Krathong Festival	Vocabulary: - full moon - float - Goddess of water - celebrating Language focus: Gerunds, Infinitives, and Simple Forms Function: - identify Gerunds, Infinitives, and Simple Forms	- Skimming and Scanning main idea and details - Sequencing the events about Loy Krathong Festival.	Pre-reading - Look at the picture and answer the questions - Match the words with pictures - Study the language focus While-reading - Answer the questions with Yes/No - Answer the question Post-reading - Write a postcard and explain about Loy Krathong festival to your friends	10 items M/C 10

ภาคผนวก ๓

ตัวอย่างของบทเรียนแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถทางการอ่าน
ภาษาอังกฤษ

Unit 1

Creative Cooking

Warm-up

Instructions: Look at the picture and answer the questions. The picture below shows an event of a story.

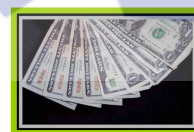
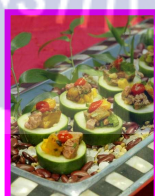
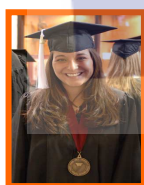
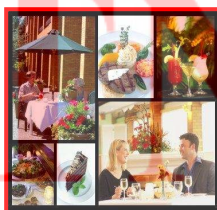
1. What is happening in the picture?

2. What do you think of when you see this picture?

3. Who is this man?

Pre-reading

Directions: Look at the list of words and match each word with the pictures.

1. millions

2. recipes

3. restaurant

4. catering

5. instant

6. success

Supplement Facts	
Serving Size: 4 capsules (18 capsules per bottle)	
Amount per serving	% Daily Value
Proprietary Blend: 2800mg	83%
GTP Chromium	•
L-Ornithine	•
L-Arginine	•
L-Lysine	•
L-Tyrosine	•
L-Glutamine	•
L-Glycine	•
Phosphoryl Choline	•
CoQ10	•
Phosphatidyl Choline	•

7. Prime Minister

8. earned

9. ingredients

10. Sicily

While-reading

Jamie Oliver is one of Britain's favourite chefs- every week millions of people watch him on TV and use his recipes.

Jamie was born in Essex, England, in 1975. When he was only eight he started helping in his parents' restaurant. He went to catering college when he was sixteen and then worked at the famous River Café in London for three years. His first TV programme was called The Naked Chef and it was an instant success. Jamie quickly became famous and in 1999 he prepared lunch for the British Prime Minister.

Questions: 1. Who is Jamie Oliver?

2. Where did he work for 3 years?

3. Why did he prepare lunch for the British Prime

Minister?.....

4. Where was he born?

5. What was the name of first TV programme?

.....

Now Jamie has got his own restaurant in London called Fifteen. But it isn't a typical restaurant- every year Jamie takes fifteen young unemployed people and teaches them to become

chefs. The programme about the restaurant, also called Fifteen, is on TV every week. He is going to open Fifteen restaurants in Australia and the USA in the future and at the moment Jamie is writing a new book of recipes. He's already very rich, of course- in 2003 he earned £3.8 million!

Questions: 1. Why is his own restaurant called Fifteen?

.....

2. Where is he going to open his restaurants?

3. How much did he earn in 2003?

Jamie got married in 2000 and he lives in London with his wife,

Jools, and their two daughters, Poppy Honey and Daisy Boo.

He's so busy that he doesn't have much free time, but he loves

riding around London on his scooter and he plays the drums in

a rock band. When he's at home he likes cooking pasta and making bread-his favourite ingredients are olive oil and lemons from Sicily.

(Note: from Face 2Face page 4)

Questions: 1. Where does he live?

2. Who is his wife?

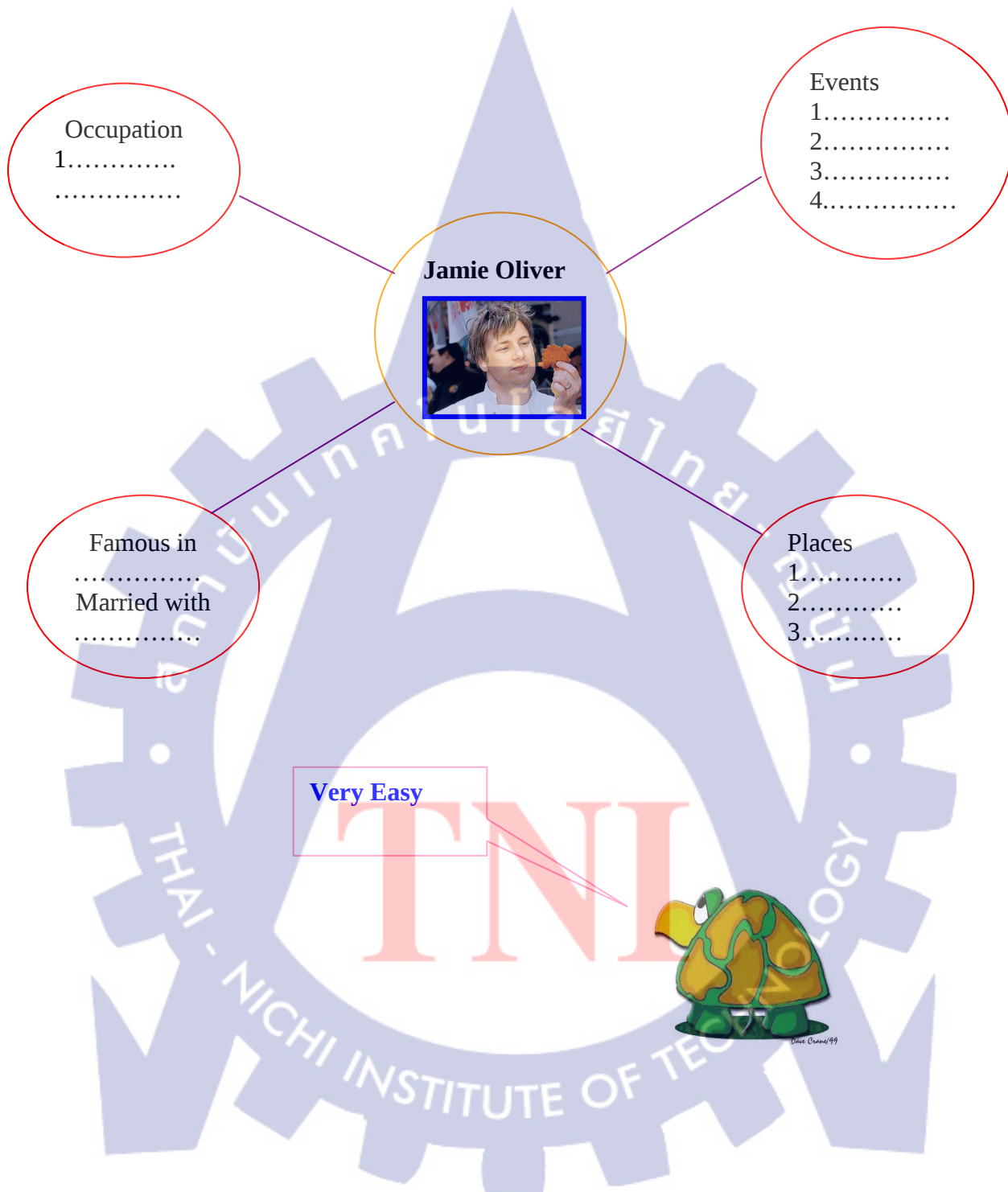
3. What does he do in his free time?

4. What are his favourite ingredients?.....

Post-reading

Instructions: Read the text and fill in the semantic map.

Language Focus

Past simple Tense

Structure:

S+ V2

Example:

- The queen dreamt of a white elephant. (Irregular Verb)
- They carried her to a lake. (Regular Verb)

Usage:

For past action, the action can be a short one.

Function: Telling the events that happened and finished already in the past time

General rule: To make the past tense of regular verbs. We add-ed to the infinitive. It is the same for all person.

Ex: I watched television last night.

It happened yesterday.

You looked out of the window.

Spelling

1. When the verb ends in -e we add -d

Ex: like liked use used

2. When the verb ends in a short vowel and single consonant, we double the consonant and add -ed.

Ex. Stop stopped drag dragged

3. When the verb ends in consonant -y we change the -y to -ied

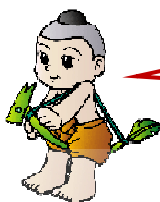
Ex. Try tried marry married

4. Many common verbs have an irregular past form

Do : I did it yesterday

See: We saw him last month

Come: she came to the party

Form to verb to be

(I/he/she/it) was in the office last week
(We/you/they) were ill yesterday

Irregular verbs

Verb 1	Verb 2	Verb 3
is, am, are	was, were	been
take	took	taken
leave	left	left
give	gave	given
go	went	gone
come	came	come
see	saw	seen
do, does	did	done
dream	dreamt	dreamt etc.

Regular Verbs

Verb 1	Verb 2	Verb 3
carry	carried	carried
happen	happened	happened
finish	finished	finished
watch	watched	Watched
look	looked	looked
try	tried	Tried
marry	married	Married
pass	passed	Passed
raise	raised	Raised etc.

Exercise:

Directions: Complete these sentences with the correct form of past simple tense.

Example: Queen Maha Maya took (take) a rest in the garden

- Queen Maha Maya _____ (leave) the palace with the attendants
- They _____ (pass) by a beautiful park
- She _____ (give) birth to the baby
- The birth _____ (take) place on the sixth month of Vesakha
- They _____ (look) at the marks on the child's body
- Seven wise men _____ (raise) two fingers
- Queen Maha Maya _____ (pass) away

Quiz for Unit 1

The total cost of Big Ben, the most famous clock in English, was just over four thousand pounds. The dials and hands of the clock came to another five thousand pounds and the bells six thousand more. It seems rather curious that the dials and other accessories should have cost so much more than the actual works of the clock itself, but the dials are paneled with a very expensive kind of glass, and the four minute hands, one of each face of the clock, created a difficult problem. As first designed and made by an architect named Berry, the four of *them* together weighted a ton and quarter, which made the clock shake when it ran. Of course that soon stopped the clock and the minute hands had to come off. Another architect, the original designer of the clock itself, had the present minute

hands made to his own design. They are thin copper tubes, very thin but strong, and for all their size they are over fourteen feet long and weight just over a hundred pounds each the clock runs very well. When it was first built, a hundred and forty years ago, it was more accurate than almost any existing observatory clock. Even today, Big Ben hardly ever gains or loses more than one second every ten days or so.

Directions: Choose the best answer.

1. What is the topic of the passage?
 - a. The famous clock in England
 - b. The cost of Big Ben
 - c. The dials and hands of the clock
 - d. The design of the clock

2. The main idea of the passage is about.....
 - a. the weight of the clock
 - b. the clock was designed by an architecture named Berry
 - c. the cost and weight of the clock
 - d. the ancient clock was made a hundred and forty years ago.

3. The author specifically suggests that Big Ben will not run unless its works
a. are kept well oiled
b. are kept tightly wounded
c. receive regular cleaning
d. remain fairly steady
4. Which of the following may **not** be considered an accessory of Big Ben?
a. The bells
b. The hands
c. The works
d. The dials
5. The pronoun "them" in line 11 refers to
a. The dials
b. minute hands
c. clocks
d. pounds
6. The man who designed Big Ben also designed.....
a. a set of hands for the clock
b. the glass paneling of the clock
c. a set of dials for the clock
d. the bells of the clock
7. The minute hands originally designed for Big Ben were not suitable because they were too.....
a. short
b. expensive
c. dangerous
d. heavy
8. The combined weight of the minute hands which are now on the dials of Big Ben is a little more than.....
a. four hundred pounds
b. one thousand pounds
c. four thousand pounds
d. fourteen hundred pounds
9. Where is Big Ben?
a. USA
b. Scotland
c. Thailand
d. England

10. Number these events from the passage in the correct order.

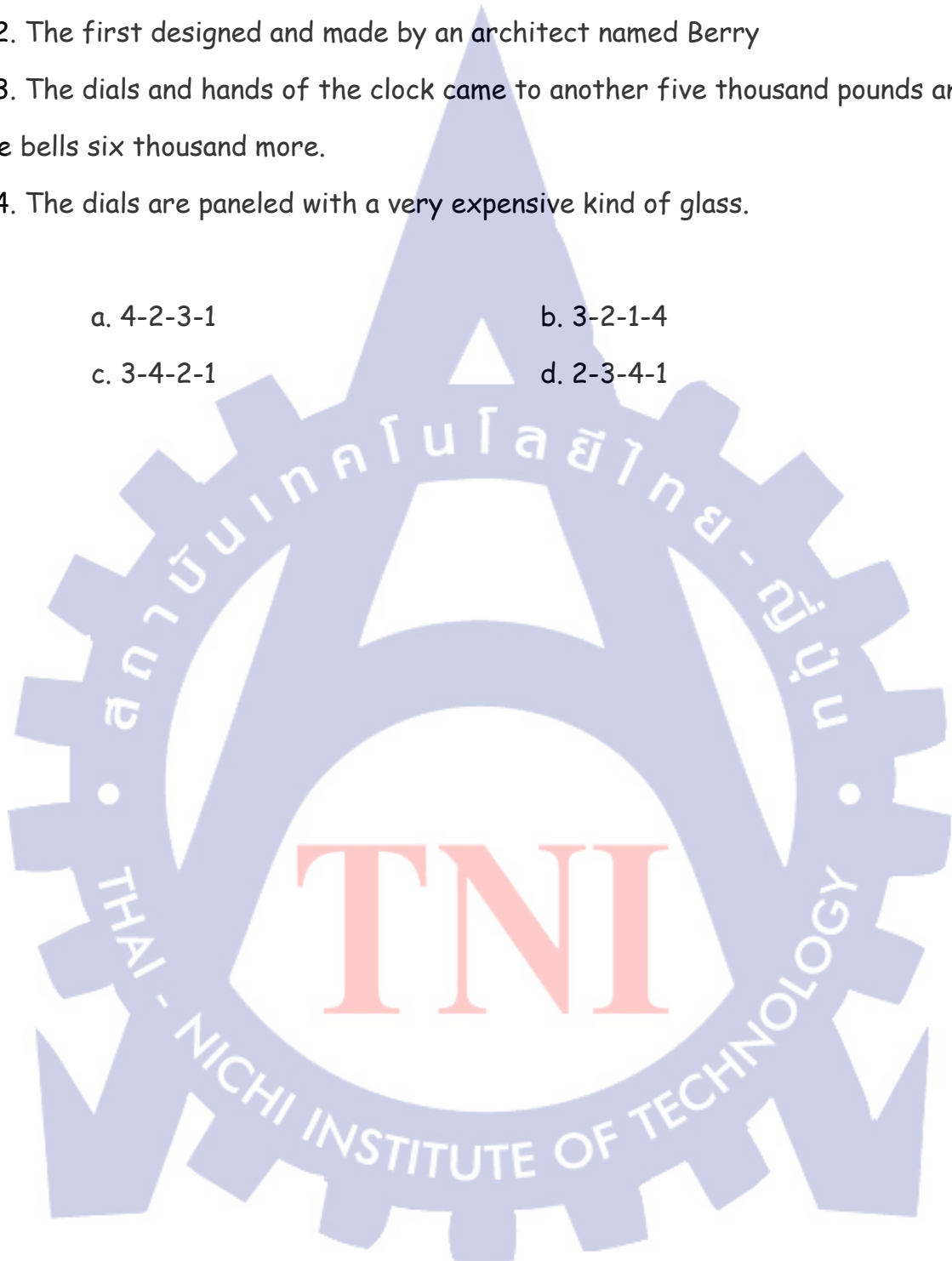
1. The clock was more accurate than almost any existing observatory clock.
2. The first designed and made by an architect named Berry
3. The dials and hands of the clock came to another five thousand pounds and the bells six thousand more.
4. The dials are paneled with a very expensive kind of glass.

a. 4-2-3-1

b. 3-2-1-4

c. 3-4-2-1

d. 2-3-4-1

Unit 2

Super Commuters

Warm-up

Instructions: Look at the picture and answer the questions. The picture below shows an event of the story.

1. What is happening in this picture?

.....

2. What do you think of when you see this picture?

.....

3. Who is this man?

.....

Pre-reading

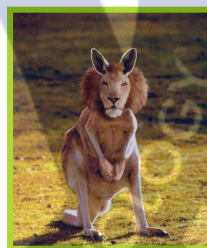
Instructions: Match the pictures with the words.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1. fascinating

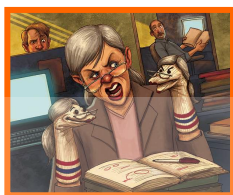
2. documentary series

3. enormous

4. distances

5. unbelievable

6. meals

7. commuter

8. multinational company

9. accountant

10. editor

While-reading

Mick Benton's fascinating new documentary series looks at the enormous distances people travel to get to work. Mick got the idea for the programme when he worked for a TV company in Bangkok. He lived only four kilometers from his office but it took him over two hours to get to work every day. "The traffic in Bangkok is unbelievable," says Mick. "Often people sit in traffic jams for seven or eight hours a day. They even have their meals in their cars!"

Questions: 1. Where did he work?

2. How long do people sit in traffic jams?

In the first programme in the series, Mick interviews three 'super commuters' who work in London. Tony Rogers is an accountant for a multinational company, and travels from Liverpool and back every day. Andrea Price lives in Paris, but works as an editor for a London newspaper. And Ian Hicks is a fireman in Ealing, West London- he commutes all the way from Santander, in Spain!

So maybe your half-hour train journey to work every morning isn't so bad!(Note: from face to face page 7)

Questions: 1. Who does Mick interview?

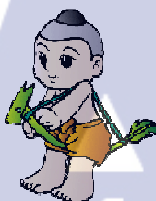
.....

2. Who works for a multinational company?

.....

3. Who lives in Ealing?

Post-reading

Instructions: Fill the information about super commuter in the table.

Places	Occupations	People	City/Town
1.	1.	1.	1.
2.			
3.			
4.	2.	2.	2.
5.			
6.			
7.	3.	3.	3.
	4.	4.	4.
			5.

Can I help you...?

Language Focus

Present simple Tense

Structure:

S+ V1+ O

There are only two basic forms for the simple present tense; one ends with -s and the other doesn't. Here are the rules. Use the example verb "sing".

Subject	Verb form	Example
I	Simple verb	I sing
You	Simple verb	You sing
He	Simple verb + s	He sings
She	Simple verb + s	She sings
It	Simple verb + s	It sings
We	Simple verb	We sing
They	Simple verb	They sing

In other words, only **THIRD PERSON SINGULAR** subjects (he, she, and it) have to have a verb with -s.

With most verbs, the third person singular form is created simply by adding -s. However, with some verbs, you need to add -ES or change the ending a little. Here are the rules.

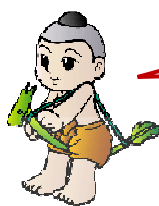

Verb ending in ...	How to make the 3 rd person singular	Examples
S	Add -es	He passes
Z	Add -es	She dozes
Sh	Add -es	He wishes
Ch	Add -es	She watches
Consonant + y	Change Y to I, then add -es	It flies
(anything else)	Add -s	He sings

Usage?

Usage	Examples
Permanent or long-lasting situations	Where do you work? The store opens at 9 o'clock. She lives in New York.
Regular habits and daily routines	I usually get up at 7 o' clock. She doesn't often go to the cinema. When do they usually have lunch?
Facts	The earth revolves around the sun. What does "strange" mean? Water doesn't boil at 20.
Feelings	I love walking around late at night. She hates flying! I don't want to live in London.
Opinions and states of mind	He doesn't agree with you. I think he is a wonderful student. What do you consider your best accomplishment?
Timetables and schedules	The plane leaves at 4 p.m. When do courses begin this semester? The train doesn't arrive until 10.35.
Usually, always, often, sometimes, on Saturdays, at weekends, rarely, on occasion, never, seldom	Common present time expressions.

In the position form add -s to the base form of the third person singular. If the verb ends in -y preceded by a consonant, change the -y to -ies.

I You We They Mr. John and Miss Kate	eat lunch	at noon.
He She It Mr. John	eats lunch tries to have fun.	at noon.

Conjugate the helping verb "do+not" (don't and doesn't) + the base form of the verb to make **negatives**.

I You We They Mr. John and Miss Kate	don't leave	at noon.
He She It Mr. John	doesn't leave	at noon.

Conjugate the helping verb "do"
(Do or Does) + the base form of
the verb in question forms.

Do	I You We They Mr. John and Miss Kate	leave at noon?
Does	He She It Mr. John	leave at noon?

Verb to **be** (is, am, are)

I	am a student.
You We They Mr. John and Miss Kate	are students.
He She It Mr. John	is a student. is a book.

Exercise 1

Instructions: Complete the story with the present simple verbs in the brackets.

The ascetic told Sariputta "I ____ (be) still young in the order of the monks. I ____ (be) not able to explain the teaching in full. He said briefly that "There ____ (be) a cause for everything, The Buddha has said it. He also ____ (know) the end of its cause. This ____ (be) what he ____ (teach)."

Exercise 2

Instructions: Choose the best answer.

1. Peter _____ English.
a. teach b. teaching c. teaches d. to teach
2. They _____ with their friends.
a. dance b. dances c. dancing d. to dance
3. Mary _____ a bus.
a. catch b. catches c. to catch d. catching
4. My father _____ a bicycle.
a. fix b. to fix c. fixes d. fixing
5. A man _____ some bags.
a. carry b. carries c. to carry d. carrying
6. She _____ play basketball.
a. don't b. didn't c. doesn't d. does
7. We _____ eat salad.
a. don't b. didn't c. doesn't d. do
8. _____ John always play tennis?
a. Do b. Does c. Did d. Has
9. _____ we usually eat hamburgers?
a. Do b. Does c. Did d. Have
10. Philip _____ to New York.
a. fly b. flies c. to fly d. flying

Quiz for Unit 2

Many girls are attracted by the apparent **glamour** of being an air hostess-you earn your living and see the world at the same time. Yet many people consider air hostesses to be simply multi-lingual waitresses doing a very routine job. Surely the truth must lie somewhere between these **conflicting** views. Of course, air hostesses do travel a lot yet are often too tired or do not have enough time to take advantage of all the places they visit. **They** are working girls after all! It is also true that speaking several languages and having hotel experience are **prerequisites** for the job.

But in addition, an air hostess must be a psychologist and a nurse and be able to remain calm and efficient and carry out the necessary procedures in case of an emergency. A passenger's life may depend on **her** just as much as on the pilot. So let us not underestimate her-superficially she is a glamorous waitress but she is also a highly-trained and essential member of the crew of an aeroplane.

Directions: Choose the best answer.

1. What is the topic of the passage?
 - a. air hostesses
 - b. waitresses
 - c. working girls
 - d. a passenger's life
2. What is the main idea of the passage?
 - a. An air hostess is famous in some girls
 - b. Being an air hostess is the apparent glamour for many girls
 - c. An air hostess is both a psychologist and a teacher
 - d. Sight seeing around Thailand of an air hostess
3. The writer's main purpose in writing this passage is to
 - a. entertain the readers about the glamour
 - b. recount about a nurse
 - c. tell about being an air hostess
 - d. declare being a psychologist and a nurse
4. The word "glamour" could best be replaced by (in line 1)

a. charm	b. fatuity
c. gambol	d. dignity

5. The pronoun "They" in line 7 refers to
- a. many girls
 - b. the air hostesses
 - c. the pilots
 - d. these conflict views
6. The word "conflicting views" means
- a. different and opposing views
 - b. available views
 - c. confused opinion
 - d. good thought
7. The pronoun "her" in line 12 refers to (in line 11)
- a. a girl
 - b. a glamorous waitress
 - c. an air hostess
 - d. a passenger
8. In what ways is the life of an air hostess glamorous?
- a. She is just a simple waitress on the plane.
 - b. Many people admire a job as air plane.
 - c. She earns her living by travelling all over the world by plane.
 - d. She feels proud of herself.
9. Which has the some meaning as "efficient"?
- a. obedient
 - b. patient
 - c. effective
 - d. informative
10. The word "prerequisites" means
- a. a pretended reason for doing something that is used to hide the real reason
 - b. showing something, or the way in which something is given or shown
 - c. something that must exist or happen before something else can exist or happen
 - d. respect and admiration given to someone or something

Unit 3

The man behind KFC

Warm-up

Instructions: Look at the picture and answer the questions. The picture below shows an event of the story.

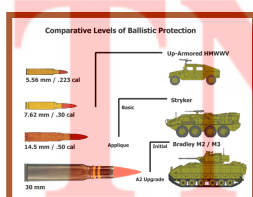

1. What do you think of when you see this picture?

2. Who is the man in this picture?

Pre-reading

Instructions: Match the words with the pictures

1. childhood

2. factory

3. developed

4. recipe

5. spokesman

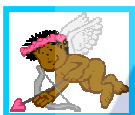
6. restaurant

While-reading

Harland Sanders was born in the USA in 1890, but his childhood wasn't a happy one. His father died when he was only six so his mother needed to find a job. She went to work in a shirt factory and Harland stayed at home to look after his younger brother and sister. That was when he first learned to cook.

Questions: 1. When did his father die?

2. How many brothers or sisters did Harland Sanders have?

3. When did he first learn to cook?

He left home when he was twelve and worked on a nearby farm. After that he had a lot of different jobs and in 1930 he became a service station manager in Corbin, Kentucky. He started cooking meals for hungry travelers who stopped at the service station, and soon people came only for the food. Harland moved to a 142-seat restaurant across the street where he could serve all his customers. Over the next nine years he developed the secret chicken recipe that made him famous.

Questions: 1. When did he work?

2. What happened in 1930?

3. What did he do in Corbin?

In the early 1950s he closed the restaurant and decided to sell his recipe to other business. The first official Kentucky Fried Chicken restaurant didn't open until August 1952-by 1964 there were more than 600 KFCs in North America. That year Sanders sold the company for \$2 million, but he continued to work as KFC's public spokesman and visited restaurants all over the world. He traveled 250,000 miles every year until he died in 1980, aged 90. Six years later PepsiCo bought KFC for \$840 million.

Questions: 1. Why did he close his restaurant?

2. How many KFCs were there in 1964?

3. When did he die?.....

4. Who bought KFC for £840 million?.....

There are now KFC restaurants in more than 80 countries and they sell 2.5 billion chicken dinners every year-and the recipe is still a secret!

(Note: from Face2Face page 12)

Questions: 1. Is the recipe a secret?.....

2. In how many countries can you find KFC restaurants now?.....

Post-reading

Instructions:

1. Write a postcard and express your feeling to your friends or parents about eating fried chicken in KFC store.
2. Present in front of the class.

Dear

I love to eat KFC. It is.....

Stamp
2 Baht

Address

Love

Easy !

Language Focus

Adjectives

Structure:

S+V+Adj.+N

Usage:

There are 2 basic positions for adjectives

1. **Before** the *noun*.
2. **After** certain *verbs* (be, become, get, seem, look, feel, sound, smell, taste).

		Adj.	Noun	Verb	Adj.
1	I like	big	cars.		
2			My car	is	Big.

Adjective before noun

We sometimes use more than one adjective before the noun:

- I like *big black* dogs.
- She was wearing *a beautiful long red* dress.
- What is *the correct* order for *two or more* adjectives?

1. The general order is: opinion, fact:

- a nice French car (not a French nice car)

("opinion" is what you think about something. "Fact" is what is definitely true about something.)

2. The normal order for fact adjectives is **size, age, shape, colour, material, origin**:

- a big, old, square, black, wooden, Chinese table

3. Determiners usually come first, even though they are fact adjectives:

- articles (a, an, the)
- possessives (my, your)
- demonstratives (this, that ...)
- quantifiers (some, any, few, many)
- numbers (one, two, three ...)

Example:

Adjective					Noun
Determiner	Opinion	Fact			
		age	shape	colour	
<i>two</i>	<i>nice</i>	<i>old</i>	<i>round</i>	<i>red</i>	<i>candles</i>

Exercise:

Instruction: Fill in the missing part with appropriate answer.

1. The monks put on in temple. (a nice yellow robe/a yellow nice robe)

2. Queen Maha Maya dreamt of (a big great white elephant/ a great big white elephant)

3. I have (the two beautiful new big blue houses/ two the beautiful blue big new houses)

Quiz for Unit 3

The coelacanth, a **primitive** fish once thought to have died out with the last of the dinosaurs, was found forty years ago to be alive and well living in the Indian Ocean. Because the biologists interested in the fish have been unable to catch them, and the fishermen who do catch them are not interested in them, it was not until 1972 that scientists were able to study a live coelacanth, however briefly, before it died.

The main question before scientists is the classification of this ancient fish. On the basis of fossil evidence the coelacanth has long been considered a close relative of the rhipidistian fishes, the group that eventually gave rise to all land vertebrates. This classification is based on anatomical similarities: for example, both groups have bony skeletons and lobelike fins.

However, the physiological tests made possible by the discovery of the live coelacanth suggest that these fish may instead be more closely related to sharks and rays. The most **compelling** of the arguments for this relationship is the mechanism of blood regulation shared by coelacanths and sharks and rays, but found in almost no other group.

All saltwater fishes have blood with a lower concentration of salts than the surrounding seawater; as a result, osmotic pressure tends to force water out of the body fluids and to raise the internal salt concentration. Coelacanths, sharks, and rays are almost unique in resisting this pressure through a buildup of urea, an end product of protein metabolism, in the blood.

Directions: Choose the best answer.

1. What is the topic of the passage?

- a. Salt water fishes
- b. Indian Ocean
- c. Classification of ancient fish
- d. Coelacanths

2. According to the passage, what is the main concern of the scientists who are mentioned?

- a. Whether the coelacanth is related to fossils
- b. Which family the coelacanth belongs to
- c. How old the coelacanth family is
- d. How the coelacanth regulates salt

3. Why were scientists surprised to find a coelacanth in the Indian Ocean?

- a. They had expected to find a shark instead.
- b. They were poor fishermen
- c. It was thought to be extinct.
- d. It usually lives elsewhere.

4. Which of the following characteristics of coelacanths seem to demonstrate a relationship to fishes that became land animals?

- a. Skeletal structure
- b. Breathing apparatus
- c. Body chemistry
- d. Outward appearance

5. The coelacanth has long been considered a close relative of.....
- a. Salmon fishes
 - b. cat fishes
 - c. Tuna fishes
 - d. the rhipidistian fishes
6. Where was the coelacanth found from?
- a. Indian Ocean
 - b. Thai Gulf
 - c. Pacific Ocean
 - d. Amazon river
7. The physiological tests made possible by the discovery of the live coelacanth suggest that these fish may instead be more closely related to.....
- a. whales and sharks
 - b. sharks and rays
 - c. whales and rays
 - d. sharks and cat fishes
8. The word "primitive" could best be replaced by (in line 1)
- a. ancient
 - b. modern
 - c. creative
 - d. positive
9. The word "compelling" could best be replaced by (in line 1)
- a. completing
 - b. communicative
 - c. convincing
 - d. impressive
10. Number these events from the story in the correct order.
- 1. These fish may instead be more closely related to sharks and rays.
 - 2. Saltwater fishes have blood with a lower concentration of salts.
 - 3. The biologists interested in the fish have been unable to catch them.
 - 4. A primitive fish was found forty years ago to be alive.
- a. 3-2-4-1
 - b. 4-2-3-1
 - c. 4-3-1-2
 - d. 3-4-2-1

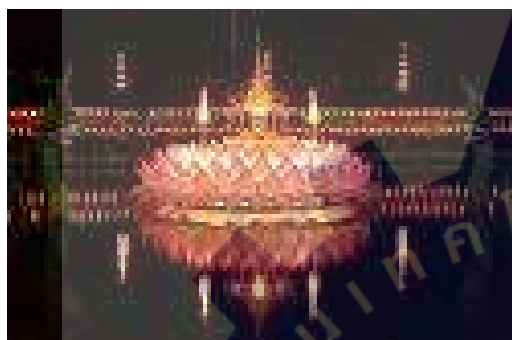
Unit 8

Loy Krathong Festival

Warm up

Instructions: Look at the picture and answer the questions. The picture below shows an event of the story.

1. What is happening in this picture?

.....

2. What do you think of when you see this picture?.....

.....

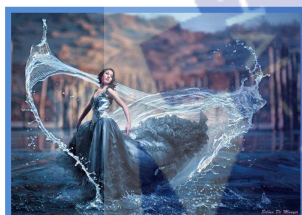
3. What is this picture?

.....

Pre-reading

Instructions: Match the words with the pictures.

.....

.....

.....

.....

1. full moon 2. float 3. Goddess of water 4. celebrating

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. shape of lotus

6. festival

7. joss-sticks

8. banana leaves

9. flower

10. Krathong

While-reading

Loy Krathong is a full moon and a high water level Festival in early November. It starts in the evening when there is a full moon in the sky, and there is a high water level all over the country. "Loy" means "to float" and a "Krathong" is a lotus – shaped bond made of banana leaves.

Questions: 1. When is Loy Krathong held?

2. What is the meaning of Loy Krathong?

Loy Krathong Festival is held in honor of the Goddess of water, which means to offer thanks to the Goddess of water. In the evening before celebrating the festival, people cut a banana tree to make the base of a Krathong.

Questions: 1. Why is Loy Krathong held?

2. What do people do in Loy Krathong?

.....

After that, they fold banana leaves in the shape of lotus and stick them on the base. Next, they put a coin, a lock of hair, candles, some flowers, and joss-sticks into the Krathong. At night, people carry their Krathongs to a river. After lighting candles and joss sticks, they make a wish for good things in their future lives.

Questions: 1. What do people put in Krathong?

2. What do people do before floating Krathong?

.....

.....

Finally, they gently place the Krathongs on the water and let them float away until they go out of sight. It is believed that the Krathong carries away sins and bad luck, it is the time to be joyful and happy as the sufferings are floated away.

Questions: 1. What do people believe about floating Krathong?

2. Do people enjoy after floating Loy Krathong?

Very easy
Chimi Chimi!

Post-reading

Instructions:

1. Write a postcard and explain about Loy Krathong festival to your friends in foreign countries.
2. Present in front of the class.

[illegible]

Oh my
love

Language Focus

Gerunds, Infinitives, and Simple Forms

Structure:

Gerunds: V1+ing
 Infinitives: to+V1
 Simple forms: V1

Example:

Gerunds: V1+ing	<u>Swimming</u> is good exercise. I enjoy <u>playing</u> tennis. Jim gets his exercise by <u>jogging</u> .
Infinitives: to+V1	<u>To fly</u> a small plane must be exciting. I want <u>to get</u> a pilot's license. My father advised me <u>to wait</u> .
Simple forms: V1	Teachers let students <u>practice</u> English.

Verbs followed by Gerunds:

Admit delay deny go stop enjoy
Miss mind suggest understand consider

Verbs followed by Infinitives:

Learn know agree decide seem
Would like vote ask aim arrange

Verbs followed by Simple forms:

Have let make would rather help

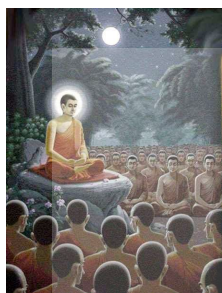
Exercise:

Instruction: Complete the sentences with gerunds, infinitives, or simple forms.

1. By (sign) _____ this contract, you are agreeing to deliver these goods.
2. I enjoy (cook) _____, but I dislike (clean up) _____.
3. A sudden noise made the golfer (miss) _____ his shot.
4. Somkid invited me (go) _____ (shop) _____ with him.
5. When I have the mechanic (fix) _____ my brakes.
6. Katherine's doctor told her (stop) _____ (drink) _____ so much whisky.
7. I am really looking forward to (go) _____ to Paris next month.
8. I would rather (go) _____ (dance) _____ than (stay) _____ home tonight.
9. I do not have enough money (pay) _____ all my bill.
10. My boss lets me (work) _____ at home whatever possible.

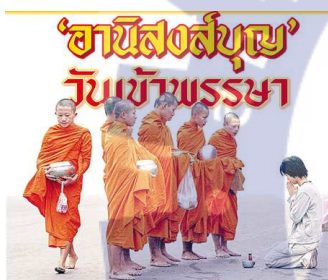
Quiz for Unit 8

The Buddhist Lent, which starts on the first day of the waning moon of the eighth lunar month. The tradition of Buddhist Lent or the annual three-month Rains Retreat known in Thai as "**Phansa**" dates back to the time of early Buddhism in ancient

India, all holy men, *mendicants* and sages spent three months of the annual rainy season in permanent dwellings. They avoided unnecessary travel during the period when crops were still new for fear. They might accidentally step on young plants. In deference to popular opinion, Lord Buddha decreed that his followers should also abide by this ancient tradition, and thus began to gather in-groups of simple dwellings.

Buddhist Lent means the day on which the Buddhist monks take the vow to stay only at one particular place or temple which can shelter *them* from the sun, storms and rain. For Buddhism and its followers the Buddhist Lent has

the following important characteristics: 1. Buddhist monks who have been travelling from place to place have to take up shelter in a particular place, according to Lord Buddha's discipline. 2. Buddhist

monks who stay at a particular place for a length of time shall teach the young boys who wish to be ordained in order to study the Buddhist Doctrine, and preach to the lay followers. 3. During the Buddhist Lent laymen refrain from bad actions in particular drinking alcohol, taking drugs or leading an inappropriate life. 4. During the Buddhist Lent, the laymen acquire merit,

observe five or eight precepts, listen to sermons and sit in meditation in temples.

Some Buddhist followers consider the beginning of Buddhist Lent as a time for making resolution such as refraining from smoking or observing five precepts (Panjasila) throughout the three-month Rains Retreat. On Buddhist Lent Day, Buddhist worshippers go to the temple, offer food and others necessities to the monks, and attend a 3-round candle procession around the Buddhist temple. They behave according to the rules of Buddhist Commandments, pray and meditate, especially on this Buddhist Day of Worship.

Directions: Choose the best answer.

1. What is the topic of the passage?
 - a. Buddhist Lent
 - b. Buddhist Day of Worship
 - c. Five Precepts Day
 - d. Buddhist Commandments
2. The word "mendicants" in line 6 means.....
 - a. lay men
 - b. lay women
 - c. monks
 - d. disciples
3. Pronoun "them" in line 14 refers to
 - a. sages
 - b. holy men
 - c. Buddhist monks
 - d. temples
4. Which statement is TRUE?
 - a. Buddhist monks have to take up shelter in a particular place, according to senior monk's discipline.
 - b. Buddhist monks have to preach to the lay followers every hour.
 - c. The laymen acquire merit, observe five or eight precepts, listen to sermons and sit in meditation in temples.
 - d. The laymen receive five precepts and stop eating.

5. According to the passage, why did Buddhist monks avoid unnecessary travel during the period?

- a. They might accidentally step on young plants.
- b. Laymen would practice meditation.
- c. They might study doctrines.
- d. Laymen might drink alcohol and take drugs.

6. According to the passage, what is the meaning of Buddhist Lent?

a. The day on which the Buddhist monks have to stay in one particular temple in order to the Buddhist's teaching.

- b. The day on which Buddhist go to temples for listening Dhamma.
- c. The day on which laymen practice meditation.
- d. The day on which all people stay in temples within 3 months.

7. The main purpose of the writer is to

- a. inform about Buddhist Lent
- b. entertain the readers about Buddhism
- c. explain about Buddhist monks
- d. explain about Buddhist Lent and duties of Buddhist followers

8. What do Buddhist followers consider the beginning of Buddhist Lent?

- a. refraining from some foods
- b. observing five precepts
- c. considering to The Buddha
- d. going shopping everyday

9. Buddhists attend a 3-round candle procession around the temple because.....

- a. they want to worship the three monks
- b. they want to use candle
- c. they consider to Tri Rattana
- d. they want to walk

10. Number these events from the story in the correct order.

1. Buddhist worshippers go to the temple, offer food and others necessities to the monks

2. The laymen acquire merit, observe five or eight precepts, listen to sermons and sit in meditation in temples.

3. Buddha's followers should abide and began to gather in-groups of simple dwellings.

4. Laymen refrain from bad actions in particular drinking alcohol, taking drugs or leading an inappropriate life.

a. 4-3-1-2

b. 3-4-2-1

c. 2-3-4-1

d. 1-3-4-2

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	บัณฑิต อนุญาหงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	27 สิงหาคม 2522
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11/287 ลุมพินีวิลล์รามคำแหง44 ซอยรามคำแหง44 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทร. 02-370-4305
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	พธ.บ (ภาษาอังกฤษ เกียรตินิยมอันดับ2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ-ราชวิทยาลัย
พ.ศ 2550	ศษ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปัจจุบัน	กำลังศึกษาปริญญาเอก ชั้นปีที่3 สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

